ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการพลิตพลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961178074

คำนำ

ปัจจุบันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น การปราบปรามการละเมิดดังกล่าวยังเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงมีมาตรการกำกับดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการผลิตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะประกอบการผลิต การครอบครองเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนการรายงานปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้น รวมทั้งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้ผลเต็มที่ ทั้งจะทำให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงมีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีขึ้นมา

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงได้ดำเนินการจัดทำประวัติ ความเป็นมา กระบวนการ และขั้นตอนในการตราพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยละเอียดครบทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเสนอร่างกฎหมายในระดับกระทรวง การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การเสนอร่างพระราชบัญญัติและการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในสภาผู้แทนราษฎร การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมาธิการวิสามัญในสภาผู้แทนราษฎร การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวุฒิสภา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมาธิการวิสามัญในวุฒิสภา ตลอดจนคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ จนกระทั่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา และประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในวงงานรัฐสภา ส่วนราชการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา รวมทั้งผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าโดยทั่วไป

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘
: ศึกษาประวัติ ความเป็นมา กระบวนการ ขั้นตอนในการตราพระราชบัญญัติ

ที่ปรึกษา

นายจเร พันธุ์เปรื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางบุษกร วรรธนะภูติ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสมบัติ ทวีศิลป	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

จัดทำโดย

๑. นางปุณชรัสมิ์ ควงรัตน์	วิทยากร ๘ ว.
๒. นางกัญชลิการ์ เทียนเถื่อน	เจ้าพนักงานธุรการ ๕
๓. นางเสาวภา นวนกุล	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๒๗

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

คำนำ

ความเป็นมาของพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘.....๑

การเสนอร่างพระราชบัญญัติโดยกระทรวงพาณิชย์.....๘

การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี.....๑๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.....๑๔

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

๑. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๑.....๑๘

๒. การพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ.....๒๓

๓. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๒.....๕๗

๔. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๓.....๖๕

การพิจารณาของวุฒิสภา

๑. การพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๕.....๗๐

๒. การพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่ ๑ .....๗๔

๓. การพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ.....๗๗

๔. การพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่ ๒.....๑๑๐

๕. การพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่ ๓ .....๑๓๒

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรกรณีที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว.....๑๓๓

สรุปผลการพิจารณาของรัฐสภา.....๑๓๔

บรรณานุกรม.....๑๓๕

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก

ก. แผนภูมิแสดงกระบวนการตราพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐.....๑๔๒
ข. ร่างพระราชบัญญัติฯ โดยกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้เสนอ.....๑๔๓
ค. ร่างพระราชบัญญัติฯ ที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
โดยคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ.....๑๖๑
ง. ร่างพระราชบัญญัติฯ ที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
โดยนายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ และนายพงษ์พิช รุ่งเป้า เป็นผู้เสนอ.....๑๖๙
จ. พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘.....๑๗๙
ฉ. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘.....๑๘๘

ความเป็นมาของ
พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี
พ.ศ. ๒๕๔๘

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ความเป็นมาของ
พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘

กฎหมายเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ได้มีการยกร่างขึ้นมาเนื่องจากในปัจจุบันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น การปราบปรามการละเมิดดังกล่าวยังเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงมีมาตรการกำกับดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการผลิตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะประกอบการผลิต การครอบครองเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนการรายงานปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้นรวมทั้งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้ผลเต็มที่ ทั้งจะทำให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย

สำหรับความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของกฎหมายการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘ สรุปได้ ดังนี้*

๑. ความเป็นมา

กระทรวงพาณิชย์ได้มีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๑ แต่งตั้งคณะทำงานประสานและติดตามผลการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาฯ ต่อมาได้มีคำสั่งที่ ๓๗๘/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒ และ๒๔๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ แต่งตั้งคณะทำงานยกร่างกฎหมายควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการควบคุมวัตถุดิบ เครื่องจักร และโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยคณะทำงานดังกล่าวมีนายอภิชาติ อาสภวิริยะ อธิบดีอัยการฝ่ายคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นประธาน

คณะทำงานได้ยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... แล้วเสร็จและเสนอตามขั้นตอนจนคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๕ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาและเนื่องจากมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการคลัง รวมทั้งคณะรัฐมนตรี มีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว คณะรัฐมนตรีจึงให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา (ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน) พิจารณา

---

* เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)., สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โดยเร่งด่วนควบคู่ไปกับการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แล้วให้แจ้งความเห็นของคณะกรรมการฯ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตรง เพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งต่อมาในการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายสุวรรณ วลัยเสถียร) เป็นประธานคณะทำงานจัดประชุมร่วมกับกรมทรัพย์สินทางปัญญา ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ประกอบการ เพื่อพิจารณาข้อสังเกตต่าง ๆ

ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นครั้งแรก โดยพิจารณาในภาพรวม ยังมิได้พิจารณารายมาตราและได้ตั้งข้อสังเกตไว้หลายประเด็น เช่น ขัดกับรัฐธรรมนูญ การควบคุมเม็ดพลาสติกอาจกระทบอุตสาหกรรมอื่น และมีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นหลายฉบับ เป็นต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้เชิญผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญา กรมการค้าต่างประเทศ และกรมศุลกากรไปชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ และผลการประชุมสรุปได้ว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในบางประเด็น แต่เห็นควรให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไป โดยขอให้กรมทรัพย์สินทางปัญญานำร่างที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ยกร่างขึ้นใหม่ ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกาไปพิจารณา

หลังจากนั้นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายวัฒนา เมืองสุข) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปได้ว่ากระทรวงพาณิชย์เห็นว่ายังมีความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับการผลิตซีดีออกบังคับใช้ เพราะเป็นมาตรการในการแก้ไขปัญหาแนวใหม่ในลักษณะเป็นการป้องกันก่อนเกิดการกระทำผิด เป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายที่มีอยู่ไม่สามารถป้องกันการละเมิดอย่างได้ผลทุกขั้นตอน จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีเพื่อให้สามารถป้องกันการทำละเมิดได้ตั้งแต่ต้น และป้องกันไม่ให้มีการทำละเมิดอย่างเช่นในปัจจุบันซึ่งทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณและกำลังเจ้าหน้าที่ในการปราบปรามตลอดมา กระทรวงพาณิชย์จึงขอยืนยันเพื่อให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีใช้บังคับต่อไป

๒. ร่างพระราชบัญญัติเดิมที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยสรุป

๒.๑ ชื่อ "ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ...."
ประกอบด้วย ๑๐ หมวด รวม ๖๑ มาตรา

๒.๒ สาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

(๑) การผลิตหรือการนำเข้าเครื่องจักรต้องได้รับอนุญาต

(๒) การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีต้องได้รับอนุญาต

(๓) ผู้รับอนุญาตต้องแสดงหมายเลขกำกับ (code) บนแม่พิมพ์และแผ่นพิมพ์

(๔) ผู้รับอนุญาตต้องรายงานการนำเข้า สั่งซื้อ สถานที่เก็บวัตถุดิบ และจำนวนผลิตภัณฑ์ซีดีที่ผลิตได้

(๕) ผู้ครอบครองหรือนำเข้าเม็ดพลาสติกที่ใช้ในการผลิตต้องรายงานปริมาณการครอบครองหรือการนำเข้า รวมทั้งสถานที่เก็บ

(๖) มีบทบัญญัติยกเว้นความรับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ กรณีฝ่าฝืนกฎหมาย ทุจริต หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

(๗) มีกองทุนส่งเสริมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

(๘) มีบทกำหนดโทษสำหรับเจ้าของสถานที่ที่มีพฤติกรรมให้ความสะดวก สนับสนุน หรือช่วยเหลือผู้กระทำผิด

(๙) บทเฉพาะกาล

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบในหลักการแล้ว แต่เนื่องจากมีข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีและหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ไม่เห็นด้วยในหลายประเด็น โดยเฉพาะประเด็นการขัดรัฐธรรมนูญและผลกระทบที่อาจเกิดกับอุตสาหกรรมอื่น ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) จึงได้ยกร่างขึ้นใหม่ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕)

๓. ร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการกฤษฎีกายกร่างขึ้นใหม่ โดยสรุป

๓.๑ เปลี่ยนชื่อจากร่างพระราชบัญญัติควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... เป็นร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....

๓.๒ หลักการสำคัญที่เปลี่ยนแปลงไป สรุปได้ดังนี้

(๑) เปลี่ยนจากการใช้มาตรการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี เป็นมาตรการกำกับดูแล

(๒) เปลี่ยนจากการกำหนดให้ผู้ประกอบการที่จะผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีต้องขออนุญาตเป็นการแจ้งก่อนการผลิต

(๓) ยกเลิกการควบคุมการผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักร เป็นการแจ้งการครอบครอง

(๔) ยกเลิกการมีกองทุนส่งเสริมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

(๕) ยกเลิกบทกำหนดโทษสำหรับเจ้าของสถานที่ที่ให้ความสะดวก สนับสนุน หรือช่วยเหลือผู้กระทำผิด

๓.๓ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ประกอบด้วยบทบัญญัติทั่วไป บทบัญญัติว่าด้วยการผลิต เครื่องจักรและเม็ดพลาสติก พนักงานเจ้าหน้าที่ บทกำหนดโทษ และบทเฉพาะกาล รวม ๓๓ มาตรา

๓.๔ การประชุมพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เริ่มประชุมครั้งแรกตั้งแต่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และประชุมติดต่อกันทุกวันพุธ ครั้งสุดท้ายประชุม

ทางปัญญา กรมการค้าต่างประเทศ กรมศุลกากร และนายอภิชาติ อาสภวิริยะ อัยการอาวุโส (ซึ่งเป็นประธานยกร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิม) เข้าร่วมชี้แจงด้วย

๔. การเสนอร่างพระราชบัญญัติในสภาผู้แทนราษฎร

ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... มีผู้เสนอ ๒ ฉบับ คือ

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี (คณะรัฐมนตรีสมัยพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี)

๒. เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ และนายพงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา)

โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖

๕. การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา[๒]

๕.๑ การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ โดยลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... (นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ และนายพงษ์พิช รุ่งเป้า เป็นผู้เสนอ) ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์โดยถือเอาร่างคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาและมีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขั้นกรรมาธิการ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๗ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง

---

[๒] พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘, สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม และลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

๕.๒ การพิจารณาของวุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ไว้พิจารณาและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขั้นกรรมาธิการ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญและบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่สอง เริ่มต้นด้วยชื่อร่างคำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม และลงมติในวาระที่สามให้แก้ไขเพิ่มเติม และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

ต่อมา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมตามนัยมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

ดังนั้น จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งต้องดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กล่าวคือ นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป

อนึ่ง แต่ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะได้นำร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไปนั้น นายแก้วสรร อติโพธิ และสมาชิกวุฒิสภารวม ๗๗ คน ได้เสนอความเห็นต่อประธานวุฒิสภา

เพื่อให้ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) ว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ หรือไม่ ซึ่งต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ แต่ความในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ จึงไม่เป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๒ วรรคสาม แต่เป็นอันตกไปตามมาตรา ๒๖๒ วรรคสี่ กล่าวคือ ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... เฉพาะแต่ในส่วนของมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งเท่านั้นที่เป็นอันตกไป ส่วนข้อความตามมาตรา ๓๘ วรรคสองนั้น เนื่องจากเป็นข้อความที่เชื่อมโยงให้ดำเนินการต่อเครื่องจักรที่ศาลสั่งริบตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ดังนั้น จึงมีผลให้ข้อความตามมาตรา ๓๘ วรรคสองต้องตกไปเช่นเดียวกัน (มาตรา ๓๘ เป็นอันตกไป) ซึ่งปรากฏตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๑ เมื่อวันอังคารที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป กล่าวคือจะเริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันอังคารที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ นี้เป็นต้นไป

๕.๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๔๓ ก

๖. พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ๒๕๔๘

๖.๑ สาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

๖.๑.๑ กำหนดให้ผู้ที่ทำการผลิตหรือเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะผลิตหรือว่าจ้างการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดีต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิต (มาตรา ๕)

๖.๑.๒ กำหนดแบบการแจ้ง วิธีการแจ้ง สถานที่ผลิต ลักษณะ การทำและวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

๖.๑.๓ กำหนดหน้าที่ของผู้ทำการผลิตและเจ้าของลิขสิทธิ์ (มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑)

๖.๑.๔ กำหนดเวลาให้ผู้ที่ครอบครอง จำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักรต้องแจ้งให้อธิบดีทราบ (มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗)

๖.๑.๕ กำหนดให้ผู้ที่ครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกต้องแจ้งให้อธิบดีทราบ (มาตรา ๑๘)

๖.๑.๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ผลิตหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งสมุดบัญชีเอกสาร (มาตรา ๑๙)

๖.๑.๗ กำหนดบทกำหนดโทษผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามหรือผู้ที่ฝ่าฝืน (มาตรา ๒๒ - มาตรา ๓๔)

๖.๒ เหตุผลในการประกาศใช้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงจนกระทั่งกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุม หรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรมีมาตรการกำกับดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการผลิตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะประกอบการผลิต การครอบครองเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนการรายงานปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้นรวมทั้งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้ผลเต็มที่ทั้งยังทำให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การเสนอร่างพระราชบัญญัติ
โดยกระทรวงพาณิชย์

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การเสนอร่างพระราชบัญญัติ
โดยกระทรวงพาณิชย์

กระทรวงพาณิชย์ ได้มีคำสั่งกระทรวงพาณิชย์ที่ ๒๒๗/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑ แต่งตั้งคณะทำงานประสานและติดตามผลการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ต่อมาในการประชุมคณะทำงานฯ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ เมื่อวันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ได้มีประเด็นไปสู่การพิจารณาของคณะทำงานฯ ว่า การแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในสิ่งบันทึกเสียงและโสตทัศนวัสดุอย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศไทยควรมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งนอกจากกฎหมายลิขสิทธิ์กำหนดอำนาจหน้าที่ของอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาในการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีเช่นเดียวกับกฎหมายควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีของฮ่องกงและมาเลเซีย คณะทำงานฯ จึงได้มีมติให้จัดตั้งคณะทำงานพิเศษขึ้นอีกชุดหนึ่งทำหน้าที่ยกร่างกฎหมายเฉพาะเรื่อง เพื่อใช้ในการควบคุมวัตถุดิบ เครื่องจักรรวมทั้งโรงงานที่ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีได้โดยตรง ในการดำเนินการกระทรวงพาณิชย์ได้มีคำสั่งกระทรวงพาณิชย์ที่ ๓๗๔/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะทำงานยกร่างกฎหมายควบคุมการผลิตซีดีตามมติของคณะทำงานฯ ดังกล่าว

คณะทำงานยกร่างกฎหมายควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีได้ดำเนินการประชุมตั้งแต่ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๑๒ ครั้ง และได้ยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ต่อมาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายของกระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ คณะกรรมการที่ปรึกษาฯ ได้ตั้งข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้

คณะทำงานยกร่างกฎหมายควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ได้ดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาทบทวน ร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งถูกทักท้วงตามความเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายของกระทรวงพาณิชย์ ในวันที่ ๑๕, ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ และวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๔ จำนวน ๓ ครั้ง เมื่อการประชุมเสร็จสิ้นประธานคณะทำงานฯ ได้มีหนังสือจากสำนักงานคดีศาลสูง สำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส (กท.) ๐๐๑๑/๒๐๘ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๔ ส่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ซึ่งในร่างกฎหมายฉบับใหม่คณะทำงานได้แก้ไขปรับปรุงร่างกฎหมายฉบับเดิมบางมาตราตามข้อสังเกตของที่ปรึกษากฎหมายกระทรวงพาณิชย์แล้วส่งให้อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อดำเนินการนำสู่กระบวนการยกร่างกฎหมายต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีข้อสังเกตว่ามีบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดโทษไว้ในมาตรา ๕๕ ให้รวมไปถึงเจ้าของสถานที่หรือยานพาหนะด้วย ในกรณีที่เจ้าของสถานที่หรือยานพาหนะมีพฤติกรรมในการให้ความสะดวกสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด ในลักษณะเดียวกันกับมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ต่อมาหลังจากที่มีการพิจารณาในขั้นต้นแล้ว กระทรวงพาณิชย์ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี* เพื่อให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า

เนื่องจากผลิตภัณฑ์ซีดีเป็นสินค้าลิขสิทธิ์ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากสินค้าลิขสิทธิ์ชนิดอื่น ซึ่งผลิตขึ้นจากเครื่องมือเครื่องใช้ตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพสูงมาก การละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ซีดีจึงกระทำได้ง่าย ประกอบกับประเทศใกล้เคียงบางประเทศได้แก่ มาเลเซีย และจีน (ฮ่องกง) ได้ออกกฎหมายปราบปรามกระบวนการผลิตสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ซีดีอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการเคลื่อนย้ายเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีละเมิดเข้ามาในประเทศไทย จนเป็นเหตุให้ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ในประเทศไทย โดยเฉพาะงานประเภทสิ่งบันทึกเสียงและโสตทัศนวัสดุ ซึ่งได้แก่ผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และทำความเสียหายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ผู้รับโอนสิทธิและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดให้การดำเนินการในการปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีลิขสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายจะต้องดำเนินการด้วยตนเอง จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและการฟ้องคดี ประกอบกับบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์กำหนดโทษไว้น้อยมากและยังเป็นความผิดอันยอมความได้ ไม่อาจทำให้ผู้ละเมิดสิทธิเกิดความเกรงกลัวและหลาบจำ กระทรวงพาณิชย์พิจารณาเห็นว่า การดำเนินการที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพ สมควรมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งกำหนดให้หน่วยงานราชการออกมาทำหน้าที่ควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีโดยตรง จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาทำหน้าที่พิจารณาดำเนินการคณะหนึ่ง คณะทำงานดังกล่าวประกอบด้วยอธิบดีอัยการฝ่ายศาลสูง (นายอภิชาติ อาสภวิริยะ) เป็นประธานคณะทำงานและมีคณะทำงานอีกสิบหกคนประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานราชการและเอกชน

---

* สำเนาหนังสือกระทรวงพาณิชย์ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๗๐๒/๗๔๕๘ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔

การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

ในคราวประชุมของคณะรัฐมนตรีในวันอังคารที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๕ ได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... กระทรวงพาณิชย์เป็นผู้เสนอโดยมีหลักการและเหตุผล คือ

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันปัญหาการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปซีดี ได้ทวีความรุนแรงจนกระทั่งกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุมหรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัญหาดังกล่าวนอกจากจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนทั่วไปแล้ว ยังจะเป็นการทำลายบรรยากาศการลงทุนที่อาจส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติเกิดความไม่มั่นใจที่จะลงทุนในประเทศไทย เห็นสมควรมีมาตรการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการขออนุญาตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ตลอดจนการแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างให้กลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์มีความสมบูรณ์และเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ทั้งจะเกื้อกูลให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมายไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น และยังช่วยให้รัฐควบคุมการจัดเก็บรายได้จากภาษีศุลกากรและภาษีสรรพากรได้อย่างเต็มที่อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กรณีสืบเนื่องจากกระทรวงพาณิชย์เสนอว่า เนื่องจากผลิตภัณฑ์ซีดีเป็นสินค้าลิขสิทธิ์ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากสินค้าลิขสิทธิ์ชนิดอื่น ซึ่งผลิตขึ้นจากเครื่องมือเครื่องใช้ตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพสูงมาก การละเมิดลิขสิทธิ์ซีดีจึงกระทำได้ง่าย ประกอบกับประเทศใกล้เคียงบางประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย และจีน (ฮ่องกง) ได้ออกกฎหมายปราบปรามกระบวนการผลิตสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ซีดีอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการเคลื่อนย้ายเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีละเมิดเข้ามาในประเทศไทย โดยเฉพาะงานประเภทสิ่งบันทึกเสียงและโสตทัศนวัสดุ ซึ่งได้แก่ ผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และทำความเสียหายเป็นอย่างมากให้แก่ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ผู้รับโอนสิทธิและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ประกอบกับตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้กำหนดให้การดำเนินการในการปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีลิขสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายจะต้องดำเนินการด้วยตนเอง จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและการฟ้องคดี และบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์กำหนดโทษไว้น้อยมาก และยังเป็นความผิดอันยอมความได้ ไม่อาจทำให้ผู้ละเมิดสิทธิเกิดความเกรงกลัวและหลาบจำ สมควรมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งกำหนดให้หน่วยงานราชการทำหน้าที่ควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีโดยตรง จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. กำหนดคำนิยามคำว่า "ผลิตภัณฑ์ซีดี" และ "การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี"

๒. อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาอาจใช้ดุลพินิจในการยกคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีก็ได้หากปรากฏกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒.๑ ผู้ขออนุญาตหรือในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการหุ้นส่วนผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายลิขสิทธิ์

๒.๒ ได้มีการกระทำความผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์เกิดขึ้น ณ สถานประกอบการตามที่ระบุในคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยที่ผู้ขออนุญาตรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ถึงการกระทำความผิดนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีบุคคลใดต้องโทษอันสืบเนื่องจากความผิดนั้นหรือไม่

๒.๓ ผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขอ หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวกับการขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งแก่อธิบดี

๓. ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี นอกเหนือจากสถานประกอบการตามที่ระบุในใบอนุญาต

๔. ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้อื่นเคลื่อนย้ายเครื่องจักรออกนอกสถานประกอบการตามที่ระบุในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

๕. ผู้ได้รับอนุญาตทำการผลิตต้องรายงานให้อธิบดีทราบเป็นหนังสือภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน หรือวันที่เครื่องจักร พ้นจากการครอบครองแล้วแต่กรณี

๖. ในกรณีที่มีการให้เช่าหรือเช่าซื้อเครื่องจักร ผู้ได้รับอนุญาตต้องรายงานให้อธิบดีทราบเป็นหนังสือพร้อมสำเนาสัญญาเช่าหรือสัญญาเช่าซื้อภายใน ๓ วัน นับแต่วันให้เช่าหรือเช่าซื้อ

๗. การโอนใบอนุญาตต้องจดทะเบียนต่ออธิบดี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ในการพิจารณารับจดทะเบียนอธิบดีอาจมีคำสั่งให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตนั้นก็ได้

๘. ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

๘.๑ เข้าไปในสถานประกอบการตามที่ระบุในใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีในเวลาใด ๆ เพื่อตรวจค้นหรือตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น ทั้งนี้ การตรวจค้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น หรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดี

๘.๒ ยึดหรืออายัดเอกสาร สิ่งของ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๓ สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๙. ในการปฏิบัติหน้าที่ในข้อ ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง และต้องเป็นแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๑๐. ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบคน โดยในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนจำนวนห้าคน เป็นกรรมการ

๑๑. ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามพระราชบัญญัตินี้ และพิจารณาเรื่องอื่น ๆ รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์และการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๑๒. ให้จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนในกระทรวงพาณิชย์สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี การป้องกันและปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์เรียกว่ากองทุนส่งเสริมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินอื่น ดังต่อไปนี้ เงินค่าปรับตามคำพิพากษาหรือตามการเปรียบเทียบปรับ ให้นำเข้ากองทุนเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าปรับนั้น เงินได้จากการขายทอดตลาดเครื่องจักรที่ศาลพิพากษาให้ริบเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา เงิน และทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากรัฐบาลหรือจากแหล่งต่าง ๆ ภายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลอื่น และดอกผลของเงินกองทุน

๑๓. เงินและทรัพย์สินอื่นตามข้อ ๑๒ ให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการ การบริหารกองทุน และการจัดสรรเงินกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนดโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี

ต่อมาคณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ซึ่งเป็นร่างกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ที่จะควบคุมหรือป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปซีดีซึ่งเป็นการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา โดยกำหนดมาตรการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีขึ้น ซึ่งจะเป็นการสร้างบรรยากาศการลงทุนที่อาจส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติเกิดความมั่นใจที่จะลงทุนในประเทศไทย และเป็นการพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนทั่วไป ประกอบกับช่วยให้รัฐควบคุมการจัดเก็บรายได้จากภาษีศุลกากรและภาษีสรรพากรได้อย่างเต็มที่อันจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวม แล้วมีมติอนุมัติหลักการตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอ

คณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) เป็นประธานกรรมการฯ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับความเห็นและข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป[๙]

---

[๙] สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, "สรุปผลการประชุมรัฐมนตรี," ข่าวที่ ๐๑/๒๕-๑ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕, หน้า ๑๗ - ๑๘.

บันทึก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

เรื่องเสร็จที่ ๕๖๗/๒๕๔๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....*

คณะรัฐมนตรีมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีที่ว่า การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีอันจะเป็นความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรเน้นเฉพาะการผลิตในจำนวนมากเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือจำหน่าย จ่าย แจก เท่านั้น พร้อมทั้งความเห็นและข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงการคลังไปพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไปและให้รับความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานมาพิจารณาประกอบด้วย

ในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมทรัพย์สินทางปัญญา) กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการต้องขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีต่ออธิบดี ซึ่งผู้ประกอบการต้องมาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือส่งเอกสารในการพิจารณาคำขออนุญาตของอธิบดี (มาตรา ๖ มาตรา ๑๒)

(๒) เมื่อผู้ประกอบกิจการได้รับอนุญาตทำการผลิตจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด อันได้แก่ การแสดงใบอนุญาตในสถานประกอบการ การแสดงหมายเลขกำกับผลิตภัณฑ์ซีดี รายงานปริมาณนำเข้าหรือสั่งซื้อวัตถุดิบและจำนวนที่ผลิต รายงานการจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักรหรือเมื่อเครื่องจักรพ้นจากการครอบครองต่ออธิบดี (มาตรา ๑๓ – มาตรา ๑๗)

(๓) ใบอนุญาตมีอายุ ๓ ปี และผู้ประกอบการมีสิทธิขอต่ออายุตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงภายใน ๙๐ วัน การโอนใบอนุญาตต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่ออธิบดีและอธิบดีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการได้ หากผู้ประกอบการฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือมีการกระทำผิดกฎหมาย (มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒)

(๔) การผลิตหรือการนำเข้าเครื่องจักร การจำหน่าย จ่าย โอน และการให้เช่าหรือเช่าซื้อเครื่องจักรต้องยื่นคำขอรับอนุญาตจากอธิบดี (มาตรา ๒๓ – มาตรา ๒๕)

---

* ที่มา : กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

(๕) ผู้ครอบครอง ผู้นำเข้า และผู้จำหน่าย จ่าย โอน เม็ดพลาสติก ต้องรายงานให้อธิบดีทราบ (มาตรา ๒๖)

(๖) อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปในสถานประกอบการเพื่อตรวจค้นหรือตรวจสอบ ยึด อายัดเอกสาร สิ่งของ ยานพาหนะ เครื่องจักรหรืออุปกรณ์เกี่ยวกับการกระทำผิด หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ และในการปฏิบัติหน้าที่ข้างต้นพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๒๗ - มาตรา ๒๙)

(๗) การอุทธรณ์คำสั่งอธิบดีในกรณีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว (มาตรา ๓๐)

(๘) คณะกรรมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและองค์ประชุม (มาตรา ๓๑ - มาตรา ๓๙)

(๙) กองทุนส่งเสริมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดีและวิธีการบริหารกองทุน (มาตรา ๔๐ - มาตรา ๔๑)

(๑๐) บทกำหนดโทษ (มาตรา ๕๒ - มาตรา ๕๗)

(๑๑) บทเฉพาะกาล (มาตรา ๕๘ - มาตรา ๖๑)

(๑๒) บัญชีแนบท้ายในส่วนอัตราค่าธรรมเนียม ผลิตภัณฑ์ชีดีและเครื่องจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) พิจารณา ในชั้นแรกคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้วิเคราะห์ถึงความจำเป็นความเป็นไปได้และขอบเขตที่จะต้องมีกฎหมาย ประกอบกับความสอดคล้องกับหลักกฎหมายและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาทบทวนในหลักการอีกครั้งว่าสมควรให้การควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดีเป็นไปตามระบบกฎหมายที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำมาใช้บังคับและควบคุมกิจการนี้ได้อยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายขึ้นใช้บังคับเฉพาะกรณีอีกหรือไม่ และหากเห็นว่ากฎหมายที่มีอยู่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการควบคุมการละเมิดลิขสิทธิ์ในสื่อประเภทผลิตภัณฑ์ชีดีก็อาจจะดำเนินการแก้ไขกฎหมายในเรื่องนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายที่มีใช้บังคับอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า หากได้ปรับเปลี่ยนหลักการสำคัญในการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดีเสียใหม่จากระบบขออนุญาตเป็นระบบการรายงานจดแจ้งจะไม่ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ประกอบกิจการและไม่เป็นปัญหาในประเด็นขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้ให้ความเห็นไว้ จึงได้ปรับปรุงร่างและเสนอต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ซึ่งคณะกรรมการฯ ก็ได้มีมติให้ส่งร่างดังกล่าวให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์พิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับการแก้ไขตามที่สำนักงานฯ เสนอหรือไม่ ซึ่งต่อมาสำนักงานฯ ได้รับแจ้งจากกรมทรัพย์สินทางปัญญาว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายสุวรรณ วลัยเสถียร) เห็นชอบในหลักการตามร่างที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอและขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการพิจารณาต่อไป

ต่อมาเมื่อได้มีการปรับคณะรัฐมนตรีและเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเรื่องนี้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายวัฒนา เมืองสุข) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้มีหนังสือกระทรวงพาณิชย์ ที่ พณ ๐๗๐๗/๔๑๘๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ แจ้งยืนยันว่าจำเป็นต้องมีกฎหมายฉบับนี้โดยไม่ได้แย้งการแก้ไขหลักการตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ สำนักงานฯ จึงได้นำเสนอกลับเข้าสู่การพิจารณาของ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) อีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งเมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) พิจารณาร่างฯ ที่สำนักงานฯ ปรับปรุงแล้วได้พิจารณาแก้ไขในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ตรงกับหลักการและเนื้อหาสาระของกฎหมายที่ได้กำหนดใหม่ โดยกำหนดให้สั้นและเป็นไปตามหลักการร่างกฎหมาย

๒.๒ ปรับปรุงคำนิยามใหม่ให้เหลือเพียงเท่าที่จำเป็นและเพิ่มเติมนิยามบางคำให้สอดคล้องกับหลักการใหม่

๒.๓ เปลี่ยนหลักการการควบคุมตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ โดยกำหนดเพียงให้จดแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อผู้ประกอบการประสงค์จะประกอบกิจการแทนการขออนุญาตประกอบกิจการตามหลักการเดิม

๒.๔ เพิ่มประเด็นการออกเครื่องหมายรับรองอย่างถูกต้อง การผลิตให้กับผู้ประกอบการที่มาแจ้งการผลิตเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าเป็นผู้ประกอบการที่ดำเนินการตามกฎหมายนี้ และกำหนดฐานความผิดสำหรับผู้ใช้เครื่องหมายรับรองการผลิตโดยไม่ได้เป็นผู้แจ้งการผลิตและฐานความผิดกรณีที่ทำการปลอมหรือลอกเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อ

๒.๕ กำหนดให้ผู้ที่ได้มาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรและเม็ดพลาสติกที่ใช้ในการผลิต รวมทั้งการจำหน่าย จ่าย โอน ต้องรายงานต่ออธิบดีเป็นหนังสือตามระยะเวลาที่กำหนด

๒.๖ บทกำหนดโทษในกรณีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว กำหนดไม่ให้มีการเปรียบเทียบปรับโดยอธิบดีแต่ให้ถือเป็นคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากผู้กระทำความผิดยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงต่ออธิบดี

๒.๗ เพิ่มกรณีความรับผิดของกรรมการหรือผู้จัดการของนิติบุคคล กรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิด

๒.๘ กำหนดให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดี

ส่วนข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีและความเห็นของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงหลักการใหม่ทั้งหมด ความเห็นและข้อสังเกตต่าง ๆ ตามร่างเดิม จึงไม่สอดคล้องกับร่างใหม่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ตรวจพิจารณา ดังนั้นจึงไม่ได้นำมาพิจารณา

สำหรับประเด็นที่คณะรัฐมนตรีให้พิจารณาว่าควรเน้นความผิดเฉพาะที่เป็นการผลิตจำนวนมากและมุ่งประโยชน์ทางการค้าเท่านั้น เห็นว่า เมื่อได้รับทราบข้อเท็จจริงจากการชี้แจงของผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ทำให้ทราบว่าผู้ประกอบกิจการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบ

กิจการรายใหญ่ มีโรงงานที่มีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์การผลิตราคาแพงและจำเป็นต้องผลิตในปริมาณครั้งละมาก ๆ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเป็นประเด็นที่เป็นไปตามข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๔๖

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
วาระที่ ๑ ขั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายวัฒนา เมืองสุข) ได้แถลงหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง (ปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน) แจ้งว่า มีผู้เสนอร่างในลักษณะเดียวกันเข้ามาอีก ๑ ร่าง (ยังไม่ได้บรรจุในระเบียบวาระ) ซึ่งเป็นร่างของนายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ และนายพงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอที่ประชุมอนุญาตให้บรรจุเข้าระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในคราวเดียวกัน หลังจากนั้นผู้เสนอร่างดังกล่าวได้แถลงหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ สรุปได้ดังนี้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายที่เห็นด้วย อภิปรายสรุปได้ดังนี้

๑) ในปัจจุบันปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ได้ทวีความรุนแรงจนกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถควบคุมหรือป้องกันได้ จึงมีความจำเป็นต้องร่างกฎหมายออกมาควบคุม (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๐๖)

๒) การมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่งผลดี เนื่องจากป้องกันไม่ให้ผู้อื่นที่ไม่ได้ลงทุนมาฉกฉวยเอาทรัพย์สินของผู้อื่นไปทำประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๑๕)

๓) การมีกฎหมายฉบับนี้เป็นผลดีเพราะหากไม่มีอาจทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกาตัดจีเอสพี (GSP) ในการช่วยเหลือประเทศไทย (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๓๔)

๔) ทำให้ประชาชนทราบว่า ซีดีที่ผลิตหรือซื้อมานั้นอันใดเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และกลับมาซื้อของที่ถูกกฎหมาย (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๓๔)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย (มีข้อสังเกต) อภิปรายสรุปได้ดังนี้

๑) ความจำเป็นในการออกพระราชบัญญัติ เหตุใดจึงไม่แก้กฎหมายที่มีอยู่ให้สามารถครอบคลุมได้อย่างครบถ้วน เหตุที่ออกกฎหมายเพื่อเอาใจผู้นำ APEC ที่จะมีการจัดขึ้นในประเทศไทยใช่หรือไม่ (น. ๑๐๔, ๑๔/๔๖ (น)) ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๒) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญ เนื่องจากไปควบคุมการประกอบธุรกิจของเอกชน ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพ (๑๔/๔๖ (น), น ๑๐๕

๓) การควบคุมเม็ดพลาสติกอาจกระทบต่ออุตสาหกรรมอื่น (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๐๕)

๔) การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมละเมิดลิขสิทธิ์ มีความรุนแรงในปริมาณน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ จึงไม่มีความจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติใหม่เพราะดีกว่ามาตรฐานโลกอยู่แล้ว (น. ๑๑๐ – ๑๑๒, ๑๔/๔๖ (น))

๕) ในประเด็นบทนิยามคำว่า "ผลิตภัณฑ์ซีดี" ควรกำหนดให้ชัดเจนว่า จะให้ครอบคลุมส่วนใดบ้างเพราะอาจไปกระทบต่อสถานศึกษาที่ซื้อเครื่องจักรมาใช้ประโยชน์ในส่วนอื่นได้ (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๑๕ – ๑๒๐)

๖) ความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์เป็นความผิดต่อส่วนตัวสามารถยอมความกันได้ ไม่ใช่ความผิดอาญาร้ายแรง ผู้เดือดร้อนคือเจ้าของลิขสิทธิ์ สังคมไทยโดยรวมไม่ได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ ยังไม่มีเหตุที่รัฐจะไปออกกฎหมายโดยอ้างหลักการว่าปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ได้ทวีความรุนแรงจนกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุมหรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๒๓)

๗) การออกกฎหมายควบคุมลิขสิทธิ์เฉพาะผลิตภัณฑ์ซีดีอาจเป็นการเลือกปฏิบัติกับลิขสิทธิ์ประเภทอื่น เช่น สิ่งพิมพ์ โดยรัฐคุ้มครองประโยชน์เฉพาะผลิตภัณฑ์ซีดีเท่านั้น (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๒๖ – ๑๒๗) ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสินค้าลิขสิทธิ์ประเภทต่าง ๆ ทำให้มีความไม่เสมอภาคกันในกฎหมายฉบับนี้ (๑๔/๔๖ (น), น . ๑๒๘)

๘) กรณีบทกำหนดโทษที่มีการใช้คำว่า "และ" แทนคำว่า "หรือ" ในการกำหนดโทษมีผลให้ผู้นั้นต้องได้รับโทษจำคุกอย่างแน่นอน จึงควรระวังในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการแจ้งข้อกล่าวหาว่าเป็นผู้ผลิต ผู้ประกอบการ หรือเป็นผู้ร่วมเท่านั้น รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องเที่ยงตรง ยุติธรรมและไม่ทุจริต (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๓๗)

รัฐบาลโดยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายวัฒนา เมืองสุข) ได้ชี้แจงตอบคำอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีรายละเอียดดังนี้

๑) ปัจจุบันการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของคนไทยร้อยละ ๘๐ ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ออกมาคุ้มครองคนไทยเป็นส่วนมากไม่ใช่ออกกฎหมายมาคุ้มครองคนต่างประเทศโดยเฉพาะ (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๓๕)

๒) แม้กระทรวงพาณิชย์จะได้ออกประกาศให้เครื่องจักรที่จะนำมาใช้ในการผลิตซีดีเป็นสินค้าควบคุมตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการผลิต นำเข้าและส่งออกสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรอยู่แล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่สามารถควบคุมถึงขั้นตอนที่ใช้เครื่องจักรนี้ในการผลิตได้ ควบคุมได้เพียงการนำเข้าเท่านั้น ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าเครื่องจักรที่นำเข้ามาโดยถูกต้องนั้นนำไปใช้ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ซึ่งเป็นอุปสรรค จึงมีความจำเป็นต้องให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาเพื่อความรอบคอบ (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๓๕ – ๑๔๐)

๓) กฎหมายฉบับนี้ควบคุมเฉพาะผู้ผลิตไม่ได้ควบคุมไปถึงผู้ขาย การควบคุมผู้ขายยังคงใช้หลักเกณฑ์เดิม คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๔๐)

๔) การออกกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงทฤษฎีของกฎหมายแต่อย่างใด โดยทฤษฎีความผิดที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาไม่ได้มีแค่ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้าก็เป็นทรัพย์สินทางปัญญาอย่างหนึ่ง เป็นความผิดที่ยอมความไม่ได้เช่นกันและเป็นชนิดเดียวกับความผิดในเรื่องนี้ (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๔๐)

๕) การออกกฎหมายฉบับนี้มิได้ออกมาเพียงแค่คุ้มครองเจ้าของค่ายเพลงเท่านั้น ประชาชนได้ประโยชน์จากการที่ได้รับภาษีจากเจ้าของค่ายเพลงสินค้าที่ทำขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายไม่เคยเสียภาษีให้กับประเทศชาติแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังขจัดปัญหาการโกงศิลปินด้วยวิธีออกจ๋วหน่ายสินค้าเกินกว่าที่แจ้งได้ด้วยเพราะหากแจ้งไม่ถูกต้องถือว่ามีความผิด (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๔๒)

๖) กฎหมายฉบับนี้ไม่ขัดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๗ เพราะกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ควบคุมทุกขั้นตอนของกฎหมาย แต่ใช้การแจ้ง ดังนั้น จึงไม่เป็นการไปควบคุมจำกัดเสรีภาพในการประกอบธุรกิจของเอกชนเพราะเปลี่ยนลักษณะจากการควบคุมเป็นการแจ้งแทน โดยควบคุมเฉพาะผู้ผลิตมุ่งจัดการเจ้าของโรงงานที่นำเข้าเครื่องจักรและนำมาผลิตโดยเป็นการละเมิดผู้อื่น (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๔๒ – ๑๔๓)

๗) คำจำกัดความ "ผลิตภัณฑ์ซีดี" ในมาตรา ๓ วรรคท้าย จะระบุให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ดังนั้น จึงมีความยืดหยุ่นและพัฒนาให้ทันสมัยกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ตลอดเวลา (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๔๓)

๘) เม็ดพลาสติกที่จะเข้ามาในประเทศไทยมีอยู่ ๔ เกรดด้วยกัน การควบคุมจะเป็นไปตามหลักการ ไม่เป็นการไปสร้างความลำบากให้กับผู้ประกอบธุรกิจเม็ดพลาสติกประเภทอื่น โดยจะควบคุมเฉพาะเม็ดพลาสติกที่นำมาผลิตซีดีเท่านั้น (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๔๓ – ๑๔๔)

๙) ในปัญหาของสินค้าที่มีราคาสูง แม้จะเป็นสินค้าควบคุมก็ตาม รัฐไม่อาจเข้าไปแทรกแซงในการตั้งราคาและตรวจสอบต้นทุนได้เพราะมีกระบวนการพัฒนามาหลายขั้นตอนมีการลงทุนไปมาก สินค้าประเภทนี้ใช้สมองใช้วิธีรังสรรค์ออกมา จึงไม่อาจไปควบคุมการตั้งราคาเหมือนกรณีสินค้าอื่น เช่น กะปิ น้ำปลา ที่มีต้นทุนที่แน่นอนได้ (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๔๔)

๑๐) การที่ออกกฎหมายฉบับนี้มีหลักการโดยสรุป คือ ประการแรก หลักเกณฑ์สากลทั่วโลก คือ เป็นความผิดที่ยอมความไม่ได้ ประการที่สอง คือ มีการนำเอาอำนาจรัฐไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ กฎหมายที่ออกมาควบคุมผู้ผลิตไม่ได้นำไปใช้กับผู้ประกอบการหรือผู้ขายรายย่อย ซึ่งยังคงใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ที่สามารถยอมความได้เช่นกัน (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๔๕)

๑๑) ในปัจจุบันประสบปัญหา หากมีการนำเข้าเครื่องจักรและมีการแจ้งการนำเข้าถูกต้องแล้ว รัฐสามารถคุมได้เพียงการนำเข้าเท่านั้น ไม่สามารถไปควบคุมการทำงานของเครื่องจักรตลอดทั้งวัน จึงไม่อาจทราบได้ว่ามีการนำเครื่องจักรไปผลิตสิ่งใดผิดกฎหมายหรือไม่ (๑๔/๔๖ (น), น. ๑๔๗)

ผลการพิจารณาในวาระที่ ๑

หลังจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงตอบคำอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และมีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาโดยกำหนดเวลาแปรญัตติไว้ ๗ วัน โดยมีมติให้ใช้ร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่ ๒

คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายวัฒนา	เมืองสุข	ประธานคณะกรรมาธิการ
๒. นายโสภณ	เพชรสว่าง	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓. นายจุติ	ไกรฤกษ์	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง
๔. นายเกษม	สรศักดิ์เกษม	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม
๕. นายสมชัย	ฉัตรพัฒนศิริ	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สี่
๖. นายจำนง	โพธิสาโร	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๗. นายยรรยง	พวงราช	เลขานุการคณะกรรมาธิการ
๘. นายประกิจ	พลเดช	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการ
๙. นายจักรพันธุ์	ยมจินดา	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๑๐. นางอรทัย	ฐานะจาโร	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๑๑. นายวราวุธ	ศิลปอาชา	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๑๒. นายชัยวัฒน์	ทวีวงศ์แสงทอง	
๑๓. นายเทียนชัย	ปิ่นวิเศษ	
๑๔. นายธีระชัย	แสนแก้ว	
๑๕. พันตำรวจโท บรรยิน	ตั้งภากรณ์	
๑๖. นายบูราสานูดิน	อุเซ็ง	
๑๗. นายประมณฑ์	คุณะเกษม	
๑๘. นายประวิช	นิลวัชรมณี	
๑๙. นายประแสง	มงคลศิริ	
๒๐. นายพีระพันธุ์	สาลีรัฐวิภาค	
๒๑. นายภาคิณ	สมมิตร	
๒๒. นางสาวภาณุมาศ	สิทธิเวคิน	
๒๓. นายรณฤทธิชัย	คานเขต	

๒๔. นายวิชัย	สามิตร
๒๕. นายวินัย	เสนเนียม
๒๖. นางสาวศุภมาส	อิศรภักดี
๒๗. นายสุชาติ	บรรดาศักดิ์
๒๘. นายสุชิน	ควรสงวน
๒๙. นายสุรชัย	เบ้าจรรยา
๓๐. นายสุรพงษ์	โตวิจักษณ์ชัยกุล
๓๑. นายอดุลย์	นิลเปรม
๓๒. นายอริสมันต์	พงศ์เรืองรอง
๓๓. นายเอกธนัช	อินทร์รอด
๓๔. นายเอกพจน์	ปานแย้ม
๓๕. นายเอกพล	ขวงนาค

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961178074

การพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....
สภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ... (นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ และนายพงษ์พิช รุ่งเป้า เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. **ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง**

๑. นายวัฒนา เมืองสุข	เป็นประธานคณะกรรมาธิการ
๒. นายโสภณ เพชรสว่าง	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓. นายจุติ ไกรฤกษ์	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง
๔. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม
๕. นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สี่
๖. นายจำนงค์ โพธิสาโร	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๗. นายยรรยง พวงราช	เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ
๘. นายประกิจ พลเดช	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการ
๙. นายจักรพันธุ์ ยมจินดา	เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ
๑๐. นางอรทัย ฐานะจาโร	เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ
๑๑. นายวราวุธ ศิลปอาชา	เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ

๒. **ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญได้แต่งตั้ง** นายทักษิณ ภิรมย์รักษ์ นิติกร ๗ ว. สำนักกรรมาธิการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมาธิการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๘

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ กระทรวงพาณิชย์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

(๑)	นายบุญนริศร์ สุวรรณพูล	รองอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา
(๒)	นายบรรยงค์ ลิ้มประยูรวงศ์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาระบบคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิในทรัพย์สินอุตสาหกรรม
(๓)	นายพิษณุ เสกสิทธิ์	ผู้อำนวยการกองกฎหมายและอุทธรณ์
(๔)	นายสมบูรณ์ เฉยเจริญ	ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
(๕)	นายวรวุฒิ โปษกานนท์	นิติกร ๗ ว.
(๖)	นางวาณี ฉัตรฤทธิ์	นิติกร ๗ ว.
(๗)	นายจักรา ยอดมณี	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ทะเบียนการค้า ๔

๓.๒ กระทรวงการคลัง

กรมศุลกากร

(๑)	นายศศิน ปงรังษี	นิติกร ๗ ว.
(๒)	นายสมเกียรติ พิสุทธิเจริญพงศ์	สารวัตรศุลกากร ๗
(๓)	นายปกาศิต สุขอาษา	นิติกร ๖ สำนักสืบสวนปราบปราม

กรมสรรพสามิต

(๑)	นางสิรินุช พิศลยบุตร	รองอธิบดีกรมสรรพสามิต
(๒)	นายบุญชัย พิทักษ์คำรงกิจ	ผู้อำนวยการสำนักแผนภาษี
(๓)	นางสาววิไล ตันตินันท์ธนา	นักวิชาการภาษี ๘ ว.
(๔)	นางอุสุมา สารพูนทรัพย์	นิติกร ๘ ว.
(๕)	นายศุภนิตย์ เศวตวัฒนา	นิติกร ๘ ว.
(๖)	นายรัตนชัย อนุตรพงษ์สกุล	นิติกร ๗ ว.
(๗)	นายอภิวัชร์ มีเสือ	นิติกร ๗
(๘)	นายณัฐวุฒิ ผลเจริญสุข	นักวิชาการภาษี ๖

๓.๓ **กระทรวงมหาดไทย**

นายคมกริช เจริญพัฒนสมบัติ	นิติกร ๖ ว.

๓.๔ **สำนักงานศาลยุติธรรม**

(๑) นายคล บุนนาค	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักงานประธานศาลฎีกา
(๒) นายณัฏฐวุฒิ ไชยพันโท	นิติกร ๓ สำนักวิชาการ

๓.๕. **สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

(๑) พันตำรวจเอก เพชร สระทองอุ่น	ผกก. (ทนท. นิติกร) กองคดี
(๒) พันตำรวจเอก วุฒิชัย บุษปะบุตร	ผู้กำกับการ ๓ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ
(๓) พันตำรวจโท สมศักดิ์ แววพาณิช	รองผู้กำกับการ ๓ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ
(๔) พันตำรวจโท สายัณห์ พร้อมสินทรัพย์	สารวัตรงาน ๑ กองกำกับการ ๓ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ

๔. **ผู้ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความเห็น คือ**

(๑) นายพนม นพพร	นายกสมาคมนักเพลงลูกทุ่งแห่งประเทศไทย
(๒) นายสุรศักดิ์ สรรพิทักษ์เสรี	สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ
(๓) นายชาตรี ชินวุฒิ	สมาคมลูกทุ่งแห่งประเทศไทย
(๔) นายพิเศษ จียาศักดิ์	สมาคมการค้าผู้ประกอบธุรกิจบันเทิงไทย
(๕) นายกมล ปาเฉย	บริษัทอาร์เอส โปรโมชั่น จำกัด (มหาชน)
(๖) ว่าที่ร้อยตรี สุทธิศักดิ์ ประศาสน์ครุการ	บริษัทอาร์เอส โปรโมชั่น จำกัด (มหาชน)
(๗) นายคณิต เหลืองศิริโรจน์	บริษัทจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)
(๘) นายยงศักดิ์ เอกปรัชญาสกุล	บริษัทจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)
(๙) นางสาวจิตรลดา เสงยศมาก	บริษัทจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)
(๑๐) นายชัชวาลย์ เฟื่องคอน	บริษัทจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)
(๑๑) นายประพันธ์พงศ์ ไชยคำหาญ	บริษัทโฟร์เอส สตูดิโอ จำกัด
(๑๒) นายสุเทพ วิจักษณ์โยธิน	บริษัท Dyntac Disc จำกัด
(๑๓) นายโชคชัย ทุติยาภรณ์	บริษัท ซีวีดี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล

อนึ่ง คำแปรญัตติของนายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ถือว่าตกไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ ซึ่งกำหนดว่า "ถ้าผู้แปรญัตติหรือผู้รับมอบหมายไม่มาชี้แจงต่อคณะกรรมการตามนัดจนเวลาล่วงไปเกินกว่าสามสิบนาทีนับแต่เวลาที่ได้เริ่มพิจารณาคำแปรญัตติใด ให้คำแปรญัตตินั้นเป็นอันตกไป เว้นแต่คณะกรรมาธิการพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จหรือที่ประชุมอนุญาตให้เลื่อนการชี้แจงไปวันอื่น"

๖. **ผลการพิจารณา**

ในคราวประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... โดยเริ่มจากหลักการและเหตุผลตามลำดับ สรุปได้ดังนี้

ผลการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....

หลักการ **ไม่มีการแก้ไข**

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

เหตุผล **ไม่มีการแก้ไข**

โดยที่ปัจจุบันปัญหาการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงจนกระทั่งกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุม หรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรมีมาตรการกำกับดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการผลิตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะประกอบการผลิต การครอบครองเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนการรายงานปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้นรวมทั้งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้ผลเต็มที่ ทั้งจะทำให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประเด็นการพิจารณา

กรรมาธิการได้มีข้อสังเกตในกรณีความหมายของการจัดเก็บภาษีอากรให้ได้ผลเต็มที่หมายความว่าอย่างไร ที่ประชุมได้ชี้แจงว่าสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ผลิตออกมาไม่ถูกต้องไม่ได้เสียภาษี ดังนั้นหากควบคุมให้ผลิตของถูกกฎหมายทั้งหมดจะทำให้รัฐได้รายได้เพิ่มขึ้นจากการจัดเก็บภาษี[๖]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ **ไม่มีการแก้ไข**

ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า คำว่า "ซีดี" ในชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่ใช่คำภาษาไทย ควรหาคำภาษาไทยให้เหมาะสมและรัดกุม และมีความหมายครอบคลุม ซึ่งตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คำว่า ซีดี แปลเป็นภาษาไทยว่า ซีดี และมีหมายเหตุอาจแปลว่าจานบันทึกเสียงก็ได้ ซึ่งหากจะเปลี่ยนชื่อเป็น พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์จานบันทึกเสียงอัดแน่น เกรงว่าฟังแล้วจะสื่อสารกันเข้าใจได้ยาก และคำว่า ซีดี ในมาตรา ๓ ระบุให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ซึ่งทำให้ยืดหยุ่นและมีความครอบคลุม[๗]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

คำปรารภ **ไม่มีการแก้ไข**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

---

[๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๑/๕

[๗] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๑/๕ - ๑/๖

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ...."

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าเห็นสมควรแก้ไขให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เนื่องจากเมื่อพิจารณาจะเห็นได้ว่า ภายหลังจากการมีการบังคับใช้ต้องมีภาระเพิ่มขึ้น โดยต้องมีการออกกฎกระทรวง ประกาศอธิบดีซึ่งมีจำนวนมากและฝ่ายของผู้ทำการผลิตเองก็ต้องมีการทำเครื่องหมายลงในผลิตภัณฑ์ การบังคับใช้กฎหมายทันทีโดยไม่ให้ระยะเวลาอาจทำให้เตรียมพร้อมไม่ทัน[๕]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ~~ตั้งแต่วันถัดจาก~~เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

---

[๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๘

"ผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใดๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นข้อมูล ภาพ เสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไปโดยใช้เครื่องมือที่อาศัยแหล่งแสงกำลังสูง หรือกลไกอื่นใดในทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าความหมายของบทนิยาม คำว่า "ผลิตภัณฑ์ซีดี" ซึ่งหมายรวมถึงเครื่องมือที่อาศัยแหล่งแสงกำลังสูง ซึ่งคำว่า "เครื่องมือ" มีความหมายแตกต่างจากคำว่า "เครื่องจักร" ดังนั้น ควรพิจารณาเกี่ยวกับคำดังกล่าวเนื่องจากอาจเกิดปัญหาว่า ผลิตภัณฑ์ซีดีผลิตจากเครื่องมือหรือเครื่องจักร นอกจากนี้ควรพิจารณาไปถึงพิกัดในทางศุลกากรเพื่อให้มีความหมายไม่ขัดกัน[๙]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"ผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใดๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นข้อมูล ภาพ เสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไป*โดยใช้เครื่องมือที่อาศัยแหล่งแสงกำลังสูง หรือกลไกอื่นใดในทำนองเดียวกัน* และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง[๑๐]

"การผลิต" หมายความว่า การทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดี

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าความหมายของบทนิยามของคำว่า "การผลิต" ซึ่งหมายถึง การทำ การประกอบ แปรรูป แปรสภาพ อาจมีการตีความในคำจำกัดความและทำให้คำจำกัดความแคบยิ่งขึ้น ควรระบุกว้างๆ[๑๑]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

---

[๙] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๑/๘

[๑๐] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๑

[๑๑] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๒/๑

"การผลิต" หมายความว่า *ควรทำ ควรประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือ*การทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี

"เจ้าของลิขสิทธิ์" หมายความว่า เจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนลิขสิทธิ์หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตงานอันมีลิขสิทธิ์ **(เพิ่มขึ้นใหม่)**

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าความหมายของบทนิยาม คำว่า "เจ้าของลิขสิทธิ์" คำนิยามนี้ได้มีการเพิ่มเติมขึ้นมาในคราวประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔ วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ โดยมีเหตุผล คือ เครื่องหมายรับรองจะแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ เครื่องหมายของผู้ประกอบการหรือเครื่องหมายประจำเครื่องนั่นเอง ส่วนอีกเครื่องหมายหนึ่ง คือ เครื่องหมายที่ให้ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ไปผลิตงานนี้ และจะใส่อยู่ในส่วนของ Mastering Code ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การออกเครื่องหมายนี้จะเป็นเครื่องหมาย ๒ ชุด คือ เครื่องหมายที่ออกให้กับผู้ผลิตว่ามาจากโรงงานใด เครื่องจักรตัวไหน ส่วนที่ ๒ จะได้รู้ว่างานชุดไหนที่ผลิตที่จะออกให้เป็นจำนวนเท่าไร ซึ่งภาระหน้าที่แต่เดิมไม่ได้มีการเขียนไว้โดยชัดเจน เมื่อเป็นคนละส่วนกันจึงมีความจำเป็นต้องให้เจ้าของลิขสิทธิ์เข้ามามีส่วนร่วมในส่วนนี้ จึงต้องเพิ่มบทนิยามคำว่า "เจ้าของลิขสิทธิ์" ขึ้นมา[๖]

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และให้หมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์หรือวัสดุที่สำคัญ และจำเป็นต่อการผลิตตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าความหมายของบทนิยามคำว่า "เครื่องจักร" ซึ่งหมายรวมถึง "วัสดุที่สำคัญ" ซึ่งสามารถตัดคำว่า "ที่สำคัญ" ออกไปได้หรือไม่ เนื่องจากคำว่าวัสดุ ควรจะคลุมทั้งหมดแล้ว นอกจากนี้ควรพิจารณาว่า มุ่งประสงค์จะควบคุมในส่วนใดเพราะในกระบวนการผลิตมี ๒ ส่วน คือ ใช้เครื่องจักรกับใช้วัตถุดิบ แต่เมื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์ต้องการควบคุมเครื่องจักร

---

[๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๑ - ๒/๒

การระบุเช่นนี้หมายความว่าจะมีการคุมทั้ง ๒ อย่าง[๑๓] ที่ประชุมจึงมีมติให้แก้ไขเพื่อให้มีความครอบคลุมและให้หมายความรวมถึงอุปกรณ์ของเครื่องจักรตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง[๑๔]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และให้หมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์หรือวัสดุที่สำคัญ และจำเป็นต่อการผลิตของเครื่องจักรตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"เครื่องหมายรับรองการผลิต" หมายความว่า เครื่องหมายที่อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาออกให้เพื่อแสดงให้ทราบแหล่งการผลิตของผลิตภัณฑ์ชีวี

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าความหมายของบทนิยาม คำว่า "อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา" ควรตัดคำว่า กรมทรัพย์สินทางปัญญาออกหรือไม่ เนื่องจากในบทนิยามถัดไปจะมีบทนิยามคำว่า "อธิบดี" อยู่แล้ว[๑๕] นอกจากนี้ควรพิจารณาเพิ่มคำว่า "รหัส" เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายรับรองการผลิต เพื่อให้มีความชัดเจนและเป็นแนวเดียวกันทั้งฉบับ เพราะรหัสเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายเช่นกัน[๑๖] และเมื่อคราวประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔ วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ได้เสนอให้มีการแบ่งเครื่องหมายรับรองออกเป็น ๒ ส่วน จึงได้มีการปรับปรุงบทนิยามโดยที่ประชุมในครั้งที่ ๕ วันพุธที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ให้แบ่งบทนิยามเป็น ๒ คำ คือ เครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เนื่องจากเครื่องหมายในเรื่องดังกล่าวมี ๒ ส่วน จึงมีความจำเป็นต้องแยกบทนิยามออกเป็น ๒ คำ นอกจากนี้ยังเป็นการแบ่งภาระหน้าที่ระหว่างกันอย่างชัดเจน

มติ ที่ประชุมมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

---

[๑๓] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๒/๓

[๑๔] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๒ – ๒/๓

[๑๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๒/๔

[๑๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๔/๓

"เครื่องหมายรับรองการผลิต" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาออกให้เพื่อแสดงให้ทราบแหล่งการผลิตของผลิตภัณฑ์ซีดี

"เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงงานที่ผลิตขึ้นอันมีลิขสิทธิ์[๑๗] **(เพิ่มขึ้นใหม่)**

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วให้เพิ่มบทนิยามขึ้นใหม่

"สถานประกอบการ" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะสำหรับการผลิตที่มีเครื่องจักรติดตั้งอยู่

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าบทนิยามคำว่า "สถานประกอบการ" โดยสมควรให้ปรับ "สถานประกอบการ" เป็น "สถานที่ผลิต" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเครื่องจักรติดตั้งอยู่[๑๘] ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่นๆ

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"สถานประกอบการที่ผลิต" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะสำหรับการผลิตที่มีเครื่องจักรติดตั้งอยู่

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา
มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

---

[๑๗] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๓

[๑๘] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๑๐ - ๒/๑๑

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๔ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และประกาศกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าสมควรให้ตัดข้อความคำว่า "กำหนดกิจการอื่น" ตามวรรคหนึ่งออก เนื่องจากไม่ใช่ภาษากฎหมายและการตัดออกยังคงความหมายเดิมอยู่[๑๖]

มติ ที่ประชุมมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และประกาศ~~กำหนดกิจการอื่น~~เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ การผลิต **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๕ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๕ ผู้ใดจะประกอบการผลิต เมื่อจะเริ่มประกอบการ ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ

แบบการแจ้ง และรายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด

---

[๑๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๔ – ๑/๕

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แบบการแจ้ง ควรกำหนดให้เพียงอธิบดีเท่านั้นเป็นผู้กำหนด ไม่จำเป็นต้องไปถึงรัฐมนตรีและเมื่อพิจารณาถึงรูปแบบ โดยปกติจะระบุ "ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวง" ซึ่งโดยนัยคือรัฐมนตรีต้องเป็นผู้กระทำอยู่แล้ว นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงปัญหาความล่าช้าในการขอใบอนุญาต ปัญหาเมื่อมีการแจ้งแล้วจะเริ่มผลิตได้เมื่อใด และควรพิจารณาถึงประเด็นการผลิตที่มีจำนวนน้อยด้วย เนื่องจากในปัจจุบันผู้ใช้ตามบ้านสามารถผลิตซีดีได้เองในปริมาณน้อย จึงควรพิจารณาให้แน่ชัดว่าเป็นการผลิตเพื่อการค้าเท่านั้นจึงจะมีความผิด[๒๐]

นอกจากนี้ที่ประชุมเห็นสมควรให้ปรับปรุงถ้อยคำ คำว่า "ประกอบการ" เป็นคำว่า "ทำการผลิต" ทั้งหมดเพราะคำว่าประกอบการอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นการประกอบการ ซึ่งความจริงเป็นเรื่องของการผลิต[๒๑]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๕ ผู้ใดจะประกอบทำการผลิต เมื่อจะเริ่มประกอบทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือก่อนเริ่มทำการผลิต

เจ้าของลิขสิทธิ์ใดจะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตทุกครั้ง เว้นแต่การทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต เพื่อใช้ในการศึกษาเพื่อประโยชน์ในทางราชการ เพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

แบบการแจ้ง และรายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีอธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้งโดยไม่ชักช้า[๒๒]

---

[๒๐] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (พุธ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๒/๖ – ๓/๕

[๒๑] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๔

[๒๒] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๖ (วันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๖) หน้า ๑/๒ – ๑/๔

มาตรา ๖ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๖ แบบการแจ้งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้ประกอบการ

(๒) ที่ตั้งสถานประกอบการ

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๔) รายการอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่าการระบุข้อความตาม (๑) (๒) นั้นหากเป็นกรณีที่สถานประกอบการกับสถานที่ผลิตอยู่คนละแห่งอาจทำให้มีปัญหาในการแจ้งแบบ ว่าสถานประกอบการหมายถึงสถานที่ผลิตหรือไม่ และหากมีการแก้ข้อความต้องไปพิจารณาบทนิยามด้วยเพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามเนื่องจากคัดลอกกันมา ที่ประชุมจึงได้แก้ไขข้อความจากผู้ "ประกอบการ" เป็น "ผู้ทำการผลิต" และได้มีการเพิ่มความในวรรคสองและวรรคสามด้วย [๒๑]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๖ แบบการแจ้งสำหรับผู้ทำการผลิตอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้ประกอบการและที่อยู่ของผู้ทำการผลิต

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานประกอบการที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๔) รายการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือธิบดีประกาศกำหนด

แบบการแจ้งสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของลิขสิทธิ์

(๒) ชื่อและสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

---

[๒๑] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๓/๕ – ๓/๗

การเปลี่ยนแปลงแบบรายการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด[๒๔]"

มาตรา ๗ **มีการแก้ไข**

ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีสถานประกอบการมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ประกอบการแจ้งการผลิตสำหรับสถานประกอบการทุกแห่ง

การย้ายสถานประกอบการที่ระบุในใบรับแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรมีการพิจารณากรณีที่สถานประกอบการกับสถานที่ผลิตอยู่คนละแห่งกัน จึงต้องพิจารณาสถานประกอบการให้ชัดเจนว่าหมายถึงโรงงานผลิตหรือไม่ และเพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ จึงให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความและเพิ่มความในวรรคสามเพื่อให้มีความชัดเจน

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการทำการผลิตมีสถานประกอบการที่ผลิตมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ประกอบการทำการผลิตแจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง สำหรับสถานประกอบการที่ผลิตทุกแห่ง

การย้ายสถานประกอบการที่ผลิตตามที่ระบุในใบรับแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนดต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ย้ายสถานที่ผลิต

การแจ้งตามวรรคสองให้เป็นไปตามแบบรายละเอียดและวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"[๒๕]

มาตรา ๘ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีกำหนดเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับแสดงบนผลิตภัณฑ์ชีวีของผู้ประกอบการที่ได้แจ้งตามมาตรา ๕

---

[๒๔] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๘ – ๒/๑

[๒๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๑ – ๒/๒

ลักษณะของเครื่องหมายรับรองการผลิต การทำเครื่องหมายรับรองการผลิตและวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมจาก "รัฐมนตรี" เป็น "อธิบดี" และให้แก้ไขข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ และมีความชัดเจนยิ่งขึ้นดังนี้

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีอธิบดีกำหนดเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับผู้ทำการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อแสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดีของผู้ประกอบการที่ทำการผลิตโดยผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งตามมาตรา ๕

ลักษณะของเครื่องหมายรับรองการผลิต การทำเครื่องหมายรับรองการผลิต และวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดในกฎกระทรวง[๒๖]

มาตรา ๙ **มีการแก้ไข**

เมื่อได้รับแจ้งการประกอบการผลิตตามมาตรา ๕ ถูกต้องครบถ้วนแล้วให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตแก่ผู้ประกอบการโดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้ผู้ประกอบการทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

การออกเครื่องหมายรับรองการผลิตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ควรปรับข้อความและควรพิจารณาถึงรูปแบบของเครื่องหมายว่าในลักษณะใดจึงจะเหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคโดยได้รับประโยชน์ทั้ง ๒ ฝ่าย ซึ่งอาจจะมีการใช้อากรแสตมป์ในผลิตภัณฑ์ด้วยเพื่อประโยชน์ในด้านภาษีอากร อีกทั้งเป็นการป้องกันการโกงศิลปินด้วยกรณีของการผลิตแผ่นซีดีจำนวนมากกว่าที่แจ้งไว้

---

[๒๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๒

อย่างไรก็ตาม มีการพิจารณาถึงกรณีของการติดอากรแสตมป์ว่าสามารถกระทำได้หรือไม่ เนื่องจากสินค้าประเภทนี้ไม่อยู่ในบังคับของการเสียภาษีสรรพสามิต หากมีการเพิ่มเติมคงต้องพิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่[๒๗] และควรพิจารณาถึงรายจ่ายของรัฐที่ต้องเสียไปกับอากรแสตมป์เพราะในบางครั้งมีการผลิตมามากแต่ไม่สามารถขายได้ จึงต้องเสียอากรแสตมป์โดยเปล่าประโยชน์ซึ่งในส่วนนี้เป็นต้นทุนทั้งสิ้น[๒๘]

นอกจากนี้และได้มีการ "เพิ่ม" ความในวรรคสองและแก้ไขข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๙ เมื่อได้รับแจ้งการ~~ประกอบ~~ทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตให้แก่~~ผู้ประกอบ~~ทำการผลิตโดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้~~ผู้ประกอบการ~~ทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว เพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้เจ้าของลิขสิทธิ์ทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ

การออกเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด~~ในกฎกระทรวง~~[๒๙]

มาตรา ๑๐ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานประกอบการตามที่ระบุไว้ในใบรับแจ้ง

(๒) แสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๙ วรรคสอง

(๓) จัดทำบัญชีเกี่ยวกับจำนวนการผลิต การขาย การจำหน่าย และการมีไว้ในการครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดีโดยให้มีข้อความ รายการ และระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

---

[๒๗] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๓/๗ – ๔/๔

[๒๘] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๔/๔

[๒๙] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๒

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าสมควรให้ แก้ไขคำว่า "ผู้ประกอบการ" เป็น "ผู้ทำการผลิต" คำว่า "สถานประกอบการ" เป็น "สถานที่ผลิต" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ และมีความครอบคลุม และให้ตัดข้อความใน (๒) ออกโดยเลื่อน (๓) ขึ้นมาและปรับข้อความจากคำว่า "เกี่ยวกับ" เป็นคำว่า "แสดง" เนื่องจากคำว่าเกี่ยวกับเป็นข้อความที่กว้างเกินไป[๗๐] และเพิ่มเติมคำว่า "ปริมาณ" หน้าคำว่า "การผลิต" และเพิ่ม คำว่า "ที่ทำการผลิต" ท้าย "ผลิตภัณฑ์ชีดี"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบการทำการผลิตมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานประกอบการที่ผลิตตามที่ระบุไว้ในใบรับแจ้ง

(๒) ~~แสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๘ วรรคสอง~~

(๓) จัดทำบัญชีเกี่ยวกับแสดงจำนวน ปริมาณการผลิต การขาย การจำหน่าย และการมีไว้ในการครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดีที่ทำการผลิตโดยให้มีข้อความ รายการ และระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐/๑ เพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๐/๑ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง[๗๑]

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้เพิ่มมาตรา ๑๐/๑ เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมและเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๘ โดยให้เปลี่ยนคำว่า "เครื่องหมายรับรองลิขสิทธิ์" เป็น "เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ"[๗๒]

---

[๗๐] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๔

[๗๑] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๕

[๗๒] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๒

มาตรา ๑๐/๒ **เพิ่มขึ้นใหม่**

มาตรา ๑๐/๒ เจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง[๓๓]

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้เพิ่มความในมาตรา ๑๐/๒ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงถ้อยคำโดยเปลี่ยนคำว่า "เครื่องหมายรับรองลิขสิทธิ์" เป็น "เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ"[๓๔] และให้สอดคล้องกับบทนิยามที่ได้มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๑ ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ประกอบการที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๘

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเพิ่มเติมข้อความ "วรรคหนึ่ง" หลัง "มาตรา ๕" และมาตรา ๘[๓๕] และเพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นวรรคสอง ของมาตรา ๑๑

"ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างการทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือเป็นผู้ทำการผลิตที่รับจ้างทำการผลิตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

นอกจากนี้ที่ประชุมเห็นสมควรให้ปรับเปลี่ยนคำว่า "ผู้ประกอบการ" เป็น "ผู้ทำการผลิต" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ ที่ได้มีการแก้ไข[๓๖]

---

[๓๓] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๖ - ๑/๗

[๓๔] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๒

[๓๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๖

[๓๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๒

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๑๑ ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ประกอบการทำการผลิตที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง

ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่เจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ หรือผู้ทำการผลิตที่รับจ้างทำการผลิตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง

มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการเลิกกิจการ หรือไม่สามารถดำเนินการผลิตต่อไปได้ไม่ว่ากรณีใด ให้ผู้ประสงค์จะทำการผลิตต่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าผู้ทำการผลิตเป็นผู้แจ้งตามมาตรา ๕

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าสมควรให้แก้ไขคำว่า "ผู้ประกอบการ" เป็น "ผู้ทำการผลิต" คำว่า "ดำเนินการ" เป็น "ทำการ" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ และเพิ่มคำว่า "ตามมาตรา ๕" ต่อท้าย "พนักงานเจ้าหน้าที่" เพื่อให้มีความชัดเจน[๓๗]

มติ ที่ประชุมมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถดำเนินทำการผลิตต่อไปได้ไม่ว่ากรณีใด ให้ผู้ประสงค์จะทำการผลิตต่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ทำการผลิตเป็นผู้แจ้งตามมาตรา ๕

---

[๓๗] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๔ (วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๑/๗

มาตรา ๑๓ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองการผลิต

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเพิ่มเติมคำว่า "เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ" ต่อจากคำว่าเครื่องหมายรับรองการผลิตเพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยาม

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองการผลิตเช่นว่านั้น[๓๔]

หมวด ๒

เครื่องจักรและเม็ดพลาสติก **มีการแก้ไข**

ประเด็นการพิจารณา

ในหมวด ๒ เครื่องจักรและเม็ดพลาสติกที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว เห็นควรเพิ่มคำว่า "หรือวัสดุอื่นใด" หลังคำว่า "เม็ดพลาสติก" เนื่องจากต่อไปในการผลิตชีดีนั้นอาจไม่ใช่เม็ดพลาสติกในการผลิต

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

หมวด ๒

เครื่องจักรและเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใด

มาตรา ๑๔ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๔ ผู้ใดได้มาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้องรายงานต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มาหรือมีไว้ในครอบครอง

---

[๓๔] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๓ - ๒/๔

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาข้อความในร่างพระราชบัญญัติเห็นสมควรให้เปลี่ยนคำว่า "รายงาน" เป็นคำว่า "แจ้ง" เพื่อให้สอดคล้องกับในหมวด ๑ เรื่องการผลิตที่ใช้คำว่า "แจ้ง" ซึ่งในด้านผลจะเหมือนกัน แต่คำว่า "แจ้ง" พิจารณาในแง่ของสภาพบังคับจะมีมากกว่าคำว่ารายงาน[๓๙]

ในส่วนของการแจ้งตามวรรคสอง เห็นควรเปลี่ยนเป็นให้ "อธิบดีประกาศกำหนด" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ อีกทั้งหากกำหนดให้ออกเป็นกฎกระทรวงเป็นอำนาจรัฐมนตรีจะต้องเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นการยุ่งยาก[๔๐]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๑๔ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้อง*รายงาน*แจ้งต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

การ*รายงาน*แจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด*ในกฎกระทรวง*

มาตรา ๑๕ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๕ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้องรายงานให้อธิบดีทราบเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครองตามมาตรา ๑๔ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ รายละเอียด และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

---

[๓๙] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๓ (วันพุธที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๔/๓

[๔๐] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๓ (วันพุธที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๔/๓

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรปรับแก้ไขคำว่า "รายงาน" เป็นคำว่า "แจ้ง" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ

มติ ที่ประชุมให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้อง*รายงาน*ให้แจ้งต่ออธิบดี*หรือเป็นหนังสือ* ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครองตามมาตรา ๑๔ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การ*รายงาน*แจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม*หลัก* *รายละเอียด* และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องรายงานให้อธิบดีทราบถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

ประเภท ชนิด และปริมาณเม็ดพลาสติกที่ต้องรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ควรปรับเปลี่ยนคำว่า "รายงาน" เป็นคำว่า "แจ้ง" ทั้งหมด เนื่องจากการรายงานส่วนใหญ่จะใช้กรณีรายงานต่อสภา และควรมีการพิจารณาในแต่ละมาตราให้มีความถูกต้องในกรณีการใช้คำว่า "อธิบดีกำหนด" กับ "อธิบดีประกาศกำหนด" เนื่องจากความหมายของทั้ง ๒ คำ ไม่เหมือนกัน เพราะ คำว่า "กำหนด" หมายความว่า ต้องการขนาดใดบ้าง ส่วน คำว่า "ประกาศกำหนด" หมายความว่าต้องการให้คนอื่นทราบด้วย[๙๐]

---

[๙๐] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๓ (วันพุธที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๔/๕ – ๔/๗

นอกจากนี้ที่ประชุมเห็นควรให้ปรับแก้ไขวรรคสุดท้ายโดยเปลี่ยนจาก "กฎกระทรวง" เป็น "ประกาศที่อธิบดีกำหนด" และให้รวมความในวรรคสองกับวรรคท้ายเข้าด้วยกัน และเพิ่มคำว่า หรือ "วัสดุอื่นใด" หลังคำว่า "เม็ดพลาสติก" ในวรรคหนึ่ง เข้าไปด้วยเนื่องจากต่อไปในการผลิตซีดีนั้นอาจไม่ใช่เม็ดพลาสติกในการผลิต จึงควรเพิ่มเติมคำดังกล่าวเพื่อให้มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น[๔๒]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องรายงานให้แจ้งต่ออธิบดีทราบถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

ประเภท ชนิด ปริมาณเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดที่ต้องรายงานแจ้งตามวรรคหนึ่งและหลักเกณฑ์ วิธีการในการแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๗ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปสถานประกอบการในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิตของสถานประกอบการนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๒] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๓ (วันพุธที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๔/๓ – ๔/๔

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวอาจมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าใน (๑) สมควรให้แทรกคำว่า "วัสดุอื่นใด" หลังคำว่า "เม็ดพลาสติก" เพื่อให้สอดคล้องกับความในมาตรา ๑๖ และควรแก้ไขคำว่า "สถานประกอบการ" เป็น "สถานที่ผลิต" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ

นอกจากนี้ มีการพิจารณาใน (๒) คำว่า "เหตุอันควรเชื่อ" นั้น น่าจะใช้ในกรณีร้ายแรงเพื่อต้องการความสงบเรียบร้อยในสังคมเท่านั้น ซึ่งจากประเด็นดังกล่าวได้รับคำชี้แจงว่ากรณีนี้เป็นเพียงให้ส่งเอกสาร ส่งวัตถุที่เกี่ยวข้องหรือให้มาชี้แจงเท่านั้น ไม่ได้มีความเสียหายแต่อย่างใด ไม่ได้จับเข้าคุกหรือขอค้นสถานที่แต่อย่างใด เป็นการขอดูเอกสารหลักฐานเท่านั้น[๔๕] และควรพิจารณาคำว่า "ค้นพบ" ว่าเป็นภาษากฎหมายหรือไม่

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถาน~~ประกอบการ~~ที่ผลิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิตของสถาน~~ประกอบการ~~ที่ผลิตนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือพยานหลักฐานดังกล่าวซึ่งอาจมีประโยชน์แก่การค้นพบตรวจสอบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้[๔๖]

---

[๔๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๓ (วันพุธ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๔/๑๒

[๔๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๖ (วันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๖) หน้า ๑/๔ – ๑/๕

มาตรา ๑๘ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าในวรรคหนึ่งควรให้ปรับข้อความเล็กน้อย โดยเพิ่มคำว่า "ให้" หน้าคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" และตัดคำว่า "ต้อง" หน้าคำว่า "แสดงบัตรประจำตัว" ออกไป เพื่อให้ข้อความสอดคล้องกัน

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๐ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเปลี่ยนถ้อยคำจาก "ฝ่าฝืน" "เป็น" ไม่ปฏิบัติ" เพื่อให้สอดคล้องกันและเหตุที่ต้องกำหนดค่าปรับถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) เนื่องจากผู้ผลิตเป็นเจ้าของโดยตรง โทษจึงกำหนดค่อนข้างหนัก นอกจากนี้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาฉบับอื่น เช่น พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดโทษ ๑ ปี หรือปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เช่นเดียวกัน[๔๕] และเห็นควรเพิ่มข้อความคำว่า "วรรคสอง" หลังข้อความคำว่า "มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง" เพื่อให้ครอบคลุมถึงการย้ายสถานที่ผลิตด้วย

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐/๑ **เพิ่มขึ้นใหม่**

มาตรา ๒๐/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ[๔๖]

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ควรให้เพิ่มเติม มาตรา ๒๐/๑ เนื่องจากเพื่อต้องการที่จะควบคุมไม่ให้มีชีดีเถื่อน

มาตรา ๒๑ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๑ ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

---

[๔๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๓ (วันพุธที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖) หน้า ๕/๒ – ๕/๓

[๔๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๕

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเปลี่ยนถ้อยคำจาก "ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืนมาตรา" เป็น "ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา" เพื่อให้สอดคล้องกัน

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๒๑ ~~ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืน~~ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเปลี่ยนถ้อยคำจาก "ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืนมาตรา" เป็น "ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา" เพื่อให้สอดคล้องกันและสอดคล้องกับมาตรา ๑๐ ด้วย

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้[๙๗]

มาตรา ๒๒ ~~ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืน~~ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๒) ~~หรือ~~ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๒/๑ **เพิ่มขึ้นใหม่**

มาตรา ๒๒/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ[๙๘]

---

[๙๗] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๕

[๙๘] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๕

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเพิ่มมาตรา ๒๒/๑ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๐/๑ ที่มีการบัญญัติเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่

มาตรา ๒๒/๒ **เพิ่มขึ้นใหม่**

มาตรา ๒๒/๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเพิ่มมาตรา ๒๒/๒ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๐/๒ ที่มีการบัญญัติเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่

มาตรา ๒๓ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มติ ที่ประชุมมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๔ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มติ ที่ประชุมมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๕ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรตัดข้อความคำว่า "มาตรา ๑๖" ออก และนำไปบัญญัติขึ้นใหม่

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ~~หรือมาตรา ๑๖~~ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕/๑ **เพิ่มขึ้นใหม่**

มาตรา ๒๕/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเพิ่มเติมมาตรา ๒๕/๑ เนื่องจากในมาตรา ๒๕ ได้ตัดข้อความคำว่า "มาตรา ๑๖" ออกและนำมาบัญญัติขึ้นใหม่

มาตรา ๒๖ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๖ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มติ ที่ประชุมมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๗ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๗ ผู้ใดจัดทำรายงานตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าให้มีการเปลี่ยนคำว่า "รายงาน" เป็นคำว่า "แจ้ง" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ[๔๙]

มติ ที่ประชุมเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๗/๑ **เพิ่มขึ้นใหม่**

มาตรา ๒๗/๑ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๖ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ควรเพิ่มเติมมาตรา ๒๗/๑ เนื่องจาก ต้องการแยกกำหนดบทลงโทษกรณีการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จในมาตรา ๑๖[๕๐]

มาตรา ๒๘ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๘ ความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงต่ออธิบดี ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

---

[๔๙] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๕

[๕๐] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๕

มาตรา ๒๙ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๙/๑ **เพิ่มขึ้นใหม่**

มาตรา ๒๙/๑ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี ได้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่ศาลกำหนดไว้สำหรับความผิดครั้งหลัง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเพิ่มมาตรา ๒๙/๑ เพื่อใช้กับกรณีผู้กระทำความผิดที่ไม่เข็ดหลาบ[๕๑]

มาตรา ๒๙/๒ **เพิ่มขึ้นใหม่**

มาตรา ๒๙/๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๐/๑ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น

เครื่องจักรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเพิ่มมาตรา ๒๙/๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕ วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ [๕๒] นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาถึงของกลางที่มีการสั่งริบ ซึ่งมีผู้ให้ความเห็นว่า

---

[๕๑] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๕ – ๒/๖

[๕๒] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๕ - ๒/๖

โดยปกติหลักตามประมวลกฎหมายอาญา ศาลสั่งริบของกลางต้องตกเป็นของแผ่นดินเสียก่อน และเมื่อเป็นของแผ่นดิน ราชการจะเอาไปทำอะไรก็ต้องประกาศกำหนดเป็นกฎกระทรวงออกไป จะไปทำลาย จะไปใช้ในราชการต่อยพิจารณาอีกขั้นตอนหนึ่ง และที่ประชุมยังได้มีการพิจารณาว่า ปกติเมื่อสิ่งที่ศาลสั่งริบจะตกเป็นของแผ่นดิน แต่วิธีการตรงนี้ได้ล้อมาจากพระราชบัญญัติเลื่อยยนต์ มาตรา ๑ เลื่อยโซ่ยนต์ที่ศาลสั่งริบให้นำไปใช้ประโยชน์ในราชการหรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด[๕๓] โดยที่ไม่จำเป็นต้องไปบัญญัติซ้ำ (Re-Confirm) ในประเด็นที่ว่า ให้สิ่งที่ศาลสั่งริบตกเป็นของแผ่นดินอีกเพราะตามประมวลกฎหมายอาญามีบัญญัติในส่วนนี้ไว้อยู่แล้ว[๕๔]

มาตรา ๓๐ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๓๐ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

บทเฉพาะกาล **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๑ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๓๑ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบการนั้นต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

---

[๕๓] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๖ - ๒/๗

[๕๔] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๘

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเปลี่ยนคำว่า "ประกอบการนั้น" เป็น "ทำการผลิต" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ ที่มีการปรับแก้ไข[๕๕] และให้เพิ่มเติมข้อความว่า "หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๐" ต่อท้ายมาตราเพื่อให้มีความชัดเจน[๕๖]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๓๑ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบการนั้นทำการผลิตต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๐

มาตรา ๓๒ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๓๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รายงานต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรเปลี่ยนคำว่า "รายงาน" เป็น "แจ้ง" และให้เพิ่มเติมข้อความ "หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๕ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๗" ต่อท้ายมาตรา เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ ที่มีการปรับแก้ไข[๕๗] และเพื่อให้มีความชัดเจน[๕๘]

มติ ที่ประชุมเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

---

[๕๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๑๑

[๕๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๖ (วันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๖) หน้า ๑/๕ - ๑/๖

[๕๗] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๑๑

[๕๘] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๖ (วันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๖) หน้า ๑/๖

มาตรา ๓๒ ผู้ใดได้มาหรือมีไว้ครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้*รายงาน*แจ้งต่อธิบดีตามมาตรา ๑๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๕ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๗

มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รายงานต่อธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้เพิ่มคำว่า "หรือวัสดุอื่นใด" ต่อท้ายคำว่า "พลาสติก" และคำว่า "รายงาน" เป็นคำว่า "แจ้ง" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ ที่มีการปรับแก้ไข[๕๙] และให้เพิ่มเติมข้อความว่า "หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๕/๑ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๗/๑" ต่อท้ายมาตราเพื่อให้มีความชัดเจนในเรื่องบทกำหนดโทษ[๖๐]

มติ ที่ประชุมเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

มาตรา ๓๓ ผู้ใดได้มาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่ พระราชบัญญัติที่ใช้บังคับ ให้*รายงาน*แจ้งต่อธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๕/๑ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๗/๑

เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาเสร็จแล้วได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

---

[๕๙] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ ครั้งที่ ๕ (วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖) หน้า ๒/๑๑

[๖๐] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ สผ. ครั้งที่ ๖ (วันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๖) หน้า ๑/๖

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
วาระที่ ๒ ขั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วและร่างของคณะกรรมาธิการฯ เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่ ๒ ขั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา โดยมีผลการพิจารณา สรุปได้ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

คำปรารภ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ...."

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๓ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผลิตภัณฑ์ชีดี" หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใด ๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นข้อมูล ภาพ เสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไป และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"การผลิต" หมายความว่า การทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี

"เจ้าของลิขสิทธิ์" หมายความว่า เจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตงานลิขสิทธิ์

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และให้หมายความรวมถึงอุปกรณ์ของเครื่องจักรตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"เครื่องหมายรับรองการผลิต" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงแหล่งการผลิตของผลิตภัณฑ์ซีดี

"เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงงานที่ผลิตขึ้นอันมีลิขสิทธิ์

"สถานที่ผลิต" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเครื่องจักรติดตั้งอยู่

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๑

การผลิต **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๕ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๕ ผู้ใดจะทำการผลิต เมื่อจะเริ่มทำการผลิตให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิต

เจ้าของลิขสิทธิ์ใดจะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตทุกครั้ง เว้นแต่การทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต เพื่อใช้ในการศึกษา เพื่อประโยชน์ในทางราชการ เพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

แบบการแจ้ง รายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งโดยไม่ชักช้า

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๖ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๖ แบบการแจ้งสำหรับผู้ทำการผลิตอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ทำการผลิต

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

แบบการแจ้งสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของลิขสิทธิ์

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การเปลี่ยนแปลงแบบรายการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๗ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตมีสถานที่ผลิตมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ทำการผลิตแจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง สำหรับสถานที่ผลิตทุกแห่ง

การย้ายสถานที่ผลิตตามที่ระบุในใบรับแจ้ง ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ย้ายสถานที่ผลิต

การแจ้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๘ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๘ ให้อธิบดีกำหนดเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับผู้ทำการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อแสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดีที่ทำการผลิตโดยผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งตามมาตรา ๕

ลักษณะการทำและวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๙ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๙ เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตแก่ผู้ทำการผลิตโดยเร็ว เพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้ผู้ประกอบการทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง ถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว เพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้เจ้าของลิขสิทธิ์ทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ

การออกเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๐ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๐ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ผลิตตามที่ระบุไว้ในใบรับแจ้ง

(๒) จัดทำบัญชีแสดงจำนวน ปริมาณการผลิต การขาย การจำหน่าย และการมีไว้ในครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดีที่ทำการผลิตโดยให้มีข้อความ รายการ และระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๐/๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๐/๑ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๐/๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๐/๒ เจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๑ ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง

ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่เจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ หรือผู้ทำการผลิตที่รับจ้างทำการผลิตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้ไม่ว่ากรณีใดให้ผู้ประสงค์จะทำการผลิตต่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ทำการผลิตเป็นผู้แจ้งตามมาตรา ๕"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๓ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองเช่นว่านั้น"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๒

เครื่องจักร และเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใด **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๔ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๕ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๕ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครองตามมาตรา ๑๔ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๖ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องแจ้งต่ออธิบดีถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

ประเภท ชนิด ปริมาณเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดที่ต้องแจ้งตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์วิธีการในการแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๗ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิตของสถานที่ผลิตนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติก หรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่น ซึ่งอาจมีประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๘ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๑๙ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๐ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๐/๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๐/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๒/๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๒/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๒/๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๒/๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๓ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๕ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๕/๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๕/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๖ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๖ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๗ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๗ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๗/๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๗/๑ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๖ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๘ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๘ ความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงต่ออธิบดี ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๕ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๕ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๕/๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๕/๑ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี ได้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่ศาลกำหนดไว้สำหรับความผิดครั้งหลัง"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๒๕/๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๕/๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๐/๑ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น

เครื่องจักรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๓๐ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๐ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

บทเฉพาะกาล **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๓๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๑ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะทำการผลิตต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๐"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๓๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๕ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๗"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

มาตรา ๓๓ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๓ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๕/๑ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๗/๑"

มติ ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

เมื่อได้พิจารณาจนจบร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... แล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
วาระที่ ๓ ขั้นลงมติ

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ..... ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ดังนี้

เห็นด้วย	๓๓๐	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	-	คะแนน
งดออกเสียง	-	คะแนน
ไม่ลงคะแนนเสียง	๑	คะแนน
รวมคะแนนเสียง	๓๓๑	คะแนน

การพิจารณาของวุฒิสภา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๕

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ แล้วลงมติรับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้พิจารณาและเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจการพาณิชย์และอุตสาหกรรม พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๕ ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑.	นายนิเวศ พันธ์เจริญวรกุล	ประธานคณะกรรมาธิการ
๒.	นายอนันตชัย คุณานันทกุล	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓.	นางนันทนา สงฆ์ประชา	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง
๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม
๕.	นายรส มะลิผล	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สี่
๖.	นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	รักษาการเลขานุการคณะกรรมาธิการ
๗.	นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๘.	นายวิโรจน์ อมตกุลชัย	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๙.	นายอนันต์ คาโลคม	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๑๐.	นายสุรใจ ศิรินุพงศ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๑๑.	นางกรองกาญจน์ วีสมหมาย	กรรมาธิการ
๑๒.	นายนกินทร ศรีสรรพางค์	กรรมาธิการ
๑๓.	นางบุษรินทร์ ติยะไพรัช	กรรมาธิการ
๑๔.	นายสม ต๊ะยศ	กรรมาธิการ
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	กรรมาธิการ

คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. **คณะกรรมาธิการได้แต่งตั้ง** นางอนงค์ งานเลิศ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจการพาณิชย์และอุตสาหกรรม สำนักกรรมาธิการ ๑ ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๒. คณะกรรมาธิการได้เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ดังนี้

กระทรวงพาณิชย์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๑.	นายคณิสสร นาวานุเคราะห์	อธิบดี
๒.	นายบุญนริศร์ สุวรรณพูล	รองอธิบดี
๓.	นายบรรยงค์ ลิ้มประยูรวงศ์	รองอธิบดี
๔.	นายวรวุฒิ โปษกานนท์	นิติกร ๘ ว
๕.	นางวารี ฉัฐฤทธิ์	นิติกร ๗ ว
๖.	นายจักรา ยอดมณี	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานทะเบียนการค้า ๕

๓. ผลการพิจารณาที่ประชุมได้มีความเห็นสรุปได้ดังนี้

การบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาในปัจจุบัน

การบังคับใช้กฎหมายในปัจจุบันถ้าได้ใช้กฎหมายที่มีอยู่เดิมอย่างมีประสิทธิภาพก็จะสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องการละเมิดได้อย่างเห็นผล เช่น การนำเข้าเครื่องจักรในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ต้องแจ้งการนำเข้าต่อกรมศุลกากร ถ้ากระทรวงพาณิชย์ร่วมมือกับกรมศุลกากรและกรมสรรพากร ก็จะสามารถรู้ทันการณ์ถึงปริมาณการผลิตและการเสียภาษี

กระทรวงพาณิชย์สามารถออกกฎกระทรวงในการให้แสดงตัวเลข ซีรีส์นัมเบอร์ของเครื่องจักรและผลิตภัณฑ์บนซีดีได้เพราะเครื่องจักรในปัจจุบันมีเทคโนโลยีทันสมัยที่ปฏิบัติได้อยู่แล้ว

เครื่องจักรปัจจุบันสามารถรู้ได้ถึงจำนวนการผลิต เพราะมีมิเตอร์บอกอยู่แล้ว เพียงแต่ต้องมีการตรวจสอบอย่างจริงจังจากผู้ปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

มาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านราคาของแผ่นซีดี

ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายที่ป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ยังไม่อาจเป็นประโยชน์กับผู้บริโภค ซึ่งในกรณีที่มีการผลิตแผ่นซีดีปลอมมีสาเหตุมาจากการเอาเปรียบผู้บริโภคทางด้านราคาของแผ่นซีดีที่มีราคาค่อนข้างแพง แต่ภาครัฐไม่มีมาตรการในการคิดต้นทุนในการผลิตแผ่นซีดีทำให้ไม่สามารถควบคุมราคาแผ่นซีดี ดังนั้น ภาครัฐควรหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ข้อยกเว้นกรณีการทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง

กรณีดังกล่าวนี้ ถ้ามีการอ้างว่าทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตเพื่อใช้ในการศึกษาเพื่อประโยชน์ในทางราชการ เพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒธรรมของชาติ และมีการผลิตออกมาจำนวนมาก ซึ่งอาจใช้ประโยชน์ด้านการพาณิชย์ด้วย กรณีเช่นนี้ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่มีมาตรการรองรับแต่อย่างใด ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในภายหน้าได้ ถึงแม้ว่ากฎหมายจะให้อำนาจรัฐมนตรีออกประกาศกำหนดในเรื่องดังกล่าวก็ตาม

การปฏิบัติตามมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติ

การปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา ๕ เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตแก่ผู้ทำการผลิตโดยเร็ว เพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้ทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

คำว่า "โดยเร็ว" มีปัญหาในทางปฏิบัติเพราะกรมทรัพย์สินทางปัญญาจะพิสูจน์ได้อย่างไรว่าอันไหนเป็นของจริง อันไหนเป็นของปลอมซึ่งต้องใช้เวลานานจึงจะสามารถพิสูจน์ได้ว่าอันไหนถูกต้องตามลิขสิทธิ์

ปัจจุบันกรมทรัพย์สินทางปัญญาไม่สามารถออกใบสำคัญแสดงสิทธิ์ของลิขสิทธิ์ได้ทันการณ์ บางกรณีต้องใช้เวลาถึง ๘ เดือน แม้กระทั่งเรื่องสิทธิบัตรบางกรณีขอมา ๓ ปีแล้วยังไม่ได้ก็มี

ปัญหาการแอบอ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ โดยไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าใครเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ที่แท้จริง เช่น ภาพยนตร์ ที่เกิน ๕๐ ปีแล้วอย่าง ชาลี แชปปินส์ ถือว่าหมดอายุที่จะมีลิขสิทธิ์แล้ว แต่การแอบอ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ยังมีอยู่ ตัวอย่างที่เห็นถัดมาได้แก่ การซื้อลิขสิทธิ์ที่มีระยะเวลาช่วงสั้น เช่น ๓ ปี หรือ ๕ ปี ทำให้เกิดช่องว่างหลังจากที่อายุลิขสิทธิ์หมด แต่สินค้ายังจำหน่ายไม่หมดเนื่องจากมีสินค้าค้างสต๊อกเป็นจำนวนมาก

ปัญหาปริมาณงานที่เครื่องจักรต้องเดินเครื่องตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง เพราะเจ้าของเครื่องจักรที่นำเข้ามาอย่างถูกต้องตามกฎหมายต้องผลิตงานอย่างน้อย ๑,๐๐๐ เรื่องเพื่อให้คุ้มกับการลงทุน หากต้องรอการอนุญาตจากทางราชการอาจต้องล้มละลายไปหลายบริษัท และอาจทำให้เกิดกรณีที่ต้องจ่ายเงินใต้โต๊ะเพื่อให้ได้ทันการณ์และเพื่อลัดขั้นตอน (ลัดคิว)

การมีไว้หรือครอบครองเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องแจ้งต่ออธิบดี ถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

มาตรานี้จะทำให้เกิดปัญหาในอุตสาหกรรมเม็ดพลาสติกที่ใช้ในกิจการอื่น ๆ เพราะต้องมาแจ้งต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ใช้เม็ดพลาสติกในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

คำว่า "วัสดุอื่นใด" มีความหมายกว้างเกินไปในทางปฏิบัติ จะทำให้เกิดปัญหาต่ออุตสาหกรรมอื่น ๆ อีกด้วย เพราะไม่ทราบว่าวัสดุอื่นใดหมายถึงอะไร

อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๗ กรณีให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิตระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิตของสถานที่ผลิตนั้น

เนื่องจากการแอบอ้างว่าตนเองเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์อยู่เสมอ ๆ ซึ่งยากที่จะพิสูจน์ได้ว่าอันไหนเป็นของจริงอันไหนเป็นของปลอม อาจก่อให้เกิดการล่อซื้อ จับกุม กรรโชกทรัพย์ ทุกวันนี้มีการแอบอ้าง

โดยให้มีการจ้างวันละ ๔,๐๐๐ บาท เพื่อจับกุม ล่อซื้อ ร้านค้าหลายแห่งจำยอมจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่เพราะไม่รู้ว่าผู้ผลิตรายใดมีลิขสิทธิ์จริงหรือไม่

การพิจารณาของวุฒิสภา
วาระที่ ๑ ขั้นรับหลักการ

วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ในวาระที่หนึ่ง ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗[๖๑]

โดยสมาชิกวุฒิสภาได้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นตลอดจนข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายวัฒนา เมืองสุข) ได้ชี้แจงตอบคำอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา สรุปได้ดังนี้

สมาชิกวุฒิสภาฝ่ายที่เห็นด้วยอภิปรายสรุปได้ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถือว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีคุณค่าในการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลในเรื่องนี้ โดยที่ได้ตระหนักว่าในเรื่องที่มีการผลิตซีดีเถื่อนในประเทศเรานี้ เป็นที่ขึ้นชื่อในระหว่างประเทศและก็มีผลกระทบต่อชื่อเสียงของประเทศของเราในด้านการล่วงละเมิดสิทธิทางปัญญา ในปัจจุบันนี้เราก็ยังถูกกล่าวหาโดยประชาคมโลกว่าเราเป็นประเทศหนึ่งที่ล่วงละเมิดสิทธิทางปัญญามาก และก็ได้มีการพิจารณาโดยประชาคมโลกในการที่จะให้เราเป็นประเทศที่ไม่ได้รับรองในเรื่องนี้ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากในการที่จะรักษาคุณภาพหรือการที่จะไม่ละเมิดสิทธิทางปัญญา เมื่อเราอยู่ในยุคโกลเบิลไลเซชัน (Globalization) ยุคที่โลกสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงและก็สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย ประเทศต่าง ๆ สามารถจะตรวจสอบในเรื่องต่าง ๆ ทั่วโลกได้ในเวลาอันรวดเร็วด้วยเครื่องมือที่ทันสมัย เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีความคิดในการที่จะปลอมหรือว่าจะผลิตซีดีเถื่อนเป็นเรื่องที่ล้าสมัยมาก เราจะถูกตรวจสอบและจะมีผลกระทบต่อสินค้าอื่น ๆ ของเรา ซึ่งในขณะนี้ก็ปรากฏว่าสินค้าของไทยแม้ทางรัฐบาลจะได้ดูแลอย่างใกล้ชิด บรรดาผู้ประกอบกิจการต่าง และธุรกิจต่าง ๆ ก็ยังคงใช้ช่วงเวลาที่เอื้ออำนวยส่งสินค้าที่ปลอมปนหรือผิดประเภทส่งไปขายในประเทศต่าง ๆ แม้แต่ข้าวซึ่งเป็นสินค้าหลักของไทยนี้ก็ยังปลอมปนในต่างประเทศมักจะได้รับการร้องเรียนจากต่างประเทศอยู่เสมอ และการที่ประเทศไทยดำเนินการตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด จะโดยเจ้าหน้าที่ก็ดีหรือจากการเอาใจใส่ของกระบวนการต่าง ๆ ก็ดี เมื่อทำผิดในการผลิตสินค้าปลอมของบริษัทหนึ่งก็เปลี่ยนชื่อไปดำเนินการอีกบริษัทหนึ่ง ซึ่งก็ไม่สามารถจะติดตามได้ ซึ่งตรงข้ามกับต่างประเทศเมื่อเขาตั้งบริษัทที่ประกอบกิจการผิดพลาด เขาจะไม่มีโอกาสมาดำเนินกิจการอีกต่อไปเลย สิ่งเหล่านี้เป็นข้อบกพร่องที่รัฐบาลหลายชุดที่ผ่านมาไม่สามารถแก้ไขได้ เป็นเรื่องสำคัญที่สุด กฎหมายจะออกมาอย่างไร รายละเอียดอย่างไรก็ตาม แต่เมื่อลอว์เอ็นฟอร์ซเมนต์ (Law enforcement) หรือเจ้าหน้าที่ไม่เคร่งครัดเราไม่สามารถจะควบคุมได้ แล้วก็ไม่สามารถที่จะก้าวเดินไปสู่จุด

---

[๖๑] รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ในการที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ เพราะฉะนั้นจากสถิติที่ทางรัฐบาลได้พยายามจับซีดีเถื่อนนี้หลายต่อหลายครั้งของคนที่หวังจะร่ำรวยหรือการแข่งขันกันในตลาด รวมทั้งอิทธิพลทางการเงินต่าง ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ถ้าปราศจากการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้ากระทรวงที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัดและเจ้าหน้าที่ที่รักษากฎหมาย ทั้งศาล ตำรวจ และอัยการซึ่งถ้าดำเนินการอย่างไม่เคร่งครัดประเทศไทยจะสูญเสียโอกาสในการแข่งขันกับต่างประเทศอย่างมาก ร่างกฎหมายฉบับนี้จึงมีประโยชน์เป็นอย่างมากในอันที่จะขจัดปัญหาเหล่านี้ให้หมดไป (๕/๑, ๕/๒, ๖/๑)

สมาชิกวุฒิสภาฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย (มีข้อสังเกต) อภิปรายสรุปได้ดังนี้

(๑) การตราพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์ซีดี ถ้าไม่มีการแก้ไขที่ถูกต้องและกรรมาธิการที่พิจารณาขาดความเข้าใจอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องได้ เช่น ในมาตรา ๘ อาจมีปัญหาในการพิสูจน์ใบแสดงเอกสารสิทธิ ซึ่งในบางครั้งกรมทรัพย์สินทางปัญญาต้องใช้เวลาหลายเดือนในการพิสูจน์ลิขสิทธิ์ ในมาตรา ๑๖ "การมีไว้ครอบครองวัสดุอื่นใดอันเป็นวัสดุที่ใช้ในการผลิตต้องแจ้งแก่อธิบดี" ซึ่งในการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการนั้นต้องมีการพิจารณาโดยรอบคอบในอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ด้วย (๓/๑)

(๒) ถ้ามีกลไกที่จะทำให้แผ่นซีดีราคาถูกลง ก็จะทำให้การผลิตแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์น้อยลง (๖/๒)

(๓) ในเรื่องความโปร่งใสในการออกใบรับรองของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘ ซึ่งอาจมีการวิ่งเต้นใช้เงินได้ (๗/๒)

(๔) ในบทเฉพาะกาลของร่างกฎหมายฉบับนี้ ที่กำหนดให้ต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวัน ซึ่งผู้ผลิตรายเล็กที่มีทุนน้อยและไม่มีเส้นสายในวงราชการอาจจะไม่สามารถปฏิบัติได้ทันภายในกำหนดระยะเวลา (๑๔/๑ - ๑๔/๓)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายวัฒนา เมืองสุข) ได้ชี้แจงการอภิปรายของวุฒิสภาสรุปได้ดังนี้

(๑) ความจำเป็นของกฎหมายฉบับนี้ คือ ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายควบคุมเครื่องจักรที่ใช้ผลิตแผ่นซีดีภายหลังจากที่เข้ามาในประเทศแล้ว ซึ่งเมื่อผ่านการตรวจในทางพิธีศุลกากรแล้วก็ไม่มีกฎหมายฉบับใดดูแลต่อ จึงต้องมีกฎหมายซีดีฉบับนี้เข้ามาดูแล (๕/๒)

(๒) การที่จะให้แผ่นซีดีมีราคาถูกลงมาก ๆ นั้น ก็ต้องกระทำในลักษณะที่เหมาะสมเพราะแผ่นซีดีต้องมีค่าสมอง ค่าลิขสิทธิ์ และในทางสากลก็ไม่ยอมรับในการไปออกกฎหมายควบคุมในลักษณะนี้ (๑๐/๒)

(๓) ในส่วนของการจัดการกับเครื่องจักรที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓๘ ว่าถ้าเป็นกรณีที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นเครื่องจักรที่ใช้ในการกระทำความผิดก็สามารถริบได้ (๑๐/๒)

(๔) ในเรื่องการออกใบรับรองของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘ หากเกิดความไม่โปร่งใสขึ้นแม้ในตัวร่างกฎหมายจะไม่ได้กำหนดโทษของเจ้าหน้าที่ไว้ แต่ก็สามารถนำบทบัญญัติของกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ กรณีเจ้าหน้าที่ งดเว้น ละเว้น มาใช้บังคับได้ (๑๑/๑)

(๕) ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ออกมาเพื่อเอาใจบางประเทศที่ไทยไปละเมิดลิขสิทธิ์ แต่เพื่อปกป้องประเทศไทยเพราะการละเมิดส่วนใหญ่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของคนไทยที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ด้วยกันเอง อีกทั้งพวกผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ก็ไม่ได้เสียภาษีให้รัฐเหมือนกับผู้ผลิตที่ผลิตอย่างถูกกฎหมาย (๑๑/๑ - ๑๑/๒)

(๖) ร่างกฎหมายฉบับนี้สามารถใช้บังคับครอบคลุมตัวบันทึกข้อมูลได้อย่างครบถ้วนไม่ว่าจะเป็นภาพ เสียง หรือทั้งภาพทั้งเสียง แม้รูปแบบจะไม่ใช่แผ่นซีดี หรือจะเป็นไมโครชิพ รวมทั้งกฎหมายฉบับนี้ก็ยังสามารถออกเป็นกฎกระทรวงเพื่อให้ครอบคลุมถึงได้ ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายที่มีพลวัตร (๑๕/๑ – ๑๕/๒)

ผลการพิจารณาในวาระที่ ๑

หลังจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภาแล้ว ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และมีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณาโดยกำหนดเวลาแปรญัตติไว้ ๗ วัน

การพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา

วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... ในวาระที่หนึ่งในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขั้นกรรมาธิการกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... จำนวน ๒๗ คน ประกอบด้วย

(๑) นายณรงค์ นุ่นทอง
(๒) นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์
(๓) นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์
(๔) นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
(๕) นายทวีป ขวัญบุรี
(๖) นายแก้วสรร อติโพธิ
(๗) นายจิโรจน์ โชติพันธุ์
(๘) นายนิดินัย นาครทรรพ
(๙) นายบรรยงค์ ลิ้มประยูรวงศ์
(๑๐) นางบัวล้อม พูลลาภ
(๑๑) นายบุญญา หลีเหลค
(๑๒) นายประโภชน์ สภาวสุ
(๑๓) นางสาวภาณุมาศ สิทธเวคิน
(๑๔) พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ
(๑๕) นายยรรยง พวงราช
(๑๖) นายรส มะลิผล
(๑๗) พลตำรวจตรี วีระ อนันตกูล
(๑๘) นายวีระพล วัชรประทีป

(๑๙) นายสมเกียรติ ศรลัมพ์

(๒๐) นายสมเกียรติ อ่อนวิมล

(๒๑) นายสมบัติ วรามิตร

(๒๒) นายสมพร คำชื่น

(๒๓) นายสัก กอแสงเรือง

(๒๔) นายสันติภาพ อินทรพัฒน์

(๒๕) นายอนันตชัย คุณานันทกุล

(๒๖) ร้อยตรี อนุกูล สุภาไชยกิจ

(๒๗) พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร

ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายณรงค์ นุ่นทอง เป็นประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

๑.๒ นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง

๑.๓ นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ คนที่สอง

๑.๔ นายนิรัตน์ อยู่ภักดี เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

๑.๕ นายทวีป ขวัญบุรี เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ดังนี้

๒.๑ นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ ผู้อำนวยการประจำประเทศไทยของสมาคม ผู้สร้างภาพยนตร์แห่งสหรัฐอเมริกา

๒.๒ นายสุเทพ วิจักษณ์โยธิน กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไดเทคดีสโปรดักชั่น จำกัด

ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้ง นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๒ สำนักกรรมาธิการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

ผู้ชี้งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๑. นายปัญญา เฉยเจริญ ผู้อำนวยการสำนักงานป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

๒. นายวรวุฒิ โปษกานนท์ นิติกร ๘ ว.

๓. นางวาณี ฉัฐฤทธิ์ นิติกร ๗ ว.

๔. นายจักรา ยอดมณี เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานทะเบียนการค้า ๔

๕. นางสาวคาริน จิระรัชนิรมย์ นิติกร ๓

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑. พันตำรวจโท อนุรักษ์ ชาติสุวรรณ รองผู้กำกับการ ๓ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ

๒. พันตำรวจโท พิศิษฐ์ บางยี่ขัน สารวัตร (ทำหน้าที่นิติกร) กองคดี

ศาลฎีกา

นายสมบัติ พฤฒิพงศภัค ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา

สำนักงานศาลยุติธรรม

๑. นางสาวควงใจ สาคร นิติกร ๔

๒. นายณัฏฐวุฒิ ไชยะพันโท นิติกร ๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายกฤษฎา พงษ์พันธุ์ นักกฎหมายกฤษฎีกา ๗ ว.

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

บริษัท จัดเก็บลิขสิทธิ์ไทย จำกัด

นางสาวชลิดา หนูภักดี เจ้าหน้าที่งานว่าความ

บริษัท จี – พาทนท์ จำกัด

นายสันติ สังข์วรรณะ ทนายความ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๒ คน คือ

๖.๑ นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

๖.๒ นายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... โดยเริ่มจากหลักการและเหตุผลตามลำดับ สรุปได้ดังนี้

หลักการ **ไม่มีการแก้ไข**

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

เหตุผล **ไม่มีการแก้ไข**

"โดยที่ปัจจุบันปัญหาการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปซีดี ได้ทวีความรุนแรงจนกระทั่งกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุมหรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัญหาดังกล่าวนอกจากจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนทั่วไปแล้ว ยังจะเป็นการทำลายบรรยากาศการลงทุนที่อาจส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติเกิดความไม่มั่นใจที่จะลงทุนในประเทศไทย เห็นสมควรมีมาตรการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการขออนุญาตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ตลอดจนการแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างให้กลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์มีความสมบูรณ์และเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ทั้งจะเกื้อกูลให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมายไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น และยังช่วยให้รัฐควบคุมการจัดเก็บรายได้จากภาษีศุลกากรและภาษีสรรพากรได้อย่างเต็มที่อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ **ไม่มีการแก้ไข**

ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

คำปรารภ **ไม่มีการแก้ไข**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย"

ประเด็นการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการริเริ่มทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ซึ่งขณะนั้นกฎหมายที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตซีดีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า โดยกำหนดให้การนำเข้าเครื่องจักรต้องขออนุญาตต่อกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งการนำเข้าก็ต้องผ่านขบวนการตามช่องทางที่ถูกต้อง คือตามกฎหมายศุลกากรหลังจากนำเข้ามาแล้ว แต่กฎหมายของกรมการค้าต่างประเทศว่าด้วยเรื่องนำเข้าส่งออกก็ไม่สามารถติดตามเครื่องจักรที่นำเข้าเหล่านี้ได้ ผลก็คือเวลามีการโอนต่อ ๆ ไป เครื่องจักรจะหายไปจากวงโคจรทางบัญชีของส่วนราชการ ในขณะเดียวกันข้อมูลจากทางกรมโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งดูแลในเรื่องการผลิตของโรงงาน ต่าง ๆ ในขณะนั้นระบุว่า เครื่องจักรที่จะเข้าข่ายในการควบคุมของกฎหมายโรงงาน ซึ่งโรงงานที่เข้าข่ายต้องมีเครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป หรือมีคนงานตั้งแต่ ๗ คนขึ้นไป จึงจะถือว่าเข้าข่าย โดยข้อมูลในบัญชีรายชื่อโรงงานผลิตซีดีของกรมโรงงานมีประมาณ ๑๐ โรงงาน ในขณะเดียวกันข้อมูลในส่วนของกรมทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้จากการขออนุญาตนำเข้าส่งออกเครื่องจักรนั้นมีมากกว่า ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ไปตรวจสอบโรงงานผลิตซีดี ขณะนั้นก็มีข้อมูลอยู่ประมาณ ๓๐ กว่าโรงงาน ในขณะเดียวกันทางต่างประเทศก็อ้างว่า โรงงานผลิตซีดีในประเทศไทยมีประมาณ ๑๐๐ โรงงาน ทั้ง EU ทั้งสหรัฐอเมริกา ซึ่งทางกรมทรัพย์สินทางปัญญาก็มีปัญหาว่าไม่สามารถติดตามเครื่องจักรผลิตซีดีได้ว่ามีกี่โรง งานไปอาศัยใช้กฎหมายของกรมการค้าภายใน คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับราคา โดยออกประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เพื่อให้โรงงานผลิตซีดีแจ้งจำนวนสถานที่เก็บเครื่องจักร ปรากฏว่ามีการแจ้งเข้ามาว่ามีเครื่องจักรอยู่ที่ไหน โรงงานใดบ้าง ซึ่งสามารถรู้จำนวนโรงงานและจำนวนเครื่องจักรในระดับหนึ่ง หลังจากนั้นได้เอาบัญชีของทางภาคเอกชนที่อ้างว่ามี ๑๐๐ โรงงาน กับบัญชีที่ถือตามที่แจ้งตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการมาเปรียบเทียบกัน ทำให้รู้ว่าโรงงานผลิตซีดี ณ ปี ๒๕๔๖ ตอนนั้นได้ข้อมูลว่ามีทั้งหมด ๓๙ โรงงาน แต่ปัจจุบันล่าสุดกรมทรัพย์สินทางปัญญายังใช้กฎหมายนี้อยู่ ทำให้ทราบว่าโรงงานผลิตซีดีในประเทศไทยทั้งหมดมี ๔๑ โรงงาน เครื่องจักรผลิตซีดี ดีวีดี ซีดีอาร์ ดีวีดีอาร์ มี ๑๒๕ เครื่อง และเครื่องผลิตแผ่นซีดีต้นฉบับ คือแผ่นแสตมป์เปอร์อีก ๑๔ เครื่อง แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายของกรมการค้าภายใน เช่น กฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าบริการออกเป็นประกาศ เนื่องจากถือเป็นกฎหมายลูกซึ่งมีผลบังคับปีต่อปี เมื่อครบกำหนดต้องขอให้ออกเป็นประกาศใหม่อีก ซึ่งก็ทำให้ไม่มีกฎหมายที่จะมากำกับดูแลในเรื่องนี้โดยตรงอย่างต่อเนื่อง ส่วนกระบวนการหลังจากที่ใช้กฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญาก็ได้จัดเจ้าหน้าที่ออกตรวจสอบอย่างเข้มงวด เพราะกระบวนการที่จะไปแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์มี ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ คือ

ดูที่โรงงาน ส่วนที่ ๒ ดูที่แหล่งจำหน่าย ซึ่งถ้าปราบปรามโรงงานละเมิดลิขสิทธิ์ได้ก็เหมือนการแก้ปัญหาที่ถูกทาง โดยโรงงานจะผลิตซีดีได้เฉลี่ยประมาณ ๔.๕ ล้านแผ่นต่อ ๑ เครื่องต่อปี ถ้าหากแผ่นเสียประมาณ ๒๐% ก็จะเหลืออยู่ ๓.๖ ล้านแผ่นต่อปี ถ้าโรงงานผลิตซีดีเถื่อนผลิต ๔.๕ ล้านแผ่นแล้วขายหมดโดยไม่คิดแผ่นเสียแล้วจึงประมาณได้ว่าเครื่องจักร ๑๒๕ เครื่อง ผลผลิตที่ออกมาก็คือหลายร้อยล้านแผ่นต่อปี ซึ่งเป็นการผลิตที่มีจำนวนมาก นอกจากดูโรงงานแล้ว ต้องดูแหล่งจำหน่าย แหล่งค้าปลีก แหล่งค้าส่ง ในส่วนของโรงงานซึ่งได้ข้อมูลว่ามี ๔๑ โรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าบริการ ก็ได้มีการส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจโรงงานวันละ ๒ ชุด โดยขอเข้าไปตรวจสอบไม่ใช่ตรวจค้นแต่เป็นการขอเข้าไปเยี่ยม ทำให้สามารถควบคุมโรงงานได้ในระดับหนึ่ง สำหรับการจับกุมโรงงานผลิตซีดีเถื่อนก็มีสถิติจากทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับภาคเอกชนเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ร่วมมือกัน โดยการดำเนินการในปี ๒๕๔๒ จับได้ ๘ โรงงาน ปี ๒๕๔๓ จับได้ ๑๒ โรงงาน ปี ๒๕๔๔ จับได้ ๗ โรงงาน ปี ๒๕๔๕ จับได้ ๗ โรงงานปี ๒๕๔๖ จับได้ ๒ โรงงาน ซึ่งหลังจากมีมาตรการควบคุมค่อนข้างเข้มงวด โรงงานทั้ง ๔๑ โรงงาน ได้ระมัดระวัง เพราะถ้าจับซีดีเถื่อนได้แล้วยึดเครื่องจักรเอาไปไว้ในโกดังแต่ละโรงงานมีมูลค่ากว่า ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป โรงงานก็จะเสียหายมากเพราะฉะนั้นโรงงานจึงไม่กล้าเร่งการผลิตซีดีที่ผิดกฎหมายออกมามากนัก และจากข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการก็คือถ้าซีดีเถื่อนไม่อยู่ใน ๔๑ โรงงานตามข้อมูลของทางราชการแล้ว แต่อาจอยู่ในโรงงานใดโรงงานหนึ่งในประเทศไทยซึ่งโรงงานนั้นๆ ก็จะเก็บใส่กล่องไว้ โดยแพ็คใส่กล่องพร้อมที่จะขนย้ายหนีในทันที อีกส่วนหนึ่งก็จะไปตั้งตามแนวชายแดน เช่น ฝั่งพม่า หรือทางกลุ่มว้าก็จะมีเครื่องจักรผิดกฎหมายประมาณ ๖ เครื่อง ในลาวมีอีกจำนวนหนึ่งแต่ไม่ทราบจำนวนเครื่องที่แน่ชัด ในเขมรมี ๒ เครื่อง ส่วนในมาเลเซียก็ไม่ทราบจำนวนเครื่อง ซึ่งทางฝั่งมาเลเซียก็จะส่งเป็นพวก DVD ๕ DVD ๙ เข้ามาในไทย ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นสถานการณ์ทั่วไปของการผลิตซีดีที่ผิดกฎหมายในไทยโดยสรุป[๖๒]

กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นส่วนที่จะไปช่วยเสริมกฎหมายที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน เช่น พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์เพื่อให้ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเมื่อมีกฎหมายซีดีฉบับนี้จะไปทำให้การละเมิดลิขสิทธิ์เป็นไปได้ยากมาก เพราะว่าจะถูกกรองไปแล้วชั้นหนึ่ง คดีลิขสิทธิ์ก็จะลดลง[๖๓]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

---

[๖๒] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๓ วันศุกร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ หน้า ๑/๕ – ๑/๗

[๖๓] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๓ วันศุกร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ หน้า ๒/๖

มาตรา ๑ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ...."

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใด ๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นข้อมูล ภาพ เสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไป และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาและได้มีการสอบถามไปยังเนคเทค (Nectec) แล้วมีความเห็นว่าควรโยกคำว่าข้อมูลนี้ไปไว้หลังคำว่า "ภาพ เสียง" และเติมคำว่า เช่น ภาพยนตร์ หรือดนตรี เพื่อให้มีความครอบคลุมถึง และต่อเนื่องกันไปให้ชัดเจนขึ้น

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"ผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใด ๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็น~~ข้อมูล~~ เสียง ข้อมูล หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไป เช่น ภาพยนตร์ หรือดนตรี โดยอาศัยวิธีการอ่านข้อมูลทางแสง และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"การผลิต" หมายความว่า การทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาตามร่างของคณะกรรมาธิการเนื่องจากการเพิ่มความทำให้อ่านแล้วชัดเจนเข้าใจและเชื่อมโยงกันได้และเมื่อมีการตีความจะทำให้ไม่เกิดความสับสนและพระราชบัญญัติความลับทางการค้า จะมีนิยามคำว่า ผลิต หมายความว่าทำผสม ปรุง หรือแปรสภาพและให้หมายความรวมถึงการเปลี่ยนรูปหรือแบ่งบรรจุด้วย ซึ่งจะบอกการกระทำมา ถ้าเปรียบเทียบกับร่างพระราชบัญญัติชีดีก็จะมีคำที่คล้ายกันอยู่ คือ เรื่องทำ เรื่องแปรรูป แปรสภาพจะเป็นคำที่คล้าย ๆ กับพระราชบัญญัติความลับทางการค้า[๖๔]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"การผลิต" หมายความว่า <u>การทำ การประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือ</u>การทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน มีรายละเอียดดังนี้

๑) **นายทวีป ขวัญบุรี**	ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขเพิ่มเติมคำนิยาม คำว่า "การผลิต" ของมาตรา ๓ ดังนี้

"การผลิต" หมายความว่า การทำ*อย่างใดอย่างหนึ่ง*<u>ด้วยวิธีการใดๆ</u> เพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี"

๒) **นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ และนายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา**	ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมคำคำว่า "การผลิต" ของมาตรา ๓

"การผลิต" หมายความว่า การทำ*อย่างใดอย่างหนึ่ง*<u>ด้วยวิธีการใดๆ</u> เพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี"

"เจ้าของลิขสิทธิ์" หมายความว่า เจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตงานลิขสิทธิ์

---

[๖๔] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๓ วันศุกร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ หน้า ๓/๔ – ๓/๘

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า จากการศึกษาดูงานจากพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พบว่า คำว่า "เจ้าของลิขสิทธิ์" ไม่มีอยู่ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ฉะนั้นนิยามในที่นี้น่าจะปรับเป็นดังนี้ "เจ้าของลิขสิทธิ์" หมายความว่า เจ้าของผู้มีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตงานอันมีลิขสิทธิ์เพราะคำว่า "ผู้มีลิขสิทธิ์" ปรากฏอยู่ในมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันจึงไม่น่าจะทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน

คำนิยามในร่างที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรได้อ้างถึงกฎหมายลิขสิทธิ์ที่ "เจ้าของลิขสิทธิ์" หมายความว่า เจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ นั่นก็คือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ แต่ในชั้นกรรมาธิการของวุฒิสภาไม่ได้ยึนอยู่บนหลักของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ทั้งหมด หมายความว่า เขียนขึ้นมาใหม่เกือบทั้งหมด ที่จำเป็นต้องมีคำนิยามตรงนี้ก็เพื่อจะให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามมาตราต่าง ๆ ต่อไป เช่น การแจ้งตามมาตรา ๕ การแสดงเครื่องหมายตามมาตรา ๑๒

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"เจ้าของลิขสิทธิ์" หมายความว่า ~~เจ้าของ~~ผู้มีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์~~และให้หมายความรวมถึง~~ หรือผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตงานอันมีลิขสิทธิ์

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน มีรายละเอียดดังนี้

๑) นายสมพร คำชื่น — ขอสงวนความเห็นโดยให้คงความบทนิยามคำว่า "เจ้าของลิขสิทธิ์ มาตรา ๓ ไว้ตามร่างที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และให้หมายความรวมถึงอุปกรณ์ของเครื่องจักรตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

"เครื่องจักรรับรองการผลิต" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงแหล่งการผลิตของผลิตภัณฑ์ซีดี

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

"เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงงานที่ผลิตขึ้นอันมีลิขสิทธิ์

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

"สถานที่ผลิต" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเครื่องจักรติดตั้งอยู่

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง**พาณิชย์**รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

หมวด ๑ การผลิต **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๕ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๕ ผู้ใดจะทำการผลิต เมื่อจะเริ่มทำการผลิตให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิต

เจ้าของลิขสิทธิ์ใดจะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตทุกครั้ง เว้นแต่การทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต เพื่อใช้ในการศึกษา เพื่อประโยชน์ในทางราชการ เพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

แบบการแจ้ง รายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งโดยไม่ชักช้า"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ถ้าต้องการเพียงการแจ้งการผลิตแล้วก็ผลิตไปเลยโดยไม่ต้องการให้การทำงานของรัฐมาประวิงทำให้ล่าช้านั้นไม่ได้ โดยในระบบแจ้งการผลิตตามร่างพระราชบัญญัติซีดีเมื่อแจ้งแล้วต้องหยุดการผลิต ต้องรอจนกว่าจะได้เครื่องหมายแล้วเอาเครื่องหมายมาใส่เข้าในผลิตภัณฑ์ แต่ถ้าก่อนจะเริ่มทำการผลิตก็แจ้งให้ทราบเพียงอย่างเดียว แล้วก็ผลิตไปเลยนั้นไม่ได้ ซึ่งในระบบของกฎหมายซีดีฉบับนี้เป็นเรื่องของการควบคุมโดยการแจ้งแล้วก็ต้องรอเพื่อจะได้เครื่องหมายจึงลงมือผลิตซีดีได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ส่วนวรรคท้าย เป็นเรื่องของการออกใบรับแจ้งโดยไม่ชักช้า ซึ่งการออกใบรับแจ้งต้องออกให้โดยพลันไม่ควรดึงเรื่องเอาไว้ แต่การจะได้เครื่องหมายอยู่ที่มาตรา ๘ จะช้าหรือเร็ว กรรมาธิการก็เอาคำว่า "เร็ว" มากำกับไว้ ตรงนี้ควรมีการกำกับให้เร่งรัดการทำงานของเจ้าหน้าที่ไว้ให้รวดเร็ว

เมื่อให้ผู้ประกอบการทำทุกอย่างแล้วจึงควรกำหนดความผิดส่วนของเจ้าหน้าที่ต้องมีความพร้อมเหมือนกันในกรณีไม่สนองตอบการทำงานของพระราชบัญญัตินี้ สิ่งใดควรพร้อมก็เขียนให้ชัดเจนว่าเป็น ๓ วันหรือ ๕ วัน แล้วผู้ประกอบการก็จะรู้ว่าไม่เกินเวลานี้แล้วทุกอย่างก็เรียบร้อย แล้วควรมีกฎระเบียบว่า คนที่มาแจ้งต้องมีหลักฐานอะไรบ้าง โดยบอกรายการครบแล้ว ถ้ารายการครบ ๓ วัน ควรจะเสร็จหรือ ๕ วันควรจะเสร็จ และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายรู้ขั้นตอนวิธีการ และกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ ทั้งนี้เพื่อความมีประสิทธิภาพของกฎหมายทั้งระบบ

หากมีการยื่นใบรับแจ้งพอมีการแจ้งแล้วไม่ว่าวรรคหนึ่งหรือวรรคสองของมาตรา ๕ ก็ให้เจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งทันที เพียงแต่รับเอกสารรับคำขอเท่านั้น คำว่า "โดยไม่ชักช้า" เจ้าหน้าที่ต้องออก

ได้เลยมายื่นแล้วก็ออกใบรับทันที อันนี้ก็เป็นใบรับเรื่องปกติ เช่น เมื่อไปยื่นเอกสาร เจ้าหน้าที่รับเรื่องก็ต้องออกใบรับเรื่องไว้ เพราะตรงนี้ไม่ได้ก่อเกิดสิทธิอะไร เพราะฉะนั้นคำว่า "โดยไม่ชักช้า" ไม่ต้องใส่ ดังนั้น เมื่อคนมายื่นหลักฐานก็ควรจะได้ใบรับแจ้งไปทันที

เกี่ยวกับเรื่องรูปแบบของมาตรา ๕ วรรคสาม วรรคสี่ นั้นสลับที่กันเพราะว่าเกิดการแทรกวรรคสองขึ้นมาจึงกระทบความไป จึงควรให้เลื่อนแบบการแจ้ง รายการที่แจ้ง วิธีการแจ้ง ลงมาข้างล่างจะได้ทำความเข้าใจง่ายกว่าว่าใครมีหน้าที่อะไร แล้วก็ลงท้ายด้วยแบบเป็นอย่างไร โดยการเอาวรรคสามลงมาเป็นวรรคสี่ เพราะว่าวรรคสามกล่าวถึงเรื่องแบบเนื่องจากว่าในร่างเดิมวรรคหนึ่ง วรรคสองไปเพิ่มขึ้นมาใหม่ในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร

ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๕ เขียนกำหนดเอาไว้ว่า เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งจึงจะออกใบรับแจ้งให้ในวันที่รับการแจ้ง ถ้าแบบไม่ครบหรือเอกสารไม่ครบเจ้าหน้าที่จะไม่ออกก็ได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็จะไม่มีความผิด เพราะกฎหมายกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ถ้าตัดตรงนี้ไปแล้วใส่คำว่า"ไม่ชักช้า" กลับจะเป็นผลเสียต่อธุรกิจของผู้ประกอบการ ทำให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจมากเกินไป ถ้าหลักฐานทุกอย่างครบตามแบบรับแจ้งมีเอกสารครบตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดก็ออกใบรับแจ้งให้ทันทีที่ได้รับแจ้ง ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องไปใส่คำ "โดยไม่ชักช้า" อันจะเป็นการสร้างภาระให้กับผู้ผลิตซึ่งพอรายการครบยื่นมาก็ออกใบรับแจ้งให้ โดยไม่ได้ก่อให้เกิดอำนาจหรือก่อให้เกิดสิทธิอะไร ดังนั้นควรจะกลับไปสู่ร่างเดิม รายการครบก็ออกใบรับให้ไปได้ เพราะตรงนี้เพียงออกใบรับเท่านั้นไม่ได้ให้อำนาจไปผลิตได้ เพียงแต่บอกว่ามีการแจ้งแล้วจะทำการผลิตที่ไหน อย่างไร ใครเป็นคนผลิต ใครเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกอย่างตามรายการครบ เมื่อรายการครบก็ออกใบรับแจ้งให้จะดีกว่าที่จะต้องไปทำให้ยุ่งยากหรือมีขั้นตอนมากขึ้น[๖๕]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๕ ผู้ใดจะทำการผลิต เมื่อจะเริ่มทำการผลิตให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิต"

เจ้าของลิขสิทธิ์ใดจะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตทุกครั้ง เว้นแต่การทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต เพื่อใช้ในการศึกษาเพื่อประโยชน์ในทางราชการ เพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวดว่าด้วย ระยะเวลาที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และหน้าที่รับแจ้งให้เป็นไปตามอธิบดีประกาศกำหนด

---

[๖๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๕ วันศุกร์ที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๓/๘ - ๕/๓

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งโดยไม่ชักช้าในวันที่ได้รับแจ้ง

แบบการแจ้ง รายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้งให้เป็นไปตามอธิบดีประกาศกำหนด"

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน มีรายละเอียดดังนี้

๑) นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์
และนายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ของมาตรา ๕ ดังนี้

"มาตรา ๕ ผู้ใดจะทำการผลิต เมื่อจะเริ่มทำการผลิตให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนแล้วจึงเริ่มทำการผลิตได้"

เจ้าของลิขสิทธิ์ใดจะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนแล้วจึงเริ่มทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตทุกครั้ง *เว้นแต่การทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตเพื่อใช้ในการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการรายงาน เพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด*"

มาตรา ๖ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๖ แบบการแจ้งสำหรับผู้ทำการผลิตอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ทำการผลิต

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

แบบการแจ้งสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของลิขสิทธิ์

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การเปลี่ยนแปลงแบบรายการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๗ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตมีสถานที่ผลิตมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ทำการผลิตแจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง สำหรับสถานที่ผลิตทุกแห่ง

การย้ายสถานที่ผลิตตามที่ระบุในใบรับแจ้ง ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ย้ายสถานที่ผลิต

การแจ้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าเรื่องทำการผลิตสาระสำคัญอยู่ที่สถานที่ คือ โรงงานนั้นตั้งอยู่ที่ไหน สำหรับการตรวจสอบนั้น ถ้ามีสถานที่ผลิตหลายแห่งต้องแจ้งทุกแห่ง อาจจะมีเจ้าของคนเดียวแต่มีโรงงานอยู่หลายที่ เป็นต้น ซึ่งกฎหมายซีดีที่จะใช้บังคับอย่างนั้น สาระสำคัญอยู่ที่มีที่ตั้งอยู่ที่ไหนบ้าง[๖๖]

การที่กำหนดให้ย้ายไปก่อนได้ โดยไม่ต้องหยุดการผลิตซึ่งสามารถผลิตได้แล้วมาแจ้งภายใน ๗ วัน ตรงนี้เป็นช่องว่างของกฎหมายปัญหาก็คือว่า อาจจะไม่ใช่ ๗ วัน ทำไป ๑ เดือน ถ้ามาเจอเมื่อไรก็อาจอ้างว่าเพิ่งย้ายมา ๗ วัน แล้วในทางปฏิบัติทุกอย่างก็ไม่ได้เป็นไปตามกฎหมาย เพราะเห็นว่าถ้ามีเจตนาบิดเบือนกฎหมาย ฉะนั้นวิธีการอย่างนี้อาจให้มีข้อยกเว้นอย่างนี้ไม่ได้ เพราะเหตุจะเป็นข้ออ้างแล้วก็รับเครื่องไม่ได้เพราะผู้ประกอบการอาจบอกว่าเพิ่งย้ายมา ๗ วัน ทุกอย่างมันก็จะเป็นปัญหาในการใช้บังคับ เพราะถ้าใช้กฎหมายตรงไปตรงมาคงไม่มีปัญหา ดังนั้นการที่จะผลิตต้องแจ้งก่อนการย้ายโรงงานก็ควรจะต้องแจ้งก่อนเหมือนกัน มิฉะนั้นจะเป็นช่องว่างอย่างมากในการนำกฎหมายมาใช้ในทางปฏิบัติ

ในเงื่อนไขรายละเอียดของการแจ้งเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประกาศกำหนดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องระยะเวลาเรื่องวิธีการให้อยู่ในวรรคสุดท้ายได้ เพราะในวรรคสุดท้ายก็จะมาคลุมเรื่องเงื่อนไขการย้าย หลักเกณฑ์การย้าย โดยที่ในวรรคสองไม่จำเป็นต้องไปพูดอะไรมากนักเพียงแต่ให้แจ้งก่อนการย้าย แล้วหลักเกณฑ์ก็ไปอยู่ในวรรคสุดท้าย ดังนั้น มาตรา ๗ วรรคสองควรจะเป็นในแนวที่ว่าการย้ายสถานที่ผลิตตามที่ระบุในใบรับแจ้ง ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันที่ย้ายสถานที่ผลิต[๖๗]

---

[๖๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๕ วันศุกร์ที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๕/๖

[๖๗] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๘ วันจันทร์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๓/๔ - ๓/๕

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตมีสถานที่ผลิตมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ทำการผลิตแจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง สำหรับสถานที่ผลิตทุกครั้ง

การย้ายสถานที่ผลิตตามที่ระบุในใบรับแจ้งต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันที่ย้ายสถานที่ผลิต

การแจ้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ เห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ มีรายละเอียดดังนี้

๑) **นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ และนายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา**	ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความของมาตรา ๗ ไว้

มาตรา ๘ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๘ ให้อธิบดีกำหนดเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับผู้ทำการผลิต และเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อแสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดีที่ทำการผลิตโดยผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งตามมาตรา ๕

ลักษณะ การทำ และวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๙ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๙ เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตให้แก่ผู้ทำการผลิตโดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้ทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง ถูกต้องครบถ้วนแล้วให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้เจ้าของลิขสิทธิ์ทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตได้ นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ

การออกเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๐ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๐ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ผลิตตามที่ระบุไว้ในใบรับแจ้ง

(๒) จัดทำบัญชีแสดงจำนวน ปริมาณการผลิต การขาย การจำหน่าย และการมีไว้ในการครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดีที่ทำการผลิตโดยให้มีข้อความ รายการ และระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๑ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๑ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาและมีความเห็นว่า ควรเพิ่มเติมคำว่า "แสดง" หน้าคำว่าเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบเพราะเมื่อทำการผลิตแล้ว ทำเครื่องหมายส่งให้โรงงานแล้วโรงงานไม่ปั๊มเครื่องหมายให้ปรากฏก็ต้องมีโทษการแสดงเครื่องหมายเป็นหน้าที่ของเจ้าของโรงงาน ซึ่งเป็นผู้ปั๊มให้ปรากฏ ดังนั้นผู้ทำการผลิตจึงมีหน้าที่แสดงเครื่องหมายให้ปรากฏ

มาตรา ๑๑ มีเครื่องหมาย ๒ อย่าง คือ ๑. เครื่องหมายรับรองการผลิต ผู้ทำการผลิตควรจะมีหน้าที่คือต้องทำและต้องแสดง ๒. เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ มีหน้าที่ต้องทำด้วย ซึ่งจะเป็นหน้าที่ของผู้ทำการผลิต ดังนั้นมาตรา ๑๑ ก็ต้องเติมคำว่า "แสดง" ไปอยู่หน้าเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบเพื่อจะให้เห็นว่ามีหน้าที่ต่อเครื่องหมาย แต่ที่ต่างกัน คือ ถ้าเครื่องหมายรับรองการผลิต จะต้องทำและแสดง แต่เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบมีหน้าที่ต้องทำเท่านั้น ดังนั้นกรรมาธิการจึงเติมคำว่า "แสดง" ลงไป หน้าเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ[๖๔]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

---

[๖๔] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๙ วันศุกร์ที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ หน้า ๓/๓ – ๓/๕

"มาตรา ๑๑ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

มาตรา ๑๒ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๒ เจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาและมีความเห็นว่า มาตรา ๑๒ ทางกรมทรัพย์สินทางปัญญายืนยันว่าเจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่รับรองงานต้นแบบที่จะต้องทำและแสดงด้วย ถึงแม้จะไปว่าจ้างเขาก็ต้องตามไปควบคุม ดูแล ส่วนกรรมาธิการเห็นว่าหน้าที่แสดงอยู่กับผู้ทำการผลิตงานต้นแบบ กรรมาธิการจึงแก้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องทำเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ โดยขอตัดคำว่า "และแสดง" ออก[๖๕]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๑๒ เจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องทำ*และแสดง*เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

มาตรา ๑๓ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง

ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือเป็นผู้ทำการผลิตที่รับแจ้งทำการผลิตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

---

[๖๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๘ วันศุกร์ที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ หน้า ๓/๕

มาตรา ๑๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้ไม่ว่ากรณีใด ให้ผู้ประสงค์จะทำการผลิตต่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ทำการผลิตเป็นผู้แจ้งตามมาตรา ๕"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๕ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๕ ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองเช่นว่านั้น"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

หมวด ๒

เครื่องจักร และเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใด **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๖ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาและมีความเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ร่างขึ้นด้วยเจตนาที่จะให้มีการแจ้งการครอบครอง เพราะแต่เดิมไม่เคยรู้เลยว่า เครื่องจักรในประเทศไทยมีอยู่ตรงไหนบ้าง ใครเป็นผู้ครอบครอง จุดประสงค์ของการแจ้งการครอบครองคือต้องการให้เครื่องจักรที่มีอยู่ในราชอาณาจักรนี้ใครก็ตามที่เป็นเจ้าของหรือมีไว้ในครอบครองมีหน้าที่ต้องแจ้ง ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับการอนุญาตให้นำเครื่องจักรเข้า

ประเทศ วัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ จึงต้องการทราบจำนวนที่แน่นอนว่าเครื่องจักรนั้นมีจำนวนเท่าไร ตั้งอยู่ที่ไหน ใครเป็นเจ้าของ ที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นต้องแจ้ง เพียงแต่ว่าจะเป็นสามสิบวันหรือสิบห้าวัน อันนี้ต้องขึ้นอยู่กับว่าผู้ประกอบการจะต้องใช้เวลามากน้อยแค่ไหน[๗๐]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน มีรายละเอียดดังนี้

๑) นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ และนายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ ดังนี้

"มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในสองสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง"

มาตรา ๑๗ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๗ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครองตามมาตรา ๑๖ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๘ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๘ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องแจ้งต่ออธิบดีถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติก หรือวัสดุอื่นใดนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

---

[๗๐] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๖ วันศุกร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๒/๕

ประเภท ชนิด ปริมาณเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดที่ต้องแจ้งตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์วิธีการในการแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาโดยวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๘ นี้ กรรมาธิการต้องการจะจำกัดอยู่ในวรรคสอง คือจะประกาศประเภท ชนิด ปริมาณเม็ดพลาสติกที่ต้องแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือวัสดุอื่นใดที่ต้องแจ้งอธิบดีจะเป็นคนประกาศกำหนด ฉะนั้นจึงกำหนดไว้ว่า เม็ดพลาสติกที่จะให้แจ้งนี้คือเม็ดพลาสติกที่เอามาทำชีดีเท่านั้น แต่จะกำหนดว่าเอาแต่ปริมาณมากพอที่จะทำการละเมิดเป็น ๕๐๐ กิโลกรัม เป็นต้นไป[๗๑]

เนื่องจากมาตรานี้ไม่ได้ใช้เฉพาะโรงงานที่ผลิตผลิตภัณฑ์ชีดีเท่านั้น แต่อาจไปกระทบกับโรงงานอื่น ซึ่งเป็นเรื่องของวัสดุอื่นใด ซึ่งไม่ใช่เฉพาะพลาสติกชีดี เมื่ออธิบดีเซ็นออกประกาศไปแล้วอาจกระทบกับธุรกิจพลาสติกอื่นทั้งประเทศ ควรที่จะให้มีหน่วยงานอื่นมีส่วนร่วมกันในทุกกระทรวงในการพิจารณา มิฉะนั้นจะกลายเป็นกระทรวงพาณิชย์ หรืออธิบดีกรมทรัพย์สินทำอยู่ฝ่ายเดียว ซึ่งอาจจะมีปัญหาถึงกรมอื่น หรือกระทรวงอื่นได้ ดังนั้นจึงควรให้การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง[๗๒]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน มีรายละเอียดดังนี้

๑) นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์
และนายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ ดังนี้

"มาตรา ๑๘ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องแจ้งต่ออธิบดีถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดนั้นภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง"

---

[๗๑] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๑ วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗ หน้า ๔/๒

[๗๒] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๖ วันศุกร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๓/๕ – ๓/๖

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๕ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิตของสถานที่ผลิตนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใด อันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นซึ่งอาจมีประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้"

ประเด็นการพิจารณา

ถ้อยคำที่บัญญัติว่า "มีเหตุอันควรเชื่อว่า" มาจาก ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๓๓ ก็คือมีเหตุอันควรเชื่อว่า และกฎหมายพิเศษทุกฉบับที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายซีดีนี้ เช่น กฎหมายซีดีในมาตรา ๒๑ เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาก็คือ เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาก็ต้องใช้ตาม ป.วิ.อาญา ซึ่งโดยหลักกฎหมายทุกฉบับที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานในลักษณะนี้ก็ต้องมี Wording ว่ามีเหตุอันควรเชื่อว่าทั้งนั้น ถือเป็นหลักพื้นฐานของกฎหมาย เพราะฉะนั้นไม่ควรตัดถ้อยคำนี้ออก เพราะในทางคดี "มีเหตุอันควรเชื่อว่า" สำคัญมาก ถ้าไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถึงแม้จะมีประโยชน์ในทางคดีก็ใช้รับฟังไม่ได้ เพราะศัพท์ในทางกฎหมายไม่ใช่คำสามัญ จึงจำเป็นต้องใช้คำที่จะต้องดูกฎหมายทั้งระบบ ทั้งนี้เพื่อจะได้ครอบคลุมความมากที่สุด

การกลับไปใช้ร่างของคณะรัฐมนตรี ก็คือร่างที่ผ่านกฤษฎีกาไปในมาตรา ๑๕ (๒) จะชัดเจนกว่า ก็คือ มาตรา ๑๕ (๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งสมุดบัญชีเอกสารหรือหลักฐานอื่น

ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวอาจมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้[๓๒]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิตของสถานที่ผลิตนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใด อันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใด มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวซึ่งอาจมีประโยชน์แก่การตรวจสอบค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินพิสูจน์การกระทำผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

---

[๓๒] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๖ วันศุกร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๔/๔ - ๔/๕

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๓ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อต้องการที่จะควบคุมไม่ให้มีซีดีเถื่อนออกมา รวมทั้งการที่จะควบคุมปริมาณและจำนวนเพื่อเก็บค่าลิขสิทธิ์ต่าง ๆ โดยการควบคุมผ่านผู้ผลิตเพราะผู้ผลิตต้องแจ้ง เพราะฉะนั้นเมื่อระบบเป็นอย่างนี้จึงควรกำหนดว่าเมื่อจะมีการผลิต ผู้ผลิตก็จะถูกผลักภาระจากทางเจ้าของลิขสิทธิ์ให้เป็นผู้แจ้งด้วย เท่านี้ก็สามารถควบคุมไม่ให้มีซีดีเถื่อนได้ ดังนั้นมาตรา ๒๓ จึงไม่มีความจำเป็นต้องไปเอาโทษรุนแรง และโดยสภาพบังคับเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้ที่กฎหมายต้องการจะคุ้มครองด้านคณะกรรมาธิการจึงตัดโทษจำคุกออกให้เหลือแต่โทษปรับ

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษ~~จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือ~~ปรับไม่เกินสองแสนบาท ~~หรือทั้งจำทั้งปรับ~~"

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน มีรายละเอียดดังนี้

๑) นายแก้วสรร อติโพธิ์ ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัด
นายสัก กอแสงเรือง มาตรา ๒๓ ออกทั้งมาตรา
และนายสันติภาพ อินทรพัฒน์

มาตรา ๒๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๕ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๖ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๗ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ไม่ควรมีโทษทางอาญาแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ เนื่องจากเจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องไปขอเครื่องหมายรับรอง งานต้นแบบและกฎหมายมีขึ้นมาเพื่อควบคุมซีดีเถื่อนและคุ้มครองประโยชน์เจ้าของลิขสิทธิ์ ไม่ควรจะไปลงโทษ การที่เจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องไปทำเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เป็นเหมือนบทแบ่งภาระหน้าที่ ไม่ควรจะต้องมีโทษอาญา ดังนั้น เมื่อระบุว่า

การทำเครื่องหมายนี้เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์ มาตรา ๒๗ จึงเป็นบทแบ่งหน้าที่เท่านั้นไม่ควรจะมีโทษทางอาญา[๗๔]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษ~~จำคุกไม่เกินหนึ่งปี~~ หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท ~~หรือทั้งจำทั้งปรับ~~"

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน มีรายละเอียดดังนี้

๑) นายแก้วสรร อติโพธิ	ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัด
นายสัก กอแสงเรือง	มาตรา ๒๗ ออกทั้งมาตรา
และนายสันติภาพ อินทรพัฒน์	

มาตรา ๒๘ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๒๙ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน มีรายละเอียดดังนี้

---

[๗๔] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๕ วันศุกร์ที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ หน้า ๓/๖

๑) นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ **ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความของ**
และนายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา มาตรา ๒๙ ดังนี้

"มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่**หกเดือน**หนึ่งปีถึงห้าปีปรับตั้งแต่หนึ่งสองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท"

มาตรา ๓๐ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาและมีความเห็นว่ามาตรฐานทั่ว ๆ ไปของการกำหนดโทษก็คือ ๑ ปีต่อ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่เครื่องจักรมีมูลค่ามาก ควรใช้อัตราโทษ ๑ ปีต่อ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพราะคนผลิตยังต้องรับโทษหนัก ดังนั้นผู้ครอบครองเครื่องจักร ซึ่งกฎหมายต้องการให้ดำเนินการให้ถูกต้องนั้น เมื่อดำเนินการไม่ถูกต้องก็ควรได้รับโทษหนักด้วย กรรมาธิการจึงได้แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษจากโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท เป็นโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท

ในส่วนของ มาตรา ๓๐ วัตถุประสงค์ คือ ป้องกันพวกที่ขนเครื่องจักรหนี หรือว่าเอาเข้ามาในประเทศโดยผิดกฎหมาย[๗๕]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน**หกเดือน**หนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน**หนึ่ง**สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

---

[๗๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๗ วันศุกร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๔/๔ - ๔/๕

มาตรา ๓๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๒ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๓ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๓ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ประเด็นการพิจารณา

แก้ไขเพิ่มเติมให้เหมือนกับมาตรา ๓๐ โดยการเพิ่มโทษจากจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท เป็นจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท[๗๖]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๓๓ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน~~หกเดือน~~หนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน~~หนึ่ง~~สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๔ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๘ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๕ **ไม่มีการแก้ไข**

---

[๗๖] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๗ วันศุกร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๔/๖

"มาตรา ๓๕ ความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงต่ออธิบดี ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็นว่าในมาตรา ๓๕ เป็นการใช้ภาษากฎหมายที่สอดคล้องกับมาตรา ๓๗ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา[๗๗]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๖ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๖ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคน ของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็นว่าพ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ ปี ๒๕๓๗ ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลเป็นผู้ร่วมกระทำผิดด้วย หรือถ้าเป็นกฎหมายสิทธิบัตร ปี ๒๕๒๒ ให้ถือว่าผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น

การเขียนกฎหมายครอบคลุมไปให้มีความผิดอาญาร่วมกับผู้กระทำความผิดของผู้แทนนิติบุคคลน่าจะแคบกว่านี้ มิฉะนั้นกรรมการทุกคนต้องรับผิดหมด หน้าที่นำสืบของมาตรานี้จะมุ่งที่กรรมการที่เป็นผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งหมายถึงกรรมการผู้มีอำนาจ โดยที่มีกฎหมายหลายฉบับเขียนครอบคลุม ก็ต้องไปนั่งพิสูจน์ซึ่งเสียเวลาในการพิสูจน์ หลักที่แท้จริงคือต้องการเน้นว่านิติบุคคลนั้นใครเป็นผู้แทนผู้มีอำนาจผู้ที่ตัดสินใจ ผู้ที่สั่งการ ผู้ที่ปฏิบัติแล้วทำผิดกฎหมาย ก็เอาคนนั้นมาลงโทษ อย่าไปเอากรรมการที่ไม่มีอำนาจหรือกรรมการอิสระที่ไม่เกี่ยวและไม่มีอำนาจอะไร การจะเอาความผิดทางอาญาใครก็ควรจะให้ชัดเจนว่าใครเป็นกรรมการที่มีอำนาจ เป็นผู้แทนนิติบุคคล หมายถึงคนที่มีอำนาจบริหารมีอำนาจจัดการหรือมีอำนาจทำการแทน หรือถ้าใครมีส่วนก็เป็นผู้ร่วมกระทำความผิดซึ่งก็สามารถลงโทษได้ จะสอดคล้องกับหลักกฎหมายในการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ เพราะว่าถ้าไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่จะถูกฟ้องหรือจะถูกลงโทษมีส่วนในการกระทำความผิดทางอาญากฎหมายก็ไม่สามารถลงโทษได้ และการกระทำความผิดนั้นจะต้องมีเจตนาด้วย ถ้าขาดเจตนาก็ไม่เป็นความผิด และถ้าระบุครอบคลุมในลักษณะว่า

---

[๗๗] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๗ วันศุกร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๔/๗

กรรมการทุกคน เช่น ถ้ามีทั้งกรรมการผู้จัดการฝ่ายขาย กรรมการผู้จัดการฝ่ายบุคคล ฯลฯ ซึ่งบางคนอาจจะไม่เกี่ยวข้องเลย ฉะนั้นมาตรานี้จึงควรเน้นที่จะลงโทษกับผู้ที่มีเจตนากระทำความผิดเท่านั้น

ในส่วน มาตรา ๓๖ นี้สำคัญเนื่องจากการที่จะกำหนดเอากรรมการผู้จัดการหรือผู้ดำเนินการที่เป็นผู้แทนนิติบุคคลเป็นผู้รับผิดชอบนั้น จะต้องเข้าข้อสันนิษฐานและจำเป็นต้องเข้ามารับผิด เว้นแต่จะไปพิสูจน์ว่าไม่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นถ้าเขียนกว้างเกินไป กรรมการผู้จัดการทั้งหมดไม่ใช่เฉพาะบริษัทอาจจะเป็นสมาคม มูลนิธิที่จดทะเบียนไว้หลายสิบคน ซึ่งถูกสันนิษฐานว่าเป็นผู้ทำผิดกฎหมายต้องตกเป็นผู้ต้องหาหมดทุกคน ซึ่งมาตรา ๓๖ ไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนกว้างขนาดนี้เพราะเจตนาที่แท้จริงต้องการเขียนกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจะเอาบุคคลที่มีชื่อเป็นกรรมการในบริษัท และรับผิดชอบในการดำเนินงานหลายสิบคนมารับผิดแทนนิติบุคคล[๗๘]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๓๖ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการ**หรือ**ผู้จัดการ**หุ้นส่วน** หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย"

มาตรา ๓๗ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๗ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี ได้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่ศาลกำหนดไว้สำหรับความผิดครั้งหลัง"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๘ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น

เครื่องจักรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

ประเด็นการพิจารณา

---

[๗๘] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๗ วันศุกร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๔/๘ - ๕/๑

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็นว่าในมาตรา ๓๘ จะเกี่ยวพันกับหลายมาตรา คือ มาตรา ๑๑ ในขั้นผลิต ผลิตแล้วไม่มีเครื่องหมาย หรือไปเอาเครื่องหมายอื่นมาก็มีความผิด มาตรา ๑๓ ถ้าปลอมเครื่องหมายก็มีความผิดมาตรา ๑๕ เป็นเรื่องของก่อนเริ่มทำการผลิตต้องไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ เมื่อได้เครื่องหมายมาแล้วก็เอามาใส่ในผลิตภัณฑ์ซีดีซึ่งเป็นการบอก Sequent แต่ถ้าผลิตโดยไม่มีเครื่องหมายเลยหรือมีแต่เป็นเครื่องหมายปลอม หรือเครื่องหมายไม่มีสิทธิ การกระทำผิดในลักษณะข้างต้นนี้ จึงควรเขียนกฎหมายในลักษณะให้ศาลริบทั้งสิ้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าเป็นของคนอื่น คือจำกัดดุลพินิจศาล แต่ไม่ทำลายสิทธิของคนที่ไม่รู้เห็น จึงควรคงมาตรา ๑๑, ๑๓, ๑๕ ไว้ในมาตรา ๓๘ แล้วก็เติมคำว่า "เว้นแต่เจ้าของไม่รู้เห็น"

เกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๓๘ เนื่องจากว่าเครื่องจักรจะต้องดูว่าสมควรที่จะริบหรือไม่ ต้องดูว่าเครื่องจักรนั้นได้มีการใช้ในลักษณะของการกระทำความผิดของแต่ละมาตราหรือไม่ ในเรื่องของมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง เป็นเรื่องของการแจ้ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง เป็นเรื่องของการแจ้ง ซึ่งไม่ได้ใช้ตัวเครื่องจักร ตัวเครื่องจักรไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องในการผลิต ส่วนมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ เครื่องจักรเข้าไปเกี่ยวข้อง มาตรา ๑๖ ถึงมาตรา ๑๗ เป็นเรื่องการครอบครอง ซึ่งไม่ได้ใช้ตัวเครื่องจักร ดังนั้นควรที่จะคงไว้เฉพาะมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และในตอนท้ายให้ใช้ Wording ว่าให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเครื่องจักรนั้น[๗๕]

ในมาตรา ๓๘ จะมุ่งไปที่ตัวทรัพย์สิน ซึ่งต้องใช้คำว่า เครื่องจักรใด ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๕ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเครื่องจักรนั้น เว้นแต่เครื่องจักรนั้นเป็นทรัพย์สินของบุคคลอื่น ซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ซึ่งรูปแบบจะคล้ายกับการร่างของประมวลกฎหมายอาญา โดยการที่บุคคลอื่นซึ่งเขาไม่ได้รู้เห็นเป็นใจเกี่ยวกับตัวเครื่องจักร ก็ให้สามารถไปพิสูจน์ในชั้นศาลได้ ทางกรรมาธิการจึงล้อวิธีการเขียนทำนองเดียวกับประมวลกฎหมายอาญา

เนื่องจากข้อความที่ใช้ในตอนต้นของมาตรา ๓๘ บอกว่าเครื่องจักรใดได้ใช้ในการกระทำความผิด ถ้าเครื่องจักรมีการผลิตซีดีออกมาแล้วมีการฟ้องขอให้ศาลสั่งริบ ศาลก็ต้องปฏิบัติตามที่ร้องขอในคำฟ้อง เมื่อโจทก์ขอให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรศาลก็ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตาม วิ. อาญา มาตรา ๑๘๒ แต่ถ้าบุคคลอื่นซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องจักรและไม่รู้เห็นกับการทำผิดก็ต้องสามารถพิสูจน์ในชั้นศาลได้ [๘๐]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๓๘ *ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง* เครื่องจักรใดซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๕

---

[๗๕] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๕ วันศุกร์ที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ หน้า ๕/๖ - ๕/๕

[๘๐] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ วันจันทร์ที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ หน้า ๑/๗ - ๒/๑

มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าเครื่องจักรนั้นเป็นของบุคคลซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด

เครื่องจักรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

หมายเหตุ คณะกรรมาธิการวิสามัญบางท่านได้มีความเห็น โดยคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน มีรายละเอียดดังนี้

๑) **นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์**	ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
และนายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา	มาตรา ๓๙ ดังนี้

"มาตรา ๓๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองหรือวรรคสาม มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น

เครื่องจักรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๙ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้"

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

บทเฉพาะกาล **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๔๐ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๔๐ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะทำการผลิตต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๒"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็นว่าบทเฉพาะกาลกล่าวถึงเรื่องช่วงเปลี่ยนผ่านหน้าที่ที่ต้องแจ้งภายในสามสิบวัน (บทยกเว้น) ซึ่งก่อนจะครบสามสิบวันก็อย่าไปจับผู้ผลิต จึงไม่จำเป็นต้องเขียนระวางโทษไว้ด้วย บทเฉพาะกาลควรมีหน้าที่แต่เพียงจำกัดระยะเวลาไว้สามสิบวันก็พอแล้วไม่ต้องไปเขียนเรื่องโทษเอาไว้อีกและกรรมาธิการได้แก้ไขถ้อยคำจากคำว่า "ต้องระวางโทษ" เป็นคำว่า "เป็นความผิด"[๙๑]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๔๐ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะทำการผลิตต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว***ต้องระวางโทษ***ให้เป็นความผิดตามมาตรา ๒๒"

มาตรา ๔๑ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๐ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๓"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาและมีความเห็นว่าบทเฉพาะกาลเป็นบทกำหนดการทำหน้าที่ของบุคคลที่อยู่ในบังคับกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นควรเขียนกว้าง ๆ ว่าจะต้องทำอะไร ภายในระยะเวลาเท่าไรนับแต่กฎหมายใช้บังคับส่วนภายหลังจากที่กฎหมายใช้บังคับแล้ว เมื่อทำการผลิตหรือกรณีครอบครองเครื่องจักรโดยไม่แจ้งก็มีอยู่ในบทบังคับของกฎหมายทั้งหมด ไม่จำเป็นต้องเขียนในเรื่องของบทเฉพาะกาลว่ามีโทษอย่างไร ดังนั้นกฎหมายที่ออกมา โรงงานที่ผลิตอยู่ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจึงอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ไม่จำเป็นต้องไปเขียนว่าถ้าไม่มาแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ต้องมีระวางโทษและกรรมาธิการได้แก้ไขถ้อยคำจากต้องระวางโทษเป็นให้เป็นความผิด[๙๒]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

---

[๙๑] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๘ วันจันทร์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๒/๘ – ๒/๙

[๙๒] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๘ วันจันทร์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ หน้า ๑๓ ๑๔

"มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ***ต้องระวางโทษ***ให้เป็นความผิดตามมาตรา ๓๐ ***และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๓***"

มาตรา ๔๒ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๑ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๔"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็นว่า เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๔๐. ๔๑. ๔๒ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลและกรรมาธิการได้แก้ไขถ้อยคำจาก "ต้องระวางโทษ" เป็น "ให้เป็นความผิด"[๙๙]

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว***ต้องระวางโทษ***ให้เป็นความผิดตามมาตรา ๓๑ ***และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๔***"

หมายเหตุ ในการประชุมของคณะกรรมาธิการฯ ในมาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๔๒ ได้มีการปรับเลขมาตราใหม่เพื่อให้เนื้อความในมาตราต่างๆ สอดคล้องกัน

---

[๙๙] รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ....วุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ วันจันทร์ที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ หน้า ๓๔

การพิจารณาของวุฒิสภา
วาระที่ ๒ ขั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗[๙๙] ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแล้วเสร็จแล้วและร่างของคณะกรรมาธิการวิสามัญสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๒ ขั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา โดยมีผลการพิจารณา สรุปได้ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ **ไม่มีการแก้ไข**

"ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ...."

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

คำปรารภ **ไม่มีการแก้ไข**

"โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ...."

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป"

---

[๙๙] รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใด ๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นเสียง ข้อมูล หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไป เช่น ภาพยนตร์ หรือดนตรี โดยอาศัยวิธีการอ่านข้อมูลทางแสง และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ร่างเดิมดีอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องไปแก้ไขร่างนี้ เพราะคำว่า "บันทึกข้อมูลโดยวิธีการใด ๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นข้อมูล ภาพ เสียง" นี้มีเจตนาคือเพื่อให้รู้ว่าเป็นข้อมูลภาพและข้อมูลเสียง ส่วนการขยายความโดยเติมคำว่า "เช่น ภาพยนตร์หรือดนตรี โดยอาศัยวิธีการอ่านข้อมูลทางแสง" นั้นไม่จำเป็นต้องอธิบายเพราะร่างเดิมดีอยู่แล้ว ซึ่งการเติมคำว่า "เช่น" ลงไปจะต้องเป็นกรณีที่ยุ่งยากมาก ๆ (๑๘/๑-๑๙/๑) และคำว่า ความหมายของคำว่าผลิตภัณฑ์ซีดี หมายถึงแผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลด้วยวิธีการใด ๆ ที่สามารถจะถ่ายทอดออกมาเป็นข้อมูล ภาพ เสียง เพราะข้อมูลแบ่งออกเป็น ๑) ถ้าเป็นภาษาทางคอมพิวเตอร์เรียกว่าข้อมูลเทกต์ (Text) ๒) กราฟฟิก (Graphic) เพราะฉะนั้นข้อมูลที่เป็นข้อมูลภาพก็คือข้อมูลที่เป็นกราฟฟิก ส่วนที่เป็นข้อมูลปกติยกไว้ข้างหลัง เรียกว่าข้อมูลที่เป็นเทกต์ ข้อมูลที่เป็นเนื้อหาเป็นวิชาการเป็นทางเนื้อหา คำว่า ข้อมูลภาพกับข้อมูลเสียงซึ่งสื่อให้เห็นถึงความหมายของผลิตภัณฑ์ซีดีอย่างแท้จริง ในประเด็นนี้สมควรจะคงร่างเดิม เพราะถ้าข้อมูลรวมถึงข้อมูลที่เป็นเทกต์กับกราฟฟิก กราฟฟิกก็เป็นเคลื่อนไหวกับไม่เคลื่อนไหว ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์หรือดนตรีทำให้มองว่าการตีความอาจจะหมายถึงว่าเป็นการขยายความในวรรคหนึ่งหรือไม่ คือทั้งภาพและเสียงในลักษณะที่ต่อเนื่อง เช่น ภาพยนตร์ หรือดนตรี การยกตัวอย่างเช่นนี้เป็นการจำกัดเฉพาะเกินไป และที่ว่าเช่นภาพยนตร์ หรือดนตรีโดยอาศัยวิธีการอ่านข้อมูลทางแสงในปัจจุบัน โดยการอ่านข้อมูลทางแสงนั้นเป็นเทคโนโลยีในยุคนี้ซึ่งการอ่านซีดีในปัจจุบันใช้ด้วยการอ่านทางแสง แต่การออกกฎหมายนี้ไม่ได้ใช้ในระยะสั้นนี้แล้วเพราะเทคโนโลยีมีการพัฒนากันอย่างก้าวหน้ารวดเร็ว ซึ่งในอนาคตอาจจะไม่อ่านทางแสง อาจมีวิธีการอื่น ๆ เช่นเป็นซีดีที่ใช้วิธีการอ่านอย่างอื่นแบบเทคโนโลยีใหม่ ๆ การที่ออกมามีข้อจำกัดว่าเป็นการอ่านทางแสงอย่างเดียว จะเป็นการจำกัดพระราชบัญญัติฉบับนี้ การคงร่างเดิมจึงจะดีกว่า (๑๙/๒-๑๙/๓)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ส่งมา

"การผลิต" หมายความว่า การทำ การประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือการทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า

๑) การผลิต หมายความว่า การทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี ชีดีนี้จะเป็นความหมายที่ครอบคลุมได้มากกว่าการทำด้วยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนั้นคำว่า "อย่างใดอย่างหนึ่ง" นั้นจึงไม่ชัดเจน (๒๘/๑)

๒) การไปเติมคำว่า "การทำ การประกอบ แปรรูป แปรสภาพ" ทำให้ความหมายแคบ ถ้าไม่เติมจะชัดเจนกว่า และการเติมความเพิ่มนั้นทำให้เป็นถ้อยคำซ้ำซากซึ่งไม่จำเป็น ประกอบกับเป็นคำฟุ่มเฟือย (๒๕/๑-๒๕/๓)

๓) ความหมายของคำว่า ผลิต ถ้าดูตามร่างเดิมหมายความว่า ทำอะไรก็ได้เพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี ข้อสำคัญคือเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดีเพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะทำอะไรก็ได้ไม่จำเป็นต้องไปอธิบายว่าจะทำอะไร ถ้อยคำเดิมที่บอกทำการอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นเขียนเพื่อบอกว่าจะทำอะไรก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรืออะไรต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นมาเพราะฉะนั้นตามร่างเดิมด้วยเหตุผลข้างต้น เขียนครอบคลุมไว้หมดแล้วว่าทำอะไรทุกอย่าง ถ้าทำให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดีนั่นก็คือการผลิต เพราะฉะนั้นตามร่างเดิมน่าจะถูกต้องที่สุด (๓๐/๑)

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"การผลิต" หมายความว่า *ทำขึ้น ทำประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือ*การทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี

"เจ้าของลิขสิทธิ์" หมายความว่า ผู้มีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ หรือผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตงานอันมีลิขสิทธิ์

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็นว่า

๑) ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ปี ๒๕๓๗ ได้ให้ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้สร้างสรรค์ขึ้น ตัวอย่างเช่น นาย ก. คิดสูตรรถยนต์ยี่ห้อหนึ่งขึ้นมาได้ นาย ก. ก็เป็นเจ้าของเป็นผู้มีลิขสิทธิ์เป็นผู้รังสรรค์ขึ้นมา นาย ก. ก็เป็นผู้มีลิขสิทธิ์ และขณะเดียวกันนี้คือความที่อธิบายในมาตรา ๘ ของ พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ แต่ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ ของกฎหมายลิขสิทธิ์ปี ๒๕๓๗ ได้แยกชัดเจนว่าเจ้าของลิขสิทธิ์นี้คือใคร แล้วผู้มีลิขสิทธิ์กับเจ้าของลิขสิทธิ์นี้แม้ความจะคล้าย ๆ กัน แต่เท่าที่ดูกฎหมาย

เก่าจะเป็นคนละคนได้ การที่กรรมาธิการไปบอกว่าเจ้าของลิขสิทธิ์หมายความว่า ผู้มีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายนั้นไม่ถูกต้อง เจ้าของลิขสิทธิ์น่าจะหมายความว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ความเดิมชัดเจนแล้ว ฉะนั้นร่างเดิมนี้เมื่อไปตัดคำว่า "และให้หมายความรวมถึง" ไปแก้เป็น "หรือผู้รับโอน" ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปกว่าเดิม ฉะนั้นกล่าวโดยสรุปก็คือว่า การยืนไว้ซึ่งความเดิมนี้น่าจะเสี่ยงต่อการผิดพลาดน้อยกว่า และจะไปสอดคล้องกับกฎหมายลิขสิทธิ์ปี ๒๕๓๗ (๓๖/๑-๓๗/๑)

๒) เจ้าของลิขสิทธิ์หมายความถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ซึ่งสามารถเข้าใจและเป็นการอธิบายด้วยตัวมันเองได้อยู่แล้ว การไปแก้ข้อความทำให้ยิ่งสับสนมากขึ้น (๓๕/๑-๓๕/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"เจ้าของลิขสิทธิ์" หมายความว่า เจ้าของผู้มีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และให้หมายความรวมถึงหรือผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตงานอันมีลิขสิทธิ์

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และให้หมายความรวมถึงอุปกรณ์ของเครื่องจักรตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

"เครื่องหมายรับรองการผลิต" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่กรมสรรพสามิตกำหนดให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงแหล่งการผลิตของผลิตภัณฑ์ชีดี

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

"เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่กรมสรรพสามิตกำหนดให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงงานที่ผลิตขึ้นอันมีลิขสิทธิ์

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

"สถานที่ผลิต" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเครื่องจักรติดตั้งอยู่

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

หมวด ๑

การผลิต **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๕ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๕ ผู้ใดจะทำการผลิต เมื่อจะเริ่มทำการผลิตให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิต

เจ้าของลิขสิทธิ์ใดจะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตทุกครั้ง เว้นแต่การทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต เพื่อใช้ในการศึกษา เพื่อประโยชน์ในทางราชการ เพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง

แบบการแจ้ง รายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้งให้เป็นไปตามอธิบดีประกาศกำหนด

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าเนื่องจากลักษณะของการผลิตจะมีอยู่ ๒ ส่วนคือ ๑) ผู้ผลิตกับผู้ว่าจ้างเป็นคนเดียว ๒) ผู้ผลิตกับผู้ว่าจ้างเป็นคนละคน

การจะผลิต และการแจ้งผลิตต้องมีการขอโค้ดอันดับแรก ผู้ใดจะผลิตก็ต้องไปแจ้ง จะผลิตก็ไปขอโค้ดมา เมื่อได้โค้ดได้เบอร์มา จะไปผลิตก็ต้องมาแจ้งอีกจึงเป็น ๒ ส่วน (๔๑/๑)

กฎหมายนี้มีไว้เพื่อควบคุมการผลิตว่าต้องแจ้งการผลิตต่อเจ้าหน้าที่ ส่วนจะละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง ในท้องตลาดที่เกิดปัญหานี้ โดยซีดีที่ละเมิดลิขสิทธิ์กันอยู่ แล้วไปจับเท่าไรก็เอาปัญหาไม่อยู่ เพราะฉะนั้นเราต้องคุมสิ่งที่เป็นปัญหาตั้งแต่ตัวโรงงานก็ต้องเลือกควบคุมเอาส่วนที่เป็นปัญหาเพราะกฎหมายฉบับนี้คือการกำหนดภาระให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์ เพราะฉะนั้นร่างกฎหมายเดิมที่รัฐบาลร่างและสภาผู้แทนราษฎร ส่งมาให้วุฒิสภามาก็ถูกต้องแล้ว (๔๒/๑ – ๔๒/๒)

ในมาตรา ๕ วรรคสอง กำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะไปแจ้ง คือคนที่จะไปแจ้งมีอยู่ ๒ กลุ่ม คือตัวเจ้าของโรงงานกลุ่มหนึ่ง และเจ้าของลิขสิทธิ์อีกกลุ่มหนึ่ง กฎหมายนี้ต้องการที่จะปกป้องเจ้าของสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ เพื่อที่จะลดภาระอันนี้ เมื่อวรรคสองกำหนดว่า แม้เจ้าของลิขสิทธิ์ก็ต้องไปแจ้งเหตุผลเพราะอะไร เพราะว่าต้องการที่จะให้เจ้าของลิขสิทธิ์ ได้มีโค้ดประจำชุดงานเมื่อเวลาไปจับซีดีได้จะได้รู้ว่าซีดีแผ่นนี้เป็นชุดของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือของใคร

อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือเรียกว่าจะตรวจสอบซ้ำ ตรวจสอบครอสส์เช็ก (Crosscheck) กับเรื่องอื่น ๆ เพราะฉะนั้นวรรคสองของมาตรา ๕ เป็นหน้าที่ของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะไปแจ้ง แต่ก็จะจำกัดอยู่เฉพาะแต่กรณีทั่วไปคือ กรณีที่ผลิตขายธรรมดา สมมุติว่าไปมอบให้เพื่อการศึกษา เช่น มอบให้เนติบัณฑิตยสภา หรือมอบให้สถาบันการศึกษาเป็นคนจัดทำซีดีเพื่อประโยชน์ของนักศึกษา อันนั้นจะยกเว้นให้เพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ในกรณีทั่วไป (๔๓/๑)

ในวรรคสี่ เป็นเรื่องของการแจ้ง คือวรรคสี่เดิมซึ่งร่างมาจากสภาผู้แทนราษฎรนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งโดยไม่ชักช้า กรรมาธิการเห็นว่าคำว่า ไม่ชักช้านั้นไม่ชัดเจน คือไม่มีกำหนดเวลาว่ากี่วัน กรรมาธิการจึงให้กลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาล ไม่ได้แต่งเติมขึ้นใหม่ซึ่งในชั้นสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขมาใส่แทน ซึ่งกรรมาธิการเห็นว่าในร่างเดิมนั้นจะมีความชัดเจนมากกว่า ก็โดยเปลี่ยนว่า เมื่อพนักงานได้รับแจ้งแล้ว ให้ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง คือให้ออกวันนั้นเลย ซึ่งได้สอบถามกับกรมทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ได้รับคำตอบว่าไม่ขัดข้องในการที่จะออกใบรับแจ้งให้ในวันเดียวกันนั้น สำหรับในวรรคสามเดิม ซึ่งย้ายมาเป็นวรรคสี่นั้นเป็นรูปแบบของการร่างกฎหมายว่าแบบการแจ้งหรืออะไรต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนดควรจะอยู่ในวรรคท้ายสุดของมาตรานั้น ๆ เพื่อให้เป็นการเข้าใจง่ายในการอ่านกฎหมาย ซึ่งทางกฤษฎีกาเป็นผู้เสนอขอย้ายวรรค ฉะนั้น ก็คือวรรคสี่ขึ้นไปเป็นวรรคสามแทน แล้วก็มีการแก้ไขดังกล่าวตามข้างต้น (๔๔/๒ – ๔๕/๑)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ส่งมา

มาตรา ๖ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๖ แบบการแจ้งสำหรับผู้ทำการผลิตอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ทำการผลิต

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

แบบการแจ้งสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของลิขสิทธิ์

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๗ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตมีสถานที่ผลิตมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ทำการผลิตแจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง สำหรับสถานที่ผลิตทุกครั้ง

การย้ายสถานที่ผลิตตามที่ระบุในใบรับแจ้งต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันที่ย้ายสถานที่ผลิต การแจ้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เครื่องหมายที่ต้องแสดงในซีดีมี ๒ ชนิด คือ ชนิดที่หนึ่งเป็นเครื่องหมายรับรองการผลิต โดยโรงงานที่ผลิตต้องแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิต ส่วนอีกชนิดหนึ่งเป็นชนิดที่เจ้าของลิขสิทธิ์ได้มา เรียกว่าเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ โดยผู้ผลิตมีหน้าที่แสดงด้วย กรรมาธิการวิสามัญจึงได้แก้ไขเพิ่มเติมคำว่า "แสดง" ไว้หน้าเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบเพื่อให้สอดคล้องกัน จึงเพิ่มเติมคำว่า "แสดง" ไว้ในบรรทัดที่ ๒ ของมาตรา ๑๑ เพื่อแยกให้เห็นชัดเจน (๔๕/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

มาตรา ๘ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๘ ให้อธิบดีกำหนดเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับผู้ทำการผลิต และเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อแสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดีที่ทำการผลิตโดยผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งตามมาตรา ๕

ลักษณะ การทำ และวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๙ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๙ เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตให้แก่ผู้ทำการผลิตโดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้ทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้เจ้าของลิขสิทธิ์ทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ

การออกเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๐ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๐ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ผลิตตามที่ระบุไว้ในใบรับแจ้ง

(๒) จัดทำบัญชีแสดงจำนวน ปริมาณการผลิต การขาย การจำหน่าย และการมีไว้ในการครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดีที่ทำการผลิตโดยให้มีข้อความ รายการ และระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๑ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าในมาตรา ๗ วรรคสอง การย้ายสถานที่ผลิต เขียนไว้ในร่างเดิม คือ เมื่อย้ายสถานที่ผลิตแล้วให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ย้าย ซึ่งกรรมาธิการได้แก้เป็นว่า ก่อนย้ายต้องแจ้ง เหตุผลเพราะหลักมีอยู่ว่ามีมาตรา ๑๐ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องแสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่คนทำการผลิต เพราะฉะนั้นหลักก็คือเห็นผลิตที่ใดต้องมีใบแจ้งสถานที่ที่ผลิตอยู่ ณ สถานที่นั้นให้ตรงกันด้วย แต่ถ้าไปเปิดช่องว่า ให้ย้ายไปก่อนแล้วอีก ๗ วัน ค่อยมาแจ้ง เมื่อมีการเข้าไปตรวจอาจมีการอ้างว่ายังไม่ครบ ๗ วัน ก็เกิดปัญหาอีก (๔๕/๑ - ๔๕/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

มาตรา ๑๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๒ เจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องทำ ***และแสดง***เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

ประเด็นการพิจารณา

คณะกรรมาธิการได้ตัดคำว่า "และแสดง" ออกเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๑ (๔๕/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

มาตรา ๑๓ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๓ "ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง"

ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือเป็นผู้ทำการผลิตที่รับจ้างทำการผลิตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้ไม่ว่ากรณีใด ให้ผู้ประสงค์จะทำการผลิตต่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ทำการผลิตเป็นผู้แจ้งตามมาตรา ๕"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๑๕ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๕ "ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองเช่นว่านั้น"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

หมวด ๒

เครื่องจักร และเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใด **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๖ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

ประเด็นการพิจารณา

คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาจำนวนวันสิบห้าวัน กับสามสิบวัน ที่ต้องแจ้งต่ออธิบดี เนื่องจากในมาตรา ๓๐ ได้มีการกำหนดโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ ไว้โดยโทษของการไม่ปฏิบัติมีทั้ง

โทษจำคุกและโทษปรับ ทางกรรมาธิการเห็นว่า สิบห้าวันบางครั้งก็เร็วไป จึงคงระยะเวลาสามสิบวัน ไว้เหมือนเดิม (๔๖/๑)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

มาตรา ๑๗ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๗ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครองตามมาตรา ๑๖ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

มาตรา ๑๘ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๘ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องแจ้งต่ออธิบดีถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติก หรือวัสดุอื่นใดนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

ประเภท ชนิด ปริมาณเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดที่ต้องแจ้งตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์วิธีการในการแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด"

ประเด็นการพิจารณา

คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ชี้แจงว่าได้พิจารณาจำนวนวันสามสิบวัน ผู้ที่ครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบต่ออธิบดีแล้วเห็นชอบกับร่างเดิมโดยได้เปรียบเทียบกับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ประกอบกับคำว่าวัสดุอื่นใดเป็นคำที่กว้างไป ถ้าไปกำหนดเวลาไว้สิบห้าวันที่จะต้องแจ้งก็จะกลายเป็นโทษต่อผู้ครอบครอง

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ที่ประชุมวุฒิสภาไม่มีการอภิปราย

มาตรา ๑๙ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิตของสถานที่ผลิตนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใด อันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใด มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวอาจมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ประเด็นการพิจารณา

กรรมาธิการมีความเห็นว่าการให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม (๑) เป็นการเข้าไปตรวจตามปกติ จึงควรเพิ่มความใน (๒) โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชีหรือเอกสารดังกล่าว มีประโยชน์แก่การค้นพบ และนำไปสู่พยานอื่นหรืออาจใช้เป็นพยานในอนาคต

ความที่กลับมาแก้นี้เป็นความที่มาจากชั้นรัฐบาล และผ่านกฤษฎีกามาแล้วซึ่งจะรอบคอบชัดเจนกว่าที่สภาผู้แทนราษฎรแก้ไว้ กล่าวคือ ข้อแรกตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร สั่งให้คนนั้นมาให้ถ้อยคำ ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐานอื่น ซึ่งอาจมีประโยชน์ในการตรวจสอบ แต่กลับไม่เป็นอย่างนั้นเพราะการตรวจสอบจะเป็นไปตามปกติ เข้าไปตรวจโรงงาน แสดงใบผลิตก็เข้าไปได้อยู่แล้ว แต่เมื่อพบข้อสงสัยจึงจะมาใช้ (๒) เพราะฉะนั้นจึงเติมไปว่า "สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า" ซึ่งเป็นการตรวจสอบเฉพาะเรื่องว่ามีเหตุอันควรเชื่อเพราะฉะนั้นต้องไปตรวจตามปกติพอพบข้อสงสัยแสดงเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจึงขอดูใบอนุญาต เพราะใบอนุญาตนี้หรือหลักฐานอันนี้อาจจะชี้ให้เห็นว่ามีการค้นพาเพยานต่อเนื่องก็ได้ หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในอนาคตก็ได้เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงเห็นว่าหน้าที่ของ (๒) เป็นเรื่องการตรวจค้นเฉพาะเมื่อกำลังเริ่มสงสัยแล้ว ต้องแสดงหลักฐานอันควรเชื่อว่าทำไมจึงสงสัย ทำไมจึงต้องขอเอกสาร แล้วก็ต้องพิสูจน์ว่า

หลักฐานอันนี้จะนำไปสู่พยานอื่นหรืออาจใช้เป็นพยานในอนาคตแต่ถ้าเขียนไว้อย่างเดิมนี้ สั่งเมื่อไรก็ได้ ซึ่งไม่ถูกหลัก (๔๗/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

มาตรา ๒๐ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๓ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็นว่ามาตรา ๒๓ เป็นหน้าที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง คือเมื่อเจ้าของลิขสิทธิ์ผู้ใดทำการผลิตก็ต้องไปขอเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ และเมื่อได้เครื่องหมายมาแล้วก็ทำการผลิตเมื่อทำเสร็จแล้วก็ยื่นให้กับโรงงาน โรงงานก็จะมีหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ คือ ต้องแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้ปรากฏ เพราะฉะนั้น มาตรา ๑๑ นี้ถ้าการผลิตใดไม่มีเครื่องหมายทั้ง ๒ อย่างมาแสดง จะถูกจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๒ แสนบาท เพราะฉะนั้นโดยระบบ ถ้ากฎหมายใช้บังคับโรงงานจะถูกตรวจอยู่ทุกวัน ฉะนั้นถ้าไม่มีเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบมาให้ก็เดินเครื่องผลิตไม่ได้ ผลิตเมื่อไรก็ถูกจำคุก ดังนั้นเจ้าของโรงงานจะต้องบอกเจ้าของลิขสิทธิ์ให้ไปขอเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ โดยสภาพบังคับก็เป็นไปตามระบบที่ต้องทำอยู่แล้ว กฎหมายจึงต้องบังคับที่โรงงาน ไม่ต้องไปบังคับที่เจ้าของลิขสิทธิ์ เจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้ที่กฎหมายต้องการจะคุ้มครองด้วยเหตุนี้กรรมาธิการต้องการคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์ จึงตัดโทษจำคุกออกไป เหลือแต่โทษปรับ

สำหรับโทษที่กำหนดให้มีตามมาตรา ๕ วรรคสองก็คือการกำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเมื่อจะมีการผลิต เพราะว่าต้องการที่จะให้ซีดีที่ผลิตเพื่อการค้าทั้งหมดได้มีข้อมูลที่ถูกต้อง คือทราบว่าควรจะผลิตจำนวนเท่าไร และรวมไปถึงเรื่องการใช้รหัสต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการมีข้อมูลเบื้องต้นว่าซีดีที่มีอยู่ตามตลาดมีจำนวนเท่าไร และผลิตโดยใครจะได้ตรวจสอบได้ และกฎหมายนี้มุ่งที่จะให้ความคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์ เจ้าของลิขสิทธิ์จึงควรจะต้องรับภาระนี้ด้วย ส่วนข้อมูลในการแจ้งก็คือ แจ้งว่าเป็นการผลิตงานชุดไหน จำนวนเท่าไร เพื่อที่จะตรวจสอบได้ และที่ให้มีสภาพบังคับด้วยเนื่องจากวัตถุประสงค์ส่วนหนึ่งของกฎหมายฉบับนี้ก็คือเพื่อให้รัฐสามารถเก็บภาษีได้เต็มที่ตามที่ควรจะเป็น ซึ่งมีบางกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์อาจจะไม่แจ้งเพราะเหตุผลในด้านภาษีอากร ซึ่งเหตุผลในการเสนอร่างกฎหมายอีกประการหนึ่งคือ ได้กำหนดเพื่อประโยชน์ในการที่จะให้เก็บภาษีได้เต็มที่ด้วย (๔๗/๓ – ๔๘/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

มาตรา ๒๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๕ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๖ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๗ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท"

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ส่งมา

มาตร ๒๘ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๒๙ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมพิจารณาและมีความเห็นว่าโทษตามมาตรา ๒๙ นี้เป็นโทษส่วนหนึ่ง แต่คนที่จะทำความผิดตามมาตรา ๒๙ ในกรณีทั่วไปก็จะต้องทำผิดตามมาตราอื่นอีก ก็คือจะต้องเป็นคนที่ไม่แจ้ง จึงมีความผิดส่วนหนึ่ง และมีโทษส่วนหนึ่ง แล้วยังจะต้องไปเจอโทษริบเครื่องจักรตามมาตราต่อ ๆ ไปอีก เพราะฉะนั้นเมื่อรวมกันแล้วก็เป็นโทษที่หนัก ดังนั้นคนที่จะทำความผิดจึงต้องคิดให้รอบคอบ โดยโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้นี้ไม่ได้หมายความว่าศาลจะลงโทษตามโทษขั้นต่ำ เพียงแต่ว่าจะลงต่ำกว่านี้ไม่ได้ (๕๑/๑)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ส่งมา

มาตรา ๓๐ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ประเด็นการพิจารณา

กรรมาธิการชี้แจงว่าได้แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ โดยโทษจำคุกเพิ่มจาก ๖ เดือน เป็น ๑ ปี และโทษปรับเพิ่มจากหนึ่งแสนบาทเป็นสองแสนบาท ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับความผิดที่กระทำ (๕๑/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

มาตรา ๓๑ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓๒ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๒ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓๓ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๓ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาและมีความเห็นว่ามาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มีลักษณะใกล้เคียงกัน คือเป็นเรื่องของความผิดที่ไม่ได้แจ้งต่ออธิบดี การที่ไม่ได้แจ้งกับอธิบดีนี้ ในเรื่องของการแจ้งความและแสดงข้อความเป็นเท็จ โดยในหลักคดีอาญากำหนดโทษไว้หกเดือน คือ จำคุกไม่เกินหกเดือน สำหรับความผิดที่ไม่ได้แจ้ง หรือแจ้งข้อความเป็นเท็จ ซึ่งตามร่างเดิมกำหนดให้ความผิดฐานไม่ได้แจ้งนี้ต้องรับโทษไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ การกำหนดอัตราโทษดังกล่าวควรจะเหมาะสมในสัดส่วนของโทษที่กำหนดไว้เดิม ถ้าเทียบกับความผิดในลักษณะเดียวกันกับกฎหมายอื่นที่ใกล้เคียงกัน แต่มีข้อควรสังเกต คือ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ เป็นความผิดลักษณะเดียวกัน คือไม่ได้แจ้งต่ออธิบดีเช่นกันแต่กรรมาธิการก็ไปแก้เฉพาะมาตรา ๓๓ ส่วนมาตรา ๓๔ ไม่ได้แก้ คือให้จำคุกหกเดือน เพราะฉะนั้นในลักษณะของความผิดฐานเกิดจากการไม่ได้แจ้ง ส่วนรายละเอียดนั้นก็แตกต่างกันได้ แต่การไม่ได้แจ้งต่ออธิบดีควรจะมีโทษเท่ากัน ส่วนถ้าจะกำหนดในเรื่องอื่นด้วย ความหนักเบาของโทษก็ควรเป็นไปตามการกระทำที่ได้ทำไป ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่มีโดยเฉพาะอยู่แล้วแต่เรื่องของความผิดที่ไม่ได้แจ้งไม่ว่าจะแจ้งเรื่องอะไรก็ตาม ควรจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ จึงควรจะบัญญัติโทษที่เหมือนกัน (๕๒/๑ – ๕๒/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการวิสามัญส่งมา

มาตรา ๓๔ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๔ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๘ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓๕ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๕ ความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงต่ออธิบดี ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓๖ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๖ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาและมีความเห็นว่าสาระสำคัญเมื่อได้มีการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการทุกคนต้องรับผิดชอบ หากไปเกี่ยวข้องกับการผลิตซีดีเถื่อน จะปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ ส่วนกรณีถ้ามีส่วนร่วมช่วยการนำไปขายก็เป็นผู้กระทำผิดร่วม ตามมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

กฎหมายฉบับนี้ สาระสำคัญอยู่ที่มาตรา ๓๖ กับมาตรา ๓๘ สำหรับมาตรา ๓๖ การที่กรรมาธิการเติม "หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน" จะทำให้คนอื่นเข้าข่ายเป็นผู้กระทำผิดได้มาก แล้วบรรดากรรมการก็ดี ผู้จัดการก็ดี จะหลุดพ้นจากความรับผิดเพราะฉะนั้นสาระของมาตรา ๓๖ เป็นหัวใจที่ต้องการลงโทษให้ถูกคน ตัวกรรมการก็ดี ตัวผู้จัดการทุกคนก็ดีซึ่งทำผิดจะต้องรับโทษ ฉะนั้นร่างเดิมนั้นชัดเจนมากอยู่แล้ว ถ้าเขียนลักษณะอื่นจะทำให้คนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกลายเป็นแพะหมด ซึ่งอาจทำให้กฎหมายฉบับนี้ถูกเบี่ยงเบนเจตนารมณ์ การคงถ้อยคำไว้ตามร่างเดิมจึงถือว่าเป็นการเหมาะสม (๕๗ ๒)

มาตรา ๓๖ เขียนไว้ คือต้องการหาคนรับผิดชอบ หลักก็คือกรรมการ จะปฏิเสธไม่ได้ ใครที่เป็นกรรมการจดทะเบียนไว้ก็ต้องรับผิดชอบ ซึ่งพอจดทะเบียนเป็นกรรมการนั่นคือความรับผิดชอบ

ผู้จัดการทุกคนจะไปอ้างว่าผู้จัดการแผนก ผู้จัดการฝ่ายมารับผิดไม่ได้ ถ้าหากไปเกี่ยวข้องกับการผลิตซีดีเถื่อนขึ้นมาก็ต้องรับผิดชอบ (๖๐/๑-๖๑/๓)

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๓๖ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคน*หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน*ของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย"

มาตรา ๓๗ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๗ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี ได้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่ศาลกำหนดไว้สำหรับความผิดครั้งหลัง"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๓๘ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๘ เครื่องจักรใดซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๕ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าเครื่องจักรนั้นเป็นของบุคคลซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด

เครื่องจักรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็นว่า

๑) การเพิ่มเติมคำว่า "เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าเครื่องจักรนั้นเป็นของบุคคลอื่น ซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด" การเพิ่มดังกล่าวเป็นการเปิดช่องของกฎหมาย เช่น มีการทำสัญญาเช่ารถขนส่งสินค้า ปรากฏว่าค่าเช่าบรรทุกเกินน้ำหนักหรือนำไปบรรทุกไม่เถื่อน ปรากฏว่ากบขับผิดต้องคืนรถให้กับเจ้าของรถ (๖๔/๑ - ๖๔/๒)

๒) การสั่งริบตามมาตรา ๓๘ โดยศาลสั่งริบเป็นโทษหรือไปตามกฎหมายกฎหมายอยู่แล้ว

๓) มาตรา ๓๘ นี้เป็นสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ โดยเทียบเคียงกับหลาย ๆ เรื่องที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ยกตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติสื่อสิ่งพิมพ์ พระราชบัญญัติสื่อลามก คนขายหนังหลาย

เคยมีกรณีจับได้พร้อมแท่นพิมพ์ แล้วปรากฏว่ายึดเครื่องพิมพ์ไม่ได้ ก็ยึดได้แต่เฉพาะสิ่งพิมพ์ที่ผิดกฎหมาย แล้วก็เอาไปทำลายทิ้ง หรืออาจจะเวียนกันมาขายอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งทางราชการก็พยายามจะแก้กฎหมายว่าให้ยึดแท่นพิมพ์ให้ได้เพื่อจะได้แก้ปัญหาสิ่งที่เอาไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ แต่ว่ายังแก้ไม่ได้เพราะกฎหมายยังบัญญัติไม่ถึงพอมาถึงเรื่องผลิตภัณฑ์ซีดี ความในมาตรา ๓๘ จะสั่งริบได้คือการริบตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ โดยเฉพาะการริบตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสองนี้จำเป็นเพราะต้องการให้ผู้ทำการผลิต ผู้มีสถานที่ผลิต และผู้ย้ายสถานที่ผลิตต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ปัจจุบันนี้เป็นปัญหาเพราะมีการขโมยการผลิตแล้วไม่มีการแจ้ง แต่การริบตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งและวรรคสองนี้จำเป็นเพราะมาตรา ๕ วรรคหนึ่งยืนยันชัดเจนว่าผู้ใดทำการผลิตแล้วไม่แจ้ง ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นปัญหาเพราะขโมยผลิตแล้วไม่แจ้งเพราะฉะนั้นมาตรา ๕ วรรคหนึ่งจำเป็นต้องคงไว้ มาตรา ๗ วรรคสอง วรรคสามก็มีลักษณะคล้าย ๆ กัน การย้ายสถานที่ผลิตก็ต้องการกำหนดไว้ เพราะปัจจุบันนี้มีการเคลื่อนที่ตลอดแล้วก็ไม่มีการแจ้ง อันนี้ถือเป็นปัญหา จึงต้องการจัดการกับปัญหาเหล่านี้เพราะฉะนั้นความที่ร่างไว้โดยมาตรา ๕ วรรคหนึ่งก็ดี มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสองก็ดีต้องคงเอาไว้ แต่ถ้าจะตัดมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ออกก็สามารถทำได้

การเขียนข้อยกเว้น กลับเข้าสู่เรื่องเดิม "เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าเครื่องจักรนั้นเป็นของบุคคลอื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น" ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ซึ่งผู้กระทำผิดจะใช้วิธีเช่าเครื่องจักรโดยเช่ามาและเอามาผลิตถูกกฎหมายครั้งหนึ่ง ปลอมครั้งหนึ่ง แล้วสุดท้ายผู้กระทำผิดก็หลุดพ้นทุกครั้ง (๖๕/๑ ๖๕/๓)

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง *เครื่องจักรใดซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดตาม*มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ *หรือ*มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น *เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าเครื่องจักรนั้นเป็นของบุคคลซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด*

เครื่องจักรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

มาตรา ๓๙ **ไม่มีการแก้ไข**

"มาตรา ๓๙ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้"

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

บทเฉพาะกาล **ไม่มีการแก้ไข**

มติ ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย

มาตรา ๔๐ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๔๐ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะทำการผลิตต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวให้เป็นความผิดตามมาตรา ๒๒"

ประเด็นการพิจารณา

ความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และ มาตรา ๔๒ ซึ่งในชั้นกรรมาธิการมีการแก้ถ้อยคำจากคำว่า "ต้องระวางโทษ" เป็น "ให้เป็นความผิด" ซึ่งกฎหมายหลายฉบับไม่เคยมีถ้อยคำแบบนี้ โดยหลักแล้วความผิดคนละฐานความผิดจะให้เป็นความผิดฐานเดียวกันไม่ได้ ดังนั้นร่างเดิมของมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ที่ใช้คำว่า "ต้องระวางโทษ" นั้นถูกต้องแล้ว (๗๓/๑ – ๗๓/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๔๐ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะทำการผลิตต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษให้เป็นความผิดตามมาตรา ๒๒"

มาตรา ๔๑ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวให้เป็นความผิดตามมาตรา ๓๐"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้สอดคล้องกันในระหว่างมาตรา ๔๐, มาตรา ๔๑, และมาตรา ๔๒ (๗๓/๑ - ๗๓/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษให้เป็นความผิดตามมาตรา ๓๐ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๓"

มาตรา ๔๒ **มีการแก้ไข**

"มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวให้เป็นความผิดตามมาตรา ๓๑"

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้สอดคล้องกันในระหว่างมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ (๗๓/๑ - ๗๓/๒)

มติ ที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวต้องระวางโทษให้เป็นความผิดตามมาตรา ๓๑ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๔"

การพิจารณาของวุฒิสภา
วาระที่ ๓ ขั้นลงมติ

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบข้างมากด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .....

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
กรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
กรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในกรณีที่วุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัติตามที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นไปยังสภาผู้แทนราษฎร ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าการแก้ไขของวุฒิสภาเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ถ้าเป็นกรณีอื่น ก็ให้แต่ละสภาตั้งกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ และสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗[๓๓] สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งต่อที่ประชุมว่าที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๕๕ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี

จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วตามความในมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งต้องดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กล่าวคือ นายกรัฐมนตรีจะได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยต่อไป

พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๑ เมื่อวันอังคารที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งหมายความว่าจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันอังคารที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

---

[๓๓] สำนักรายงานการประชุมและชวเลข สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗.** หน้า ๑๔๐-๑๔๓.

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สรุปผลการพิจารณาของรัฐสภา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สรุปผลการพิจารณาของรัฐสภา

ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ได้เสนอโดย ๑) คณะรัฐมนตรีในสมัยรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และ ๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วย นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ และนายพงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา เสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้ในวาระที่ ๑ คราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันเดียวกัน ต่อมาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และตั้งกรรมาธิการขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาโดยกำหนดเวลาแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และสภาผู้แทนราษฎรได้บรรจุระเบียบวาระที่ ๒ - ๓ ในคราวประชุมชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๗ และได้ประชุมพิจารณาในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ในวาระที่หนึ่งในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียง และมีมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขั้นกรรมาธิการ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญและได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗ ในวาระที่สอง เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วจึงพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม และลงมติในวาระที่สามให้แก้ไขเพิ่มเติม และได้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ต่อมา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ตามนัยมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ดังนั้น จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งต้องดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๙๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กล่าวคือ นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป

อนึ่ง แต่ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะได้นำร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไปนั้น นายแก้วสรร อติโพธิ และสมาชิกวุฒิสภารวม ๗๙ คน ได้เสนอความเห็นต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) ว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ หรือไม่ ซึ่งต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ แต่ความในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ จึงไม่เป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๖๒ วรรคสาม และวรรคสี่ กล่าวคือ ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... เฉพาะแต่ในส่วนของมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งเท่านั้นที่เป็นอันตกไป ส่วนข้อความตามมาตรา ๓๘ วรรคสองนั้น เนื่องจากเป็นข้อความที่เชื่อมโยงให้ดำเนินการต่อเครื่องจักรที่ศาลสั่งริบตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ดังนั้น จึงมีผลให้ข้อความตามมาตรา ๓๘ วรรคสองต้องตกไปเช่นเดียวกัน ซึ่งปรากฏตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๑ เมื่อวันอังคารที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป กล่าวคือจะเริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันอังคารที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

สรุปผลการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. ๒๕๔๘

ร่าง พ.ร.บ.ที่คณะรัฐมนตรีเสนอ	การพิจารณาในชั้นสภาผู้แทนราษฎร				การพิจารณาในชั้นวุฒิสภา				การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรกรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
	ชั้นกรรมาธิการฯ		ชั้นสภาผู้แทนราษฎร		ชั้นกรรมาธิการฯ		ชั้นวุฒิสภา			
	มาตรา	ผลการพิจารณา	มาตรา	ผลการพิจารณา	มาตรา	ผลการพิจารณา	มาตรา	ผลการพิจารณา		
			วาระที่ ๑				วาระที่ ๑			
หลักการ	หลักการ	ไม่มีการแก้ไข	หลักการ	รับหลักการ	หลักการ	ไม่มีการแก้ไข	หลักการ	เห็นชอบด้วยกับหลักการ		
เหตุผล	เหตุผล	ไม่มีการแก้ไข	เหตุผล	ไม่มีการแก้ไข	เหตุผล	ไม่มีการแก้ไข	เหตุผล	ไม่มีการแก้ไข		หมายเหตุท้าย พ.ร.บ.
			วาระที่ ๒				วาระที่ ๒			
ชื่อร่าง พ.ร.บ.	ชื่อร่าง พ.ร.บ.	ไม่มีการแก้ไข	ชื่อร่าง พ.ร.บ.	ไม่มีการแก้ไข	ชื่อร่าง พ.ร.บ.	ไม่มีการแก้ไข	ชื่อร่าง พ.ร.บ.	ไม่มีการแก้ไข	เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม	ชื่อ พ.ร.บ.
คำปรารภ	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข	คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข		คำปรารภ
มาตรา ๑	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑
มาตรา ๒	มาตรา ๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒
มาตรา ๓	มาตรา ๓	มีการแก้ไข	มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓	มีการแก้ไข	มาตรา ๓	มีการแก้ไข		มาตรา ๓
มาตรา ๔	มาตรา ๔	มีการแก้ไข	มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๔
มาตรา ๕	มาตรา ๕	มีการแก้ไข	มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๕	มีการแก้ไข	มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๕
มาตรา ๖	มาตรา ๖	มีการแก้ไข	มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๖
มาตรา ๗	มาตรา ๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๗

ร่าง พ.ร.บ.ที่คณะรัฐมนตรีเสนอ	การพิจารณาในชั้นสภาผู้แทนราษฎร				การพิจารณาในชั้นวุฒิสภา				การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรกรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	ประกาศใช้ราชกิจจานุเบกษา
	ชั้นกรรมาธิการฯ		ชั้นสภาผู้แทนราษฎร		ชั้นกรรมาธิการฯ		ชั้นวุฒิสภา			
	มาตรา	ผลการพิจารณา	มาตรา	ผลการพิจารณา	มาตรา	ผลการพิจารณา	มาตรา	ผลการพิจารณา		
มาตรา ๘	มาตรา ๘	มีการแก้ไข	มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๘
มาตรา ๙	มาตรา ๙	มีการแก้ไข	มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๙
มาตรา ๑๐	มาตรา ๑๐	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๐
-	มาตรา ๑๐/๑	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๑๐/๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๑	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๑
	มาตรา ๑๐/๒	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๑๐/๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๑	มาตรา ๑๑	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๓
มาตรา ๑๒	มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๓	มาตรา ๑๓	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๕
มาตรา ๑๔	มาตรา ๑๔	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๖
มาตรา ๑๕	มาตรา ๑๕	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๗
มาตรา ๑๖	มาตรา ๑๖	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๘
มาตรา ๑๗	มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๙	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๑๙
มาตรา ๑๘	มาตรา ๑๘	มีการแก้ไข	มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๐
มาตรา ๑๙	มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๐	มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๒
-	มาตรา ๒๐/๑	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๒๐/๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๓
มาตรา ๒๑	มาตรา ๒๑	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๔
มาตรา ๒๒	มาตรา ๒๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๕
-	มาตรา ๒๒/๑	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๒๒/๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๖
-	มาตรา ๒๒/๒	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๒๒/๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๓	มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๘

ร่าง พ.ร.บ.ที่คณะรัฐมนตรีเสนอ	การพิจารณาในชั้นสภาผู้แทนราษฎร				การพิจารณาในชั้นวุฒิสภา				การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรกรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
	ชั้นกรรมาธิการฯ		ชั้นสภาผู้แทนราษฎร		ชั้นกรรมาธิการฯ		ชั้นวุฒิสภา			
	มาตรา	ผลการพิจารณา	มาตรา	ผลการพิจารณา	มาตรา	ผลการพิจารณา	มาตรา	ผลการพิจารณา		
มาตรา ๒๔	มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๒๕
มาตรา ๒๕	มาตรา ๒๕	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๐	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๐
-	มาตรา ๒๕/๑	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๒๕/๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๑
มาตรา ๒๖	มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๒
มาตรา ๒๗	มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข	มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๓	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๓
-	มาตรา ๒๗/๑	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๒๗/๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๔
มาตรา ๒๘	มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๕	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๕	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๕
มาตรา ๒๙	มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๖	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๖	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๖
-	มาตรา ๒๙/๑	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๒๙/๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๗	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๗	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๗
-	มาตรา ๒๙/๒	เพิ่มขึ้นใหม่	มาตรา ๒๙/๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๘	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๘	มีการแก้ไข		มาตรา ๓๘
มาตรา ๓๐	มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๙	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๓๙	ไม่มีการแก้ไข		มาตรา ๓๙
มาตรา ๓๑	มาตรา ๓๑	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๐	มีการแก้ไข	มาตรา ๔๐	มีการแก้ไข		มาตรา ๔๐
มาตรา ๓๒	มาตรา ๓๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๑	มีการแก้ไข	มาตรา ๔๑	มีการแก้ไข		มาตรา ๔๑
มาตรา ๓๓	มาตรา ๓๓	มีการแก้ไข	มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข	มาตรา ๔๒	มีการแก้ไข	มาตรา ๔๒	มีการแก้ไข		มาตรา ๔๒

บรรณานุกรม

กระทรวงพาณิชย์. **สำเนาหนังสือกระทรวงพาณิชย์ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๗๐๒/๗๔๕๘ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....**

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. **สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๑/๐๘๑๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....**

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. **สำเนาหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๔/๑๒๓๕๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๗ วันศุกร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๗ วันศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ วันศุกร์ที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ วันศุกร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๗ วันศุกร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๗ วันจันทร์ ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๗ วันศุกร์ที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... วุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๗ วัน จันทร์ที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. **รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๘.**

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖.**

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗.**

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๔๖ วันพุธที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖.**

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๔๖ วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖.**

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๔๖ วันพุธที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖.**

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๔๖ วันพุธที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖.**

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๔๖ วันพุธที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๖.**

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๖/๒๕๔๖ วันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๖.**

ภาคผนวก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ก. แผนภูมิแสดงกระบวนการตราพระราชบัญญัติ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กระบวนการตราพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

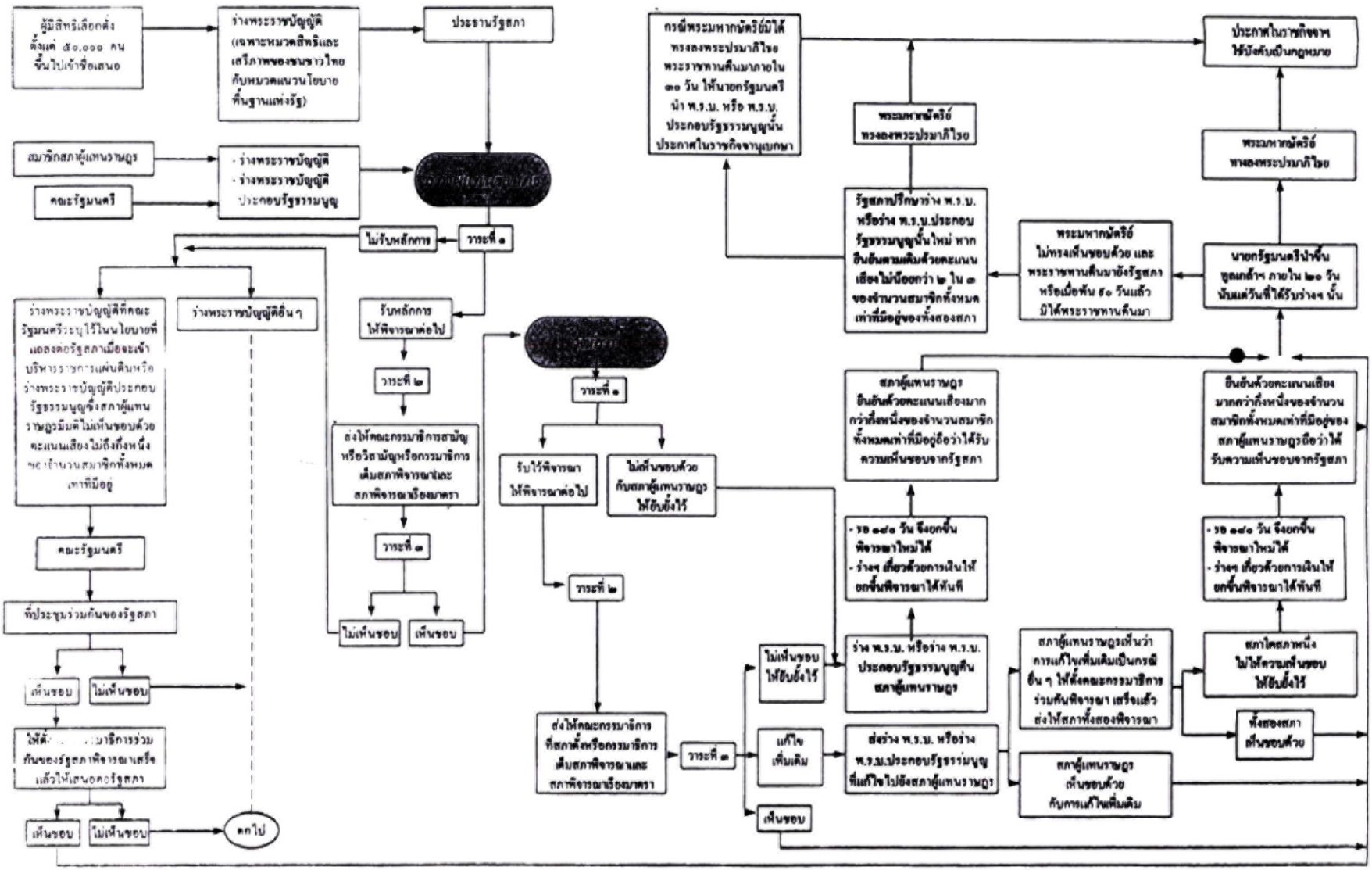

หมายเหตุ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรรับหลักการแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจมอบหมายให้คณะกรรมาธิการสามัญหรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวนไม่เกิน ๑๑ คน พิจารณาศึกษา และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ แล้ว ให้คณะกรรมาธิการแจ้งรายงานต่อ ประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา (ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๕)

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข.ร่างพระราชบัญญัติฯ

โดยกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้เสนอ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ด่วนที่สุด
ที่ พณ 0702/ 719๘

กระทรวงพาณิชย์
ถนนสนามไชย
กรุงเทพฯ 10200

25 ตุลาคม 2544

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ ซีดี พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....
พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล จำนวน 140 ชุด
2. บันทึกวิเคราะห์สรุปประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ ซีดี พ.ศ. .... จำนวน 140 ชุด

เนื่องจากผลิตภัณฑ์ซีดีเป็นสินค้าลิขสิทธิ์ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากสินค้าลิขสิทธิ์ชนิดอื่น ซึ่งผลิตขึ้นจากเครื่องมือเครื่องใช้ตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพสูงมาก การละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ซีดีจึงกระทำได้ง่าย ประกอบกับประเทศใกล้เคียงบางประเทศได้แก่ มาเลเซีย และจีน ฮ่องกง ได้ออกกฎหมายปราบปรามกระบวนการผลิตสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ซีดีอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการเคลื่อนย้ายเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีละเมิดเข้ามาในประเทศไทย จนเป็นเหตุให้ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในประเทศไทย โดยเฉพาะงานประเภทสิ่งบันทึกเสียงและโสตทัศนวัสดุ ซึ่งได้แก่ผลิตภัณฑ์ซีดี ได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และทำความเสียหายเป็นอย่างมากให้แก่ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้รับโอนลิขสิทธิ์และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดให้การดำเนินการในการปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีลิขสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายจะต้องดำเนินการด้วยตนเอง จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติทั้งการใช้จ่ายในการดำเนินการและการฟ้องคดี ประกอบกับบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์กำหนดโทษไว้น้อยมากและยังเป็นความผิดอันยอมความได้ ไยอาจทำให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์เกิดความเกรงกลัวและหลาบจำ กระทรวงพาณิชย์พิจารณาเห็นว่า การดำเนินการที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพ สมควรมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งกำหนดให้หน่วยงานราชการออกมาทำหน้าที่ควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีโดยตรง จึงได้ยกร่างพระราชบัญญัติ

ทำงานคณะหนึ่งขึ้นมาทำหน้าที่พิจารณาดำเนินการ คณะทำงานดังกล่าวประกอบด้วยอธิบดีอัยการฝ่ายศาลสูง (นายอภิชาติ อาสภวิริยะ) เป็นประธานคณะทำงานและมีคณะทำงานอีกสิบหกคนประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานราชการและเอกชน คณะทำงานได้ดำเนินการยกร่างประราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ดังที่ได้แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีโดยด่วนด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดิสัย โพธารามิก)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา
โทร (02) 5474670
โทรสาร (02) 5474671

สำเนาถูกต้อง

(น.ส. สาวิตรี ชำนาญกิจ)
นิติกร ๕ สำนักกฎ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันปัญหาการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปซีดี ได้ทวีความรุนแรงจนกระทั่งกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุมหรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัญหาดังกล่าวนอกจากจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนทั่วไปแล้วยังจะเป็นการทำลายบรรยากาศการลงทุนที่อาจส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติเกิดความไม่มั่นใจที่จะลงทุนในประเทศไทย เห็นสมควรมีมาตรการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการขออนุญาตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ตลอดจนการแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างให้กลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์มีความสมบูรณ์และเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ทั้งจะเกื้อกูลให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมายไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น และยังช่วยให้รัฐควบคุมการจัดเก็บรายได้จากภาษีศุลกากรและภาษีสรรพากรได้อย่างเต็มที่อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

หมวด 1
บททั่วไป

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลในรูปของอิเล็กทรอนิกส์และสามารถจะอ่านได้โดยใช้เครื่องมือที่อาศัยแหล่งแสงที่มีกำลังสูง เช่น แสงเลเซอร์ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์ที่ได้มีการบันทึกข้อมูลไว้แล้วหรือที่บันทึกซ้ำได้อีก และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า การทำ ประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือการทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้น หรือเตรียมการให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดีเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเพื่อจำหน่าย จ่าย แจก

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี อุปกรณ์หรือวัสดุที่สามารถประกอบเป็นเครื่องจักรดังกล่าวได้ และให้หมายความรวมถึงเครื่องจักร อุปกรณ์หรือวัสดุตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"การผลิตเครื่องจักร" หมายความว่า การทำ ประกอบ ดัดแปลง แปรสภาพหรือการทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งเครื่องจักร

"สถานประกอบการ" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะสำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีซึ่งมีเครื่องจักรติดตั้งอยู่ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงอาคารหรือสถานที่ที่ใช้เก็บเครื่องจักรนั้นด้วย

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาและให้หมายความรวมถึงข้าราชการกรมทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามอบหมายด้วย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 2
การอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี

ส่วนที่ 1
การขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี

มาตรา 6 การผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การยื่นคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี ให้ยื่นต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 7 คำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี ให้มีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(1) ชื่อผู้ประกอบการ

(2) สถานที่ประกอบการ

(3) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(4) รายการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 8 ในกรณีที่มีสถานประกอบการมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ขออนุญาตยื่นคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดีสำหรับสถานประกอบการทุกแห่ง

มาตรา 9 ในการพิจารณาคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี อธิบดีจะเรียกผู้ขออนุญาตมาให้ถ้อยคำชี้แจง หรือให้ส่งเอกสาร หรือสิ่งใดเพิ่มเติมก็ได้

ถ้าผู้ขออนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอธิบดีอาจขยายกำหนดเวลาให้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 10 ในการตรวจสอบคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวี อธิบดีอาจใช้ดุลพินิจในการยกคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวีก็ได้ หากปรากฏกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ผู้ขออนุญาตหรือในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หุ้นส่วนผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายลิขสิทธิ์

(2) ได้มีการกระทำความผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์เกิดขึ้น ณ สถานประกอบการตามที่ระบุในคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวี โดยที่ผู้ขออนุญาตรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ถึงการกระทำความผิดนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีบุคคลใดต้องโทษอันสืบเนื่องจากความผิดนั้นหรือไม่

(3) ผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขอ หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวกับการขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวีโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งแก่อธิบดี

คำสั่งที่ให้ยกคำขออนุญาตให้แจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ขออนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา 11 ในกรณีที่คำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวีเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 และไม่ปรากฏว่ามีกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 10 วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีคำสั่งออกใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวีแก่ผู้ขออนุญาต ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 12 ใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวีให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ถ้าใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวีชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ได้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวต่ออธิบดี

การออกใบแทนใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแบบที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ส่วนที่ 2
หน้าที่ของผู้ได้รับอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวี

มาตรา 13 ผู้ได้รับอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวีมีหน้าที่จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) แสดงใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวีไว้ ณ ที่เปิดเผย ในสถานประกอบการตามที่ระบุในใบอนุญาตนั้น

(2) แสดงหมายเลขกำกับผลิตภัณฑ์ซีดีบนแม่พิมพ์ แผ่นบันทึกข้อมูลต้นแบบและแผ่นผลิตภัณฑ์ซีดีที่ผลิตจากสถานประกอบการตามที่ระบุในใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(3) รายงานให้อธิบดีทราบถึงปริมาณนำเข้าหรือการสั่งซื้อวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีและสถานที่เก็บวัตถุดิบนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(4) รายงานให้อธิบดีทราบถึงจำนวนผลิตภัณฑ์ซีดีที่ผลิตได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(5) ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 11 หรือมาตรา 12 วรรคสอง

มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา 11 ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีในสถานที่อื่นใดนอกเหนือไปจากสถานประกอบการตามที่ระบุในใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้อื่นเคลื่อนย้ายเครื่องจักรออกจากสถานประกอบการตามที่ระบุในใบอนุญาตนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 16 ในกรณีที่มีการจำหน่าย จ่าย โอนเครื่องจักร หรือเครื่องจักรพ้นจากการครอบครองไม่ว่ากรณีใด ๆ ผู้ได้รับอนุญาตทำการผลิตจะต้องรายงานให้อธิบดีทราบเป็นหนังสือภายในสามวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน หรือนับแต่วันที่เครื่องจักรนั้นพ้นจากการครอบครองแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ 3
การต่ออายุใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

มาตรา 18 ใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต และอาจต่ออายุได้ตามวรรคสอง

ผู้ได้รับอนุญาตใดประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่ออธิบดีภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ

การขอต่ออายุใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 19 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 10 มาบังคับใช้แก่การต่ออายุใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีโดยอนุโลม

มาตรา 20 ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 18 และอธิบดีเห็นว่าการขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงตามมาตรา 18 วรรคสาม และไม่ปรากฏว่ามีเหตุใดเหตุหนึ่งตามที่กำหนดในมาตรา 19 ประกอบด้วยมาตรา 10 ให้อธิบดีมีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีนั้นอีกสามปีนับแต่วันสิ้นอายุหรือนับแต่วันสิ้นอายุที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ 4
การโอนใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

มาตรา 21 การโอนใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ในการพิจารณารับจดทะเบียนการโอนใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี อธิบดีอาจมีคำสั่งให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตนั้นก็ได้

ส่วนที่ 5
การเพิกถอนใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

มาตรา 22 อธิบดีอาจมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีของผู้ได้รับอนุญาตรายใดก็ได้ หากปรากฏหลักฐานแน่ชัดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) มีเหตุตามที่กำหนดในมาตรา 10 เกิดขึ้นภายหลังจากการออกใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

(2) ผู้ได้รับอนุญาตไม่ได้ประกอบอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีในราชอาณาจักรอีกต่อไป

(3) ผู้ได้รับอนุญาตกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

หมวด 3
การอนุญาตผลิตและนำเข้าเครื่องจักร

มาตรา 23 การผลิตหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเครื่องจักร จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ผู้ที่ประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าซึ่งเครื่องจักรตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีก่อนวันที่จะผลิตหรือนำเข้า

การขออนุญาตเพื่อผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 24 ใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักรให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ถ้าใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ได้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวต่ออธิบดี

การออกใบแทนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแบบที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 25 ในการจำหน่าย จ่าย หรือโอนเครื่องจักร ที่ผลิตหรือนำเข้า หรือพ้นจากการครอบครองไม่ว่ากรณีใดๆ หรือในกรณีที่มีการให้เช่า หรือเช่าซื้อเครื่องจักรที่ผลิตหรือนำเข้าให้นำมาตรา 16 และมาตรา 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 4
การควบคุมวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

มาตรา 26 ผู้ใดครอบครองหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี จะต้องรายงานให้อธิบดีทราบถึงปริมาณการครอบครองหรือการนำเข้า รวมทั้งสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกนั้น

ในกรณีที่มีการจำหน่าย จ่าย หรือโอนเม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี บุคคลตามวรรคหนึ่งจะต้องรายงานให้อธิบดีทราบ

ชนิดของเม็ดพลาสติกและปริมาณที่ครอบครองหรือนำเข้าที่จะต้องรายงานตามวรรคหนึ่ง หลักเกณฑ์และวิธีการและระยะเวลาที่จะต้องรายงานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด 5
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานประกอบการตามที่ระบุในใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีในเวลาใด ๆ เพื่อตรวจค้นหรือตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น ทั้งนี้ การตรวจค้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น หรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้น จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดี

(2) ยึดหรืออายัดเอกสาร สิ่งของ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(3) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 28 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 27 พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 29 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการซึ่งดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ต้องรับผิดในการกระทำของตน เว้นแต่เป็นกรณีฝ่าฝืนกฎหมาย ทุจริต หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

หมวด 6
การอุทธรณ์

มาตรา 30 ในกรณีที่มีคำสั่งของอธิบดีตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีส่วนได้เสียตามบทบัญญัติดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดี

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ถ้าคู่กรณีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

หมวด 7
คณะกรรมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี

มาตรา 31 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงวุฒิในสาขานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบคน โดยในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนจำนวนห้าคน เป็นกรรมการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมทรัพย์สินทางปัญญาผู้ใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา 32 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์และการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 33 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 34 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 35 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 36 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา 37 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 38 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำมาตรา 37 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 39 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 8
กองทุนส่งเสริมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

มาตรา 40 ให้จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนในกระทรวงพาณิชย์สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี การป้องกันและปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์เรียกว่า กองทุนส่งเสริมการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าปรับตามมาตรา 41

(๒) เงินได้จากการขายทอดตลาดเครื่องจักรที่ศาลพิพากษาให้ริบเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา

(๓) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากรัฐบาลหรือจากแหล่งต่าง ๆ ภายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลอื่น

(๔) ดอกผลของเงินกองทุน

เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

หลักเกณฑ์และวิธีการ การบริหารกองทุน และการจัดสรรเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนด

มาตรา 41 ค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษาหรือตามการเปรียบเทียบปรับ ให้นำเข้ากองทุนเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าปรับนั้น

หมวด 9
บทกำหนดโทษ

มาตรา 42 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 (2) หรือมาตรา 14 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 44 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 (3) หรือ (4) หรือมาตรา 26 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 45 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 (1) หรือ (5) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 46 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 หรือมาตรา 25 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 47 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับเป็นเงินห้าเท่าของมูลค่าของเครื่องจักรที่ได้ผลิตหรือนำเข้า หรือทั้งจำทั้งปรับ กับให้ริบเครื่องจักรนั้นเสีย

มาตรา 48 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา 39 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 49 ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 27 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 50 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 27 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหมื่นบาท

(๓) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน หรือที่ซ่อนเร้น เพื่อช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้กระทำความผิด หรือเพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดพ้นจากการจับกุม

มาตรา 57 บรรดาข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ภายใต้เขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

หมวด 10
บทเฉพาะกาล

มาตรา 58 ในกรณีที่มีการนำเข้าเครื่องจักรโดยไม่มีใบอนุญาตนำเข้าเครื่องจักรซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากปรากฏว่าการนำเข้าเครื่องจักรนั้นได้ปฏิบัติพิธีการทางศุลกากร โดยได้สำแดงพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับสินค้าถูกต้องรวมทั้งได้ชำระภาษีถูกต้องครบถ้วนแล้ว เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นำเข้าหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องจักรนั้นยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำเข้าเครื่องจักรต่ออธิบดีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และให้ถือว่าได้มีการอนุญาตให้นำเข้าเครื่องจักรนั้นโดยถูกต้องตามกฎหมายนับแต่วันนำเข้า

มาตรา 59 ในกรณีที่มีการนำเข้าเครื่องจักรโดยไม่มีใบอนุญาตนำเข้าเครื่องจักรซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากปรากฏว่าการนำเข้าเครื่องจักรนั้นได้ปฏิบัติพิธีการทางศุลกากร โดยได้ชำระภาษีถูกต้องครบถ้วน แต่สำแดงพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับสินค้าไม่ถูกต้องและไม่เป็นเหตุให้ค่าภาษีอากรขาด เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นำเข้าหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องจักรนั้นยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำเข้าเครื่องจักรต่ออธิบดีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และให้ถือว่าได้มีการอนุญาตให้นำเข้าเครื่องจักรนั้นโดยถูกต้องตามกฎหมายนับแต่วันนำเข้าและไม่ให้ถือว่าเป็นความผิดฐานสำแดงเท็จตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

มาตรา 60 ในกรณีที่มีการนำเข้าเครื่องจักรโดยไม่มีใบอนุญาตนำเข้าเครื่องจักรซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522

และไม่ปฏิบัติพิธีการทางศุลกากรหรือปฏิบัติพิธีการทางศุลกากรแต่สำแดงพิกัดอัตราศุลกากรเป็นเท็จ และเป็นเหตุให้ค่าภาษีอากรขาดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 อีกบทหนึ่ง เมื่อได้ดำเนินคดีกับผู้นำเข้าหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องจักรนั้นหรือผู้ประมูลได้จากการขายทอดตลาดยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำเข้าเครื่องจักรต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุดหรือภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และให้ถือว่าได้มีการอนุญาตให้นำเข้าเครื่องจักรนั้น โดยถูกต้องตามกฎหมายนับแต่วันนำเข้าหรือวันที่มีการระงับคดีตามกฎหมายหรือวันที่ประมูลได้จากการขายทอดตลาดแล้วแต่กรณี

มาตรา 61 เมื่อพระราชบัญญัตินี้ผลใช้บังคับแล้ว ผู้ที่มีเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีอยู่ในครอบครองโดยไม่มีใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี จะต้องยื่นคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีต่ออธิบดีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับหรือภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตนำเข้าเครื่องจักรตามมาตรา 58 มาตรา 59 หรือมาตรา 60 ทั้งนี้ ไม่ให้นำมาตรา 10 (1) และ (2) มาใช้บังคับกับการพิจารณาคำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีที่ได้ยื่นตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

1.	คำขออนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี	ฉบับละ	1,000 บาท
2.	คำขออนุญาตผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักร	ฉบับละ	1,000 บาท
3.	ใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี	ฉบับละ	50,000 บาท
4.	ใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักร	ฉบับละ	1,000 บาท
5.	คำขอต่ออายุใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี	ฉบับละ	50,000 บาท
6.	คำขอจดทะเบียนรับโอนใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี	ฉบับละ	50,000 บาท
7.	ใบแทนใบอนุญาตทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี	ฉบับละ	100 บาท
8.	ใบแทนใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องจักร	ฉบับละ	100 บาท
9.	คำอุทธรณ์	ฉบับละ	1,000 บาท
10.	การคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	10 บาท
11.	การรับรองสำเนาเอกสาร เอกสารเกิน 10 หน้า	ฉบับละ	100 บาท
	เอกสารไม่เกิน 10 หน้า	หน้าละ	10 บาท
12.	คำขออื่น ๆ		

บัญชีเครื่องจักร

1. แม่แบบกระจกสำหรับใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี (glass master)
2. เครื่องบันทึกแสงเลเซอร์ (laser beam recorder)
3. ระบบประมวลสัญญาณสำหรับเครื่องบันทึกแสงเลเซอร์ (signal processing systems for laser beam recorder)
4. อุปกรณ์สำหรับเคลือบแม่แบบกระจก (equipment for spin coating glass masters with a photo resist layer)
5. อุปกรณ์ขึ้นรูปด้วยไฟฟ้าเพื่อใช้ในการผลิตแผ่นบันทึกข้อมูลต้นแบบ (electroforming equipment for the purpose of making stampers for the manufacture of optical disc)
6. อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการผลิตแผ่นบันทึกข้อมูลต้นแบบหรือส่วนประกอบโลหะอื่น สำหรับใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี
7. ชุดลำเลียงในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี (integrated optical disc replication lines)
8. เครื่องหล่อแบบโดยการฉีด สำหรับใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี (injection moulding machinery for the manufacture of optical disc)
9. แม่พิมพ์และส่วนประกอบของแม่พิมพ์ (Moulds, and components thereof) สำหรับใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี
10. เครื่องเคลือบโลหะสำหรับเคลือบชั้นสะท้อนแสงบนผลิตภัณฑ์ซีดี (metalisers for appiying a reflective layer to optical discs)
11. อุปกรณ์เคลือบน้ำมันแลคเคอร์บนผลิตภัณฑ์ซีดี (equipment for spin coating optical discs with a lacquer coating)

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ค. ร่างพระราชบัญญัติฯ
ที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภา
ผู้แทนราษฎรโดยคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

๑๖๒

(สำเนา)

เลขรับ ๒๗/๒๕๔๖ วันที่ ๙ ก.ย. ๒๕๔๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๑๓๕ สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๙ กันยายน ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....

เรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ต่อรัฐสภาโดยเร่งด่วน เพื่อให้มีมาตรการกำกับดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการผลิตสำหรับโรงงานที่จะประกอบการผลิต การครอบครองเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนการรายงานปริมาณและการเก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้น รวมทั้งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้ผลเต็มที่ ทั้งจะทำให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงมีความจำเป็นต้องประกาศใช้เป็นกฎหมายโดยด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน หากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

ผู้ประสานงาน สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๙

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นายประยุทธ อักษรมัด)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

ธนพร พิมพ์ทาน ตรวจ

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๔๖๗/๒๕๔๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันปัญหาการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงจนกระทั่งกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุม หรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรมีมาตรการกำกับดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการผลิตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะประกอบการผลิต การครอบครองเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนการรายงานปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้นรวมทั้งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้ผลเต็มที่ ทั้งจะทำให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใด ๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นข้อมูล ภาพ เสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไปโดยใช้เครื่องมือที่อาศัยแหล่งแสงกำลังสูง หรือกลไกอื่นใดในทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"การผลิต" หมายความว่า การทำ การประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือการทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดี

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และให้หมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์หรือวัสดุที่สำคัญ และจำเป็นต่อการผลิตตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"เครื่องหมายรับรองการผลิต" หมายความว่า เครื่องหมายที่อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงแหล่งการผลิตของผลิตภัณฑ์ชีดี

"สถานประกอบการ" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะสำหรับการผลิตที่มีเครื่องจักรติดตั้งอยู่

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และประกาศกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การผลิต

มาตรา ๕ ผู้ใดจะประกอบการผลิต เมื่อจะเริ่มประกอบการให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบการแจ้ง และรายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง

มาตรา ๖ แบบการแจ้งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้ประกอบการ

(๒) ที่ตั้งสถานประกอบการ

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๔) รายการอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีสถานประกอบการมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ประกอบการแจ้งการผลิตสำหรับสถานประกอบการทุกแห่ง

การย้ายสถานประกอบการที่ระบุในใบรับแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีกำหนดเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับแสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดีของผู้ประกอบการที่ได้แจ้งตามมาตรา ๕

ลักษณะของเครื่องหมายรับรองการผลิต การทำเครื่องหมายรับรองการผลิต และวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ เมื่อได้รับแจ้งการประกอบการผลิตตามมาตรา ๕ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตแก่ผู้ประกอบการโดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้ผู้ประกอบการทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

การออกเครื่องหมายรับรองการผลิตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานประกอบการตามที่ระบุไว้ในใบรับแจ้ง

(๒) แสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๘ วรรคสอง

(๓) จัดทำบัญชีเกี่ยวกับจำนวนการผลิต การขาย การจำหน่าย และการมีไว้ในการครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดีโดยให้มีข้อความ รายการ และระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ประกอบการที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๙

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการเลิกกิจการ หรือไม่สามารถดำเนินการผลิตต่อไปได้ ไม่ว่ากรณีใด ให้ผู้ประสงค์จะทำการผลิตต่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ทำการผลิตเป็นผู้แจ้งตามมาตรา ๕

มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนแบบเครื่องหมายรับรองการผลิตเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองการผลิต

หมวด ๒
เครื่องจักร และแม่พิมพ์พลาสติก

มาตรา ๑๔ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้องรายงานต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้องรายงานให้อธิบดีทราบเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครองตามมาตรา ๑๔ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ รายละเอียด และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องรายงานให้อธิบดีทราบถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

ประเภท ชนิด และปริมาณเม็ดพลาสติกที่ต้องรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิตของสถานประกอบการนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวอาจมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดจัดทำรายงานตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงต่ออธิบดี ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย

มาตรา ๓๐ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบการนั้นต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รายงานต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รายงานต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ง. ร่างพระราชบัญญัติฯ ที่เสนอเข้าสู่การ
พิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
โดยนายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ และนายพงษ์พิช
รุ่งเป้า เป็นผู้เสนอ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ ๘๔/๒๕๔๖
วันที่ ๑๗ ก.ย. ๒๕๔๖
เวลา ๑๐.๒๐
สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม
รับที่ ๒๑๑ / ๒๕๔๖
วันที่ ๑๗ / ก.ย. / ๔๖ เวลา ๑๐.๑๐ น.
ส่งกลุ่มงานพระราชบัญญัติ ดำเนินการ

๑๖ กันยายน 2546

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบมาเพื่อโปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ) (๒๔๗)✓
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา
จังหวัดนครราชสีมา

(นายพงษ์พิช รุ่งเป้า) (๒๑๓)✓
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา
จังหวัดนครราชสีมา

กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร

พรรคชาติพัฒนา ได้พิจารณาแล้วมีมติให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรได้

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๒
รับที่ ๔๒ / ๒๕๔๖
วันที่ ๑๗ / ก.ย. / ๔๖ เวลา ๑๒.๑๕

(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ) ✓
หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา

กลุ่มงานพระเขียวขาระ
รับที่ ๑๐๓ / ๒๕๔๖
วันที่ ๑๗ ก.ย. ๔๖ เวลา ๑๓.๑๐ น.

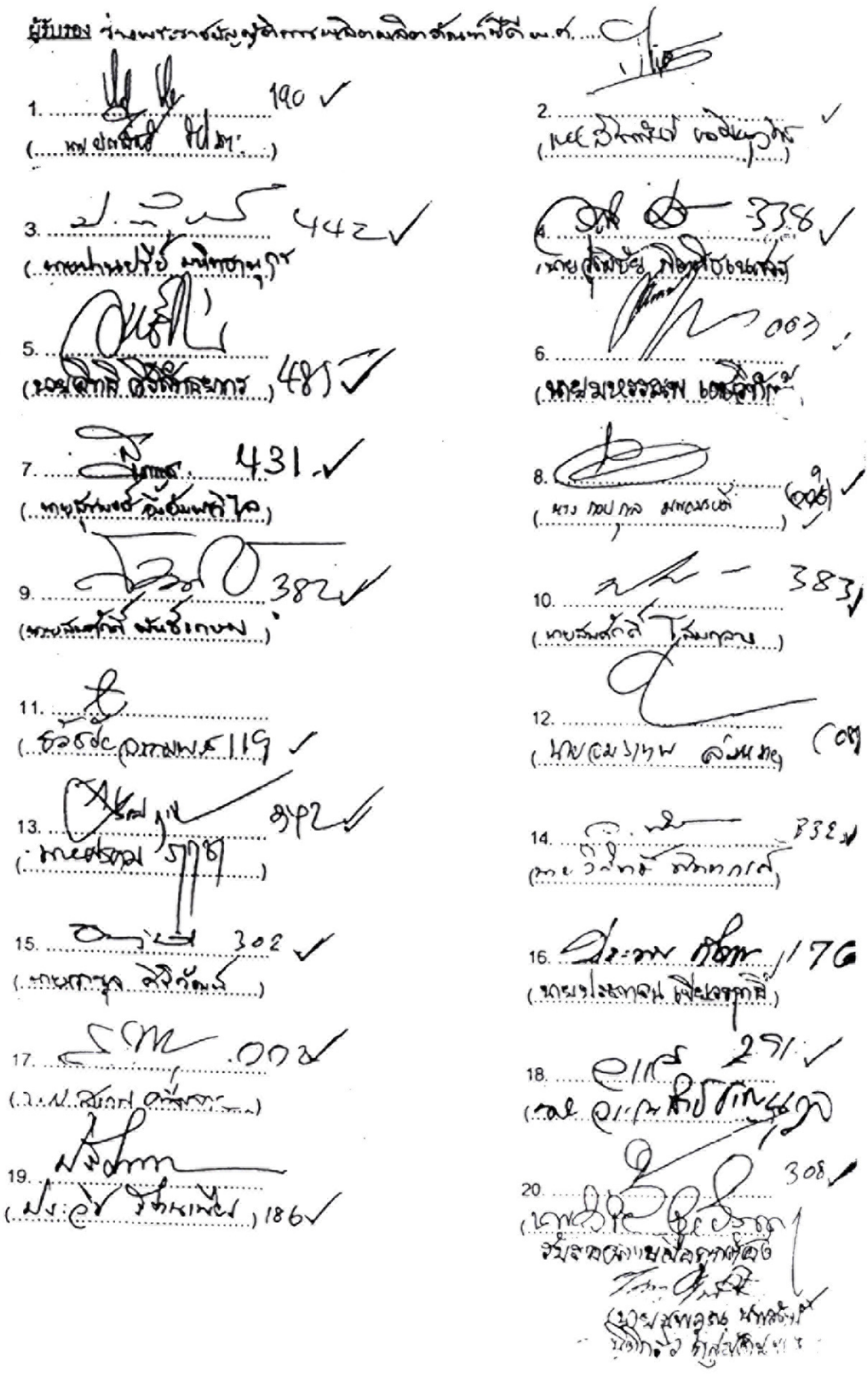

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันปัญหาการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงจนกระทั่งกลไกของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุม หรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรมีมาตรการกำกับดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการผลิตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะประกอบการผลิต การครอบครองเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนการรายงานปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้นรวมทั้งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้ผลเต็มที่ ทั้งจะทำให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใดๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นข้อมูล ภาพ เสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไป โดยใช้เครื่องมือที่อาศัยแหล่งแสงกำลังสูง หรือกลไกอื่นใดในทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎหมายกระทรวง

"การผลิต" หมายความว่า การทำ การประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือการทำอย่างใ
อย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดี

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และให้หมายความรวมถึงเครื่อง
อุปกรณ์หรือวัสดุที่สำคัญ และจำเป็นต่อการผลิตตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"เครื่องหมายรับรองการผลิต" หมายความว่า เครื่องหมายที่อธิบดีกรมทรัพย์สินทา
ปัญญาออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงแหล่งการผลิตของผลิตภัณฑ์ชีดี

"สถานประกอบการ" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะสำหรับการผลิตที่มี
เครื่องจักรติดตั้งอยู่

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระรา
บัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และประกาศกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การผลิต

มาตรา ๕ ผู้ใดจะประกอบการผลิต เมื่อจะเริ่มประกอบการให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ทราบ

แบบการแจ้ง และรายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่รัฐ
มนตรีกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อ
เป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง

มาตรา ๖ แบบการแจ้งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้ประกอบการ

(๒) ที่ตั้งสถานประกอบการ

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๔) รายการอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีสถานประกอบการมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ประกอบการแจ้งการผลิตสำหรับสถานประกอบการทุกแห่ง

การย้ายสถานประกอบการที่ระบุในใบรับแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีกำหนดเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับแสดงบนผลิตภัณฑ์ชีดีของผู้ประกอบการที่ได้แจ้งตามมาตรา ๕

ลักษณะของเครื่องหมายรับรองการผลิต การทำเครื่องหมายรับรองการผลิต และวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ เมื่อได้รับแจ้งการประกอบการผลิตตามมาตรา ๕ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตแก่ผู้ประกอบการโดยเร็วเพื่อให้แสดงบนผลิตภัณฑ์ชีดี และให้ผู้ประกอบการทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

การออกเครื่องหมายรับรองการผลิตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานประกอบการตามที่ระบุไว้ในใบรับแจ้ง

(๒) แสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๘ วรรคสอง

(๓) จัดทำบัญชีเกี่ยวกับจำนวนการผลิต การขาย การจำหน่าย และการมีไว้ในการครอบครอง ซึ่งผลิตภัณฑ์ชีดีโดยให้มีข้อความ รายการ และระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ประกอบการที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๙

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการเลิกกิจการ หรือไม่สามารถดำเนินการผลิตต่อไปได้ไม่ว่ากรณีใด ให้ผู้ประสงค์จะทำการผลิตต่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบนับแต่วันที่ผู้ประกอบการเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ทำการผลิตเป็นผู้แจ้งตามมาตรา ๕

มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองการผลิต

หมวด ๒
เครื่องจักร และเม็ดพลาสติก

มาตรา ๑๔ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้องรายงานต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้องรายงานให้อธิบดีทราบเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครองตามมาตรา ๑๔ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ รายละเอียด และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตต้องรายงานให้อธิบดีทราบถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

ประเภท ชนิด และปริมาณเม็ดพลาสติกที่ต้องรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือ ในเวลาทำการผลิตของสถานประกอบการนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวอาจมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบการใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดจัดทำรายงานตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงต่ออธิบดี ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่ละพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย

มาตรา ๓๐ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบการนั้นต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รายงานต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รายงานต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

จ. พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวี

พ.ศ. ๒๕๔๘

พระราชบัญญัติ

การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผลิตภัณฑ์ซีดี" หมายความว่า แผ่นบันทึกข้อมูลที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลโดยวิธีการใด ๆ ที่สามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นข้อมูล ภาพ เสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไป และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"การผลิต" หมายความว่า การทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้มีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดี

"เจ้าของลิขสิทธิ์" หมายความว่า เจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการผลิตงานอันมีลิขสิทธิ์

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และให้หมายความรวมถึงอุปกรณ์ของเครื่องจักรตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"เครื่องหมายรับรองการผลิต" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงแหล่งการผลิตของผลิตภัณฑ์ซีดี

"เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ" หมายความว่า เครื่องหมายและรหัสที่อธิบดีออกให้เพื่อแสดงให้ทราบถึงงานที่ผลิตขึ้นอันมีลิขสิทธิ์

"สถานที่ผลิต" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเครื่องจักรติดตั้งอยู่

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การผลิต

มาตรา ๕ ผู้ใดจะทำการผลิต เมื่อจะเริ่มทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิต

เจ้าของลิขสิทธิ์ใดจะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตทุกครั้ง เว้นแต่การทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต เพื่อใช้ในการศึกษา

เพื่อประโยชน์ในทางราชการ เพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง

แบบการแจ้ง รายการที่ต้องแจ้ง วิธีการแจ้ง และแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๖ แบบการแจ้งสำหรับผู้ทำการผลิตอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ทำการผลิต

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

แบบการแจ้งสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของลิขสิทธิ์

(๒) ชื่อและที่ตั้งสถานที่ผลิต

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จะทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิต

(๔) รายการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตมีสถานที่ผลิตมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ทำการผลิตแจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง สำหรับสถานที่ผลิตทุกแห่ง

การย้ายสถานที่ผลิตตามที่ระบุในใบรับแจ้งต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันที่ย้ายสถานที่ผลิต

การแจ้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ ให้อธิบดีกำหนดเครื่องหมายรับรองการผลิตสำหรับผู้ทำการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบสำหรับเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อแสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดีที่ทำการผลิตโดยผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งตามมาตรา ๕

ลักษณะ การทำ และวิธีการแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองการผลิตให้แก่ผู้ทำการผลิตโดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้ทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิต

เมื่อได้รับแจ้งการทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีออกเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็วเพื่อใช้แสดงบนผลิตภัณฑ์ซีดี และให้เจ้าของลิขสิทธิ์ทำการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตได้นับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ

การออกเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงใบรับแจ้งการผลิตไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ผลิตตามที่ระบุไว้ในใบรับแจ้ง

(๒) จัดทำบัญชีแสดงจำนวน ปริมาณการผลิต การขาย การจำหน่าย และการมีไว้ในการครอบครองซึ่งผลิตภัณฑ์ซีดีที่ทำการผลิตโดยให้มีข้อความ รายการ และระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง

มาตรา ๑๒ เจ้าของลิขสิทธิ์มีหน้าที่ต้องทำเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง

มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง

ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๙ วรรคสอง หรือเป็นผู้ทำการผลิตที่รับจ้างทำการผลิตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๙ วรรคสอง

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้ไม่ว่ากรณีใด ให้ผู้ประสงค์จะทำการผลิตต่อไปแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ทำการผลิตเลิกกิจการ หรือไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ทำการผลิตเป็นผู้แจ้งตามมาตรา ๕

มาตรา ๑๕ ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองเช่นว่านั้น

หมวด ๒

เครื่องจักร และเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใด

มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครองตามมาตรา ๑๖ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องแจ้งต่ออธิบดีถึงประเภท ชนิด ปริมาณ และสถานที่เก็บเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

ประเภท ชนิด ปริมาณเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดที่ต้องแจ้งตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์วิธีการในการแจ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการผลิตของสถานที่ผลิตนั้น เพื่อตรวจสอบใบรับแจ้ง เครื่องจักร เม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบ

ที่ใช้ในการผลิตตลอดจนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวอาจมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๒๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๒)ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดแจ้งตามมาตรา ๑๘ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงต่ออธิบดี ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย

มาตรา ๓๗ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี ได้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่ศาลกำหนดไว้สำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา ๓๘

(มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๓๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ วินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... เฉพาะมาตรา ๓๘ เป็นอันตกไป)*

มาตรา ๓๙ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้

---

*มาตรา ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น

เครื่องจักรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ผู้ใดทำการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะทำการผลิตต่อไป ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๒

มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๐ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๓

มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเม็ดพลาสติกหรือวัสดุอื่นใดอันเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๑ และหากแจ้งโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จต้องระวางโทษตามมาตรา ๓๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปผลิตภัณฑ์ซีดีได้ทวีความรุนแรงจนกระทั่งกลไกลของรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะควบคุม หรือป้องปรามการละเมิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรมีมาตรการกำกับดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี โดยการกำหนดขั้นตอนการแจ้งการผลิตสำหรับผู้ที่ประสงค์จะประกอบการผลิต การครอบครองเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนการรายงานปริมาณและสถานที่เก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้นรวมทั้งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้ผลเต็มที่ ทั้งจะทำให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีดำเนินการผลิตสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ฉ. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๐/๒๕๔๘
ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

(๑๒)
คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓๐/๒๕๔๘ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

เรื่อง ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) กรณีร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘

ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๗๗ คน ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) ว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายแก้วสรร อติโพธิ และสมาชิกวุฒิสภา รวม ๗๗ คน ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๗ ถึงประธานวุฒิสภา โดยมีความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... ดังนี้

๑. ในปัจจุบันได้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดีที่ละเมิดลิขสิทธิ์หรือที่เป็นสื่อลามกอนาจารกันอย่างแพร่หลาย จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมไปถึง "การผลิต" โดยกำหนดให้มีระบบแจ้งการผลิต **พร้อมการให้บันทึกเครื่องหมายรับรองลงในผลิตภัณฑ์** กำกับด้วยอำนาจการตรวจสอบการผลิตของพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... ได้กำหนดหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ

๑.๑ หน้าที่หลัก ผู้ผลิตต้องบันทึกเครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานค้นแบบลงในผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๑๑

๑.๒ หน้าที่อุปกรณ์ ผู้ผลิต มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทราบถึงงานที่จะต้องผลิตขึ้นมาในแต่ละครั้ง พร้อมรายละเอียดอันจำเป็นทั้งจำนวนที่จะผลิตตามมาตรา ๕ สถานที่ที่จะผลิตทุกแห่งและการย้ายสถานที่ผลิตตามมาตรา ๗ เมื่อแจ้งและได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตในแต่ละครั้งก็จะมีหน้าที่นำไปบันทึกลงในการผลิตตามมาตรา ๑๑

ผู้ครอบครองเครื่องจักร ต้องเข้าสู่ระบบควบคุมโดยต้องแจ้งการครอบครองเครื่องจักรตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือแจ้งการโอนเครื่องจักรตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าตรวจสอบการดำเนินการตามหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องได้อย่างสม่ำเสมอ เมื่อมีการแจ้งโดยลำดับที่กล่าวมาแล้ว

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติ ฯ ได้กำหนดให้นำโทษทางอาญามาใช้บังคับกับหน้าที่ต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ในหมวด ๔ ที่ว่าด้วยบทกำหนดโทษตั้งแต่มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๓๔ ที่มีโทษจำคุกหรือโทษปรับหรือทั้งจำทั้งปรับในอัตราที่สูงเพียงพอจะป้องปรามการกระทำผิดในเชิงการค้าเหล่านี้

๑.๔ ร่างพระราชบัญญัติ ฯ ฉบับนี้ไม่ให้นำการใช้โทษริบทรัพย์หรือการริบเครื่องจักรตามหลักทั่วไปในประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ โดยบัญญัติเป็นมาตรการพิเศษให้นำมาใช้โดยเฉพาะเจาะจงกับความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้อย่างกว้างขวาง ตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า "ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืน มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น"

๒. สมาชิกวุฒิสภาผู้ยื่นคำร้องเห็นว่า ความตามร่างพระราชบัญญัติ ฯ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีเนื้อความขัดต่อหลักประกันสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน ที่รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดแจ้ง ด้วยเหตุผลดังนี้

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติ ฯ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีเจตนารมณ์ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยร่างพระราชบัญญัติ ฯ มีเจตนารมณ์แท้จริงมุ่งควบคุมเครื่องจักรมากกว่าควบคุมการผลิต แต่แทนที่จะตรากฎหมายควบคุมว่าเครื่องจักรผลิตซีดีเป็นทรัพย์สินที่ต้องควบคุมห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต แต่บัญญัติควบคุมที่การผลิตหรือการใช้เครื่องจักรเป็นสำคัญ ซึ่งหากเป็นไปในแนวทางนี้ควรจะริบเครื่องจักรได้ก็แต่ในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกระทำความผิด เช่น ใช้ผลิตซีดีที่ไม่มีเครื่องหมายรับรองเท่านั้น ไม่อาจริบในกรณีที่มิได้มีการใช้เครื่องจักรกระทำความผิด เช่น ไม่แจ้งการผลิตให้เจ้าพนักงานทราบ หรือแจ้งสถานที่ผลิตไม่ครบถ้วน หรือโอนหรือรับโอนเครื่องจักรโดยไม่แจ้งพนักงานเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการฝ่าฝืนหน้าที่อุปกรณ์ ซึ่งไม่ใช่หน้าที่หลักหรือวัตถุประสงค์หลักของพระราชบัญญัตินี้แต่อย่างใด จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญโดยชัดแจ้ง เพราะเครื่องจักรนั้นเป็นวัตถุจึงไม่อาจมีสิทธิหน้าที่ใด ๆ ได้ การริบทรัพย์นั้นแท้ที่จริง คือ การลงโทษต่อบุคคลมิใช่ต่อเครื่องจักรจะกระทำได้หรือไม่เพียงใด ก็ต้องคำนึงถึงความเสียหายต่อสาธารณะประกอบกับสิทธิพื้นฐานของผู้เกี่ยวข้องที่รัฐธรรมนูญได้ให้หลักประกันไว้ ไม่อาจกำหนดโทษริบเครื่องจักรได้ในทุกกรณีเหมือนเช่นที่ได้ตราไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติ ฯ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ขัดแย้งต่อสิทธิขั้นพื้นฐานในทรัพย์สินของบุคคล โดยหลักกฎหมายปัจจุบันนั้นเครื่องจักรผลิตซีดีควรจะถูกริบทำลายได้ในกรณีที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมาย คือ ใช้ในการผลิตที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ (ผลิตโดยไม่แสดงเครื่องหมายรับรอง) มาตรา ๑๓ (ผลิตโดยแสดงเครื่องหมายรับรองของงานอื่น) หรือมาตรา ๑๕ (ผลิตโดยแสดงเครื่องหมายปลอม) เท่านั้น เพราะทั้งสามความผิดนี้ล้วนเป็นการใช้ทรัพย์สินเพื่อกระทำความผิดทั้งสิ้น หากเป็นความผิดนอกเหนือจากนี้ เช่น ไม่แจ้งการผลิต ไม่แจ้งการโอนเครื่องจักร ฯ ทั้งหมดนี้หาใช่การใช้เครื่องจักรกระทำความผิดแต่อย่างใดไม่ รัฐจึงไม่อาจล่วงล้ำไปริบเครื่องจักรได้ หากยอมให้รัฐใช้อำนาจริบทรัพย์โดยไม่มีกรอบเกณฑ์เช่นนี้แล้ว ในภายหลังก็อาจมีกฎหมายริบ

ยานพาหนะที่ไม่เสียภาษีประจำปีตามกฎหมายก็เป็นได้ จึงขัดต่อสิทธิพื้นฐานในทรัพย์สินของปวงชนชาวไทยตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ฯ มาตรา ๔๘ อย่างชัดแจ้ง

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติ ฯ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ขัดแย้งต่อหลักประกันสิทธิพื้นฐานของบุคคลในคดีอาญา ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ ได้บัญญัติรับรองเป็นหลักพื้นฐานไว้ว่า บุคคลจะต้องรับโทษก็ต่อเมื่อได้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายเท่านั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้ลงโทษ คือ ริบเครื่องจักรในทุกกรณี ไม่ว่าเจ้าของจะได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นหรือไม่ ซึ่งก็คือการลงโทษโดยไม่คำนึงถึงความผิดนั่นเอง

การริบทรัพย์โดยเด็ดขาดในทุกกรณีเช่นนี้ สมาชิกวุฒิสภาผู้เสนอความเห็นได้ศึกษาแล้วพบว่า ไม่มีกฎหมายไทยฉบับใดที่ล่วงล้ำบัญญัติไว้เช่นนี้ จะมีร่างกฎหมายฉบับนี้เท่านั้นที่เริ่มก้าวล่วงเข้ามาบัญญัติ ถือได้ว่า เป็นปัญหาสำคัญของระบบนิติรัฐในประเทศไทย

๒.๔ ร่างพระราชบัญญัติ ฯ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ขัดแย้งต่อกรอบการใช้อำนาจอย่างได้สัดส่วน โดยมาตรา ๒๙ แห่งรัฐธรรมนูญ ได้ตราหลักการควบคุมการใช้อำนาจของรัฐไว้โดยรวมว่า แม้รัฐจะอธิบายถึงความจำเป็นในการใช้อำนาจได้ชัดเจนสักเพียงใดก็ตาม แต่มาตรการบังคับลงโทษใด ๆ ที่กำหนดขึ้นนั้นก็ต้องทำเท่าที่จำเป็นให้ได้สัดส่วนกับความผิดที่เกิด และต้องไม่ทำให้สาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องต้องสูญสิ้นไป

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้พยายามชี้ให้เห็นว่า ปัจจุบันมีการผลิตซีดีที่ผิดกฎหมายเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย และมาตรการริบเครื่องจักรโดยเด็ดขาดจะช่วยปราบปรามการกระทำความผิดอย่างเห็นผล ไม่ปล่อยให้ผู้ใดนำเครื่องจักรนั้นไปใช้กระทำผิดได้อีก

ข้ออ้างข้างต้นนี้มีความคลาดเคลื่อนอยู่เป็นอันมาก โดยข้อแรกได้บัญญัติเกินขอบเขตไปครอบคลุมถึงการฝ่าฝืนหน้าที่ที่ถือเป็นหน้าที่อุปกรณ์หรือเป็นเพียงระเบียบปฏิบัติเท่านั้น เช่น หน้าที่ต้อง

แจ้งขอเครื่องหมายรับรอง และหน้าที่แจ้งการโอนหรือรับโอนเครื่องจักร ซึ่งทั้งหมดนี้หาใช่การกระทำผิดต่อหน้าที่หลัก คือ ห้ามผลิตโดยไม่แสดงเครื่องหมายรับรองที่ถูกต้องแต่อย่างใด

ในกรณีที่ริบเครื่องจักร เพราะผู้โอนเครื่องจักรมิได้แจ้งการโอนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ นั้น นับว่าเป็นกรณีที่ห่างไกลจากความผิดหลักเป็นอย่างยิ่ง ทั้งเป็นการล่วงสิทธิของผู้รับโอนที่มิได้มีส่วนรู้เห็นในความบกพร่องของผู้โอนแต่อย่างใด

การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติให้ริบเครื่องจักรในทุกกรณี โดยมีเหตุผลว่า ไม่ต้องการให้เกิดช่องว่างทางกฎหมายให้มีการรับสมอ้างสร้างสัญญาเช่ามาขอคืนทรัพย์ เป็นเหตุผลที่เพิกเฉยต่อความยุติธรรมโดยสิ้นเชิง เพราะเครื่องจักรผลิตซีดีในปัจจุบันมีราคาแพงถึง ๔๐ ล้านบาท และมีประโยชน์ใช้ได้ก็แต่ในกิจการผลิตซีดีเท่านั้น ผู้ประกอบการรายใดที่ประสบปัญหาทางธุรกิจต้องเลิกกิจการก็มักจะขายเครื่องจักรได้ลำบาก ทำให้ต้องใช้วิธีให้ผู้อื่นเช่าเครื่องจักร โดยไม่มีโอกาสทราบได้เลยว่าผู้เช่าจะนำเครื่องจักรไปใช้รับงานผลิตใดบ้าง มาตรการบังคับลงโทษโดยการริบเครื่องจักรเช่นนี้จึงมีผลเท่ากับวางหน้าที่โดยเด็ดขาดให้ผู้ให้เช่าเครื่องจักรต้องมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้เครื่องจักรของผู้เช่าด้วย ซึ่งเป็นหน้าที่ที่เป็นไปไม่ได้เลยในทางปฏิบัติ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ตามคำร้องที่ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าว ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ นั้น เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตามมาตรา ๙๓ หรือร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญใดที่รัฐสภาลงมติยืนยันตามมาตรา ๘๔ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายอีกครั้งหนึ่ง

(๑) หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้เสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือประธานรัฐสภาแล้วแต่กรณี แล้วให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับความเห็นดังกล่าว ส่งความเห็นนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย และแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบโดยไม่ชักช้า"

พิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... แล้ว ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตามมาตรา ๙๓ ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๗๗ คน ให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ซึ่งขณะส่งความเห็นนั้น มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๔๕๓ คน และสมาชิกวุฒิสภา ๒๐๐ คน รวม ๖๕๓ คน ดังนั้น สมาชิกวุฒิสภา ๗๗ คน จึงเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาแล้ว เมื่อสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวเสนอความเห็นต่อประธานวุฒิสภาและประธานวุฒิสภาส่งความเห็นนั้นให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย กรณีจึงเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ศาลรัฐธรรมนูญได้ให้ผู้เกี่ยวข้อง คือ คณะรัฐมนตรี นายแก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

- ๗ -

๑. คณะรัฐมนตรีเสนอความเห็นเป็นหนังสือ สรุปได้ว่า

๑.๑ รัฐได้กำหนดนโยบายในอันที่จะป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันผลิตภัณฑ์ซีดีมีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวันและในเชิงธุรกิจ และนับวันจะยิ่งขยายตัวมากขึ้นตามการพัฒนาของเทคโนโลยี จึงทำให้เกิดการละเมิดอย่างรุนแรงและกว้างขวาง โดยผู้กระทำเป็นกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพล ซึ่งรวมถึงองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ การกระทำละเมิดโดยอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่และมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเพื่อหลบเลี่ยงอยู่ตลอดเวลาทำให้การป้องกันและปราบปรามเป็นไปได้ยาก จึงจำเป็นต้องนำโทษทางอาญามาใช้บังคับเพื่อให้เกิดความเกรงกลัวและเข็ดหลาบ ดังนั้น ในประเด็นโทษริบเครื่องจักรจึงมีความเห็นดังนี้

(๑) กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายทางเศรษฐกิจ และเป็นกฎหมายแนวใหม่ที่มุ่งในการป้องกันที่ต้นเหตุของปัญหาก่อนเกิดการกระทำความผิด โดยมีเจตนารมณ์ในการกำหนดมาตรการเพื่อช่วยเสริมสร้างกลไกการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์และทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีความมั่นใจที่จะลงทุนและสร้างสรรค์ผลงานชนิดใหม่ ๆ ทำให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้า นอกจากนั้นกฎหมายนี้ยังเป็นการจัดระเบียบทางการค้าอีกทางหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลให้การประกอบธุรกิจเป็นไปอย่างโปร่งใสเป็นธรรม และภาครัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เต็มเม็ดเต็มหน่วย

(๒) โทษริบทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มุ่งเน้นใช้กับความผิดทางอาญาโดยทั่วไป มิได้มุ่งเน้นใช้กับความผิดทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะ บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในเรื่องดังกล่าว

(๓) โทษริบเครื่องจักรตามมาตรา ๓๙ เป็นการลงโทษในเชิงป้องปรามหรือยับยั้งข่มขู่เพื่อตัดโอกาสในการนำเครื่องจักรไปใช้ในการประทำความผิด

๑.๒ มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดต่อหลักประกันสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญโดยตามเจตนารมณ์ของกฎหมายมุ่งกำกับดูแลทั้งตัวเครื่องจักร (เช่น

กำหนดให้ผู้ได้มาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรต้องแจ้งต่อออธิบดี เป็นต้น) และกำกับดูแลความประพฤติของบุคคลซึ่งครอบครองเครื่องจักร (เช่น ผู้ใดจะทำการผลิต เมื่อเริ่มจะทำการผลิตซีดี จะต้องแจ้งก่อนเริ่มทำการผลิต และผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เป็นต้น)

สำหรับประเด็นโทษริบเครื่องจักร เห็นว่าสามารถกระทำได้ เพราะการลงโทษริบเครื่องจักร เป็นการลงโทษต่อบุคคลที่อาศัยเครื่องจักรเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำละเมิด โดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มิได้เป็นการลงโทษต่อเครื่องจักร และเครื่องจักรผลิตซีดีเป็นเครื่องมือหลักสำคัญของกระบวนการผลิตซีดี หากถูกนำไปใช้ในการกระทำผิด จะสร้างความเสียหายอย่างมาก และก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างกว้างขวาง การป้องปรามหรือยับยั้งข่มขู่ตามหลักการลงโทษที่ต้นตอของปัญหา เป็นการตัดโอกาสในการนำเครื่องจักรไปใช้ในการกระทำผิด เป็นผลทำให้ผู้ที่คิดจะกระทำความผิดหรือมีเจตนาไม่สุจริตเกิดความเกรงกลัวและทำให้การละเมิดลิขสิทธิ์ลดลง

๑.๓ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อสิทธิขั้นพื้นฐานในทรัพย์สินของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ โดยตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการกำหนดหน้าที่ของบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ภาครัฐต้องการกำกับดูแลทั้งสิ้น ส่วนเครื่องจักรเป็นเครื่องมือเท่านั้น หากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ดำเนินการตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ก็ควรลงโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ การลงโทษริบเครื่องจักรตามมาตรา ๓๘ เป็นการป้องปราม หรือยับยั้ง ข่มขู่ เพื่อตัดโอกาสในการนำเครื่องจักรไปใช้ในการกระทำความผิด หากมีการบัญญัติไว้เป็นกฎหมาย ย่อมไม่ขัดแย้งต่อสิทธิขั้นพื้นฐานในทรัพย์สินของบุคคลตามมาตรา ๔๘ แต่อย่างใด หากมีความจำเป็นเพื่อความสงบเรียบร้อยและความเป็นระเบียบของบ้านเมืองและการกำหนดโทษริบเครื่องจักร มิได้หมายความว่า ศาลจะสั่งริบในทุกกรณี แต่

ศาลจะเป็นผู้พิจารณาว่า บุคคลนั้นมีเจตนาในการกระทำความผิดหรือไม่ หากขาดเจตนากระทำความผิดก็ไม่อาจลงโทษได้

๑.๔ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดแย้งต่อหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลในคดีอาญา เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายทางเศรษฐกิจที่มุ่งลงโทษเอากับตัวทรัพย์สินที่สามารถใช้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์เป็นหลัก เพื่อป้องปรามหรือยับยั้งหรือตัดโอกาสในการนำเครื่องจักรไปกระทำความผิด การลงโทษต่อตัวบุคคลผู้ครอบครองเครื่องจักรเพียงอย่างเดียวไม่สามารถป้องปรามหรือยับยั้งการกระทำละเมิดได้โดยเด็ดขาด ผู้ประกอบการผลิตซีดีส่วนใหญ่มีเงินทุนจำนวนมาก และมักเกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพล โรงงานซีดีแต่ละโรงงานใช้เงินทุนจำนวนมาก หากโทษไม่รุนแรงผู้กระทำความผิดย่อมไม่เกรงกลัวกฎหมาย นอกจากนั้นผู้ประกอบการผลิตซีดีละเมิด โดยเฉพาะคนต่างชาติมักจ้างบุคคลทั่วไป ซึ่งมีอาชีพรับจ้างมาเป็นกรรมการ ผู้ถือหุ้น ผู้ดูแล หรือผู้จัดการโรงงาน เมื่อถูกจับกุมได้ก็จะให้สมอ้างว่าเป็นเจ้าของ ทำให้ไม่สามารถเอาผิดไปถึงตัวผู้บงการได้ หากกำหนดโทษริบเครื่องจักรโดยมีข้อยกเว้น ย่อมเป็นการเปิดช่องทางให้มีการเช่าเครื่องจักรไปผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เมื่อมีการจับกุมได้เจ้าของเครื่องจักรก็มาร้องขอคืนของกลางในภายหลัง โดยอ้างว่า ตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดเหมือนเช่นที่ประสบปัญหาดังกล่าวมาแล้ว โทษริบเครื่องจักรตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง นอกจากโทษทางอาญาแล้ว ยังเป็นมาตรการทางบริหาร เพื่อป้องกันการกระทำความผิดด้วย

๑.๕ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อกรอบการใช้อำนาจอย่างได้สัดส่วน โดยมีเหตุผล ดังนี้

(๑) มาตรการในการลงโทษที่กำหนด ควรคำนึงว่าเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวมหรือไม่ เนื่องจากเครื่องจักรสามารถนำไปใช้ในการผลิตสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ได้เป็นจำนวนมาก และก่อให้เกิดผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ที่ใช้แรงงานอยู่ในอุตสาหกรรมลิขสิทธิ์

และการค้าระหว่างประเทศ หากมีการกำหนดโทษไม่เด็ดขาดและรุนแรง ที่เหมาะสม ผู้ที่นำเครื่องจักรไปผลิตสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ย่อมไม่เกิดความเกรงกลัว

(๒) ปัจจุบันมีผู้ประกอบการโรงงานผลิตซีดีอยู่เพียงประมาณ ๔๑ ราย เท่านั้น การประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้สามารถทำได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น ผู้รับโอนอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ในสัญญาซื้อขายว่า ผู้โอนต้องแจ้งการโอนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) เครื่องจักรผลิตซีดี เมื่อมีการเช่าไปใช้ก็ย่อมต้องนำไปผลิตซีดี มิได้นำไปผลิตสินค้าอย่างอื่นอย่างแน่นอน ประกอบกับบริษัทที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตเพลงหรือภาพยนตร์ซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์รายใหญ่ที่ประกอบกิจการอยู่ในประเทศไทย มีเพียงไม่กี่ราย ผู้ให้เช่าจึงสามารถตรวจสอบการใช้เครื่องจักรได้

(๔) ตามมาตรา ๑๖ แม้จะกำหนดให้มีการแจ้งการครอบครองเครื่องจักรทุกครั้ง หากไม่มีการกำหนดโทษถึงริบเครื่องจักรโดยเด็ดขาด เจ้าของเครื่องจักรอาจเสี่ยงที่จะไม่แจ้งการครอบครองเครื่องจักร เพราะมีโทษสถานเบา และทำสัญญาให้ผู้อื่นเช่าเครื่องจักรนำไปผลิตสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เมื่อถูกจับกุม เจ้าของเครื่องจักรก็จะมาร้องขอคืนเครื่องจักรของกลาง โดยอ้างว่ามิได้ รู้เห็นเป็นใจในการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์เป็นเหตุให้การปฏิบัติเพื่อบังคับให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไร้ผลโดยสิ้นเชิง

๒. นายแก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ได้แสดงความเห็นสรุปได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้ศาลสั่งริบทรัพย์สิน (เครื่องจักร) ในกรณีไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ การที่กฎหมายบัญญัติให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรทุกกรณีดังกล่าว เป็นการขัดต่อระบบนิติศาสตร์ของประเทศ และเป็นการใช้มาตรการลงโทษทางอาญาที่เกินขอบเขตความจำเป็น เนื่องจากโทษที่ศาลจะสั่งริบทรัพย์สินได้นั้น ต้องใช้เฉพาะกรณีที่ใช้

ทรัพย์สินนั้นในการกระทำความผิดหรือเป็นทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้มาจากการกระทำความผิดเท่านั้น การที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งของร่างพระราชบัญญัติ ฯ บัญญัติให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืน มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และ มาตรา ๑๗ ซึ่งเป็นกรณีที่ทรัพย์สินนั้นไม่ได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินที่ไม่ได้มาจากการกระทำความผิด จึงเป็นการก้าวล่วงละเมิดและกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ บทบัญญัติดังกล่าวจึงมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘

๓. นางสาวภาณุมาศ สิทธิเวคิน ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แสดงความเห็นสรุปได้ว่า ในชั้นพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่มีประเด็นการพิจารณาเรื่องการริบทรัพย์สิน แต่ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานคณะกรรมาธิการเห็นว่า หากไม่มีการบัญญัติให้ริบทรัพย์สินในร่างพระราชบัญญัติ ฯ ดังกล่าวแล้ว ก็จะทำให้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพและการบังคับใช้อย่างจริงจัง จึงได้เพิ่มบทบัญญัติที่ให้มีการริบทรัพย์สินไว้ ในร่างพระราชบัญญัติ ฯ และผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร แต่ในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภาได้มีสมาชิกวุฒิสภาทักท้วงในกรณีดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นพ้องด้วยว่า ทรัพย์สินที่ศาลจะสั่งริบได้จะต้องเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด แต่สำหรับกรณีร่างพระราชบัญญัติ ฯ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และมาตรา ๑๗ เห็นว่าไม่จำเป็นต้องริบทรัพย์สิน คงมีแต่โทษจำคุกหรือโทษปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ ก็เป็นมาตรการลงโทษที่เพียงพอแล้ว การริบทรัพย์สินควรคงไว้เพียงมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ เท่านั้น

๔. นายบรรยง ลิ้มประยูรวงศ์ ผู้แทนอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้แสดงความเห็นสรุปได้ว่า ก่อนจะมีร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... ได้มีการละเมิดการผลิตซีดีรุนแรง กฎหมายที่ใช้บังคับในเรื่องดังกล่าว คือ กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ แต่กฎหมายดังกล่าวใช้ในกรณีกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ เมื่อมีกรณีการละเมิดลิขสิทธิ์ เจ้าพนักงานได้เข้าไปจับกุมและอายัดเครื่องจักรไว้ แต่เมื่อส่งฟ้องศาลแล้วไม่สามารถริบเครื่องจักรได้ เนื่องจากผู้กระทำผิดรู้ล่วงหน้าแล้วดึงแผ่นซีดีออกและทำลายแผ่นซีดี เครื่องจักรนั้นกลายสภาพเป็นเครื่องจักรที่ไม่ได้ใช้กระทำความผิด หรือเป็นเครื่องจักรที่ผู้อื่นให้เช่า เมื่อศาลสั่งริบผู้ให้เช่าก็จะร้องขอให้ปล่อยทรัพย์เพราะเครื่องจักรนั้นมิใช่เป็นของผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ ทำให้การปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ไม่ได้ผลจึงจำเป็นต้องมีกฎหมายที่ควบคุมกำกับดูแลเครื่องจักร ควบคุมระบบการผลิต ควบคุมเจ้าของลิขสิทธิ์ และควบคุมเม็ดพลาสติกที่ใช้สำหรับพิมพ์ซีดีซึ่งเป็นเม็ดพลาสติกชนิดพิเศษใช้เฉพาะทำซีดีเพียงอย่างเดียว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายที่กำหนดหลักการควบคุมและกำกับดูแลเรื่องดังกล่าวไว้ โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการควบคุมและป้องปรามการกระทำความผิดตั้งแต่เริ่มแรก ไม่ต้องรอให้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและพบในขณะกระทำความผิด ก็สามารถที่จะดำเนินการทางกฎหมายได้ โดยมีมาตรการสำคัญ คือ การริบทรัพย์สิน (เครื่องจักร) เป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องปรามและป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิดตั้งแต่เริ่มต้นการผลิต โดยกำหนดให้มีการแจ้งเป็นหลักสำคัญ หากไม่มีการแจ้งในกรณีใด ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้สามารถริบเครื่องจักรนั้นได้ ซึ่งมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งของร่างพระราชบัญญัติเป็นมาตรการที่จำเป็นของฝ่ายบริหารที่จะต้องใช้ในการป้องปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีตั้งแต่เริ่มต้น แต่หากศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ กรมทรัพย์สินทางปัญญาเห็นควรให้คงบทบัญญัติในส่วนของมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ ไว้ เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับในทางปฏิบัติต่อไปตามเจตนารมณ์ของฝ่ายบริหาร

ศาลรัฐธรรมนูญ ได้พิจารณาคำร้อง ความเห็นและคำชี้แจงของผู้เกี่ยวข้องแล้ว มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวี พ.ศ. .... มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า "ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น" ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า "การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม"

มาตรา ๓๒ บัญญัติว่า "บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้"

มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า "สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การสืบมรดกย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบมรดกย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ"

มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตามมาตรา ๙๓ หรือร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดที่รัฐสภาลงมติยืนยันตามมาตรา ๙๔ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายอีกครั้งหนึ่ง

(๑) หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้เสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือประธานรัฐสภา แล้วแต่กรณี แล้วให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับความเห็นดังกล่าว ส่งความเห็นนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย และแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบโดยไม่ชักช้า"

มาตรา ๒๖๒ วรรคสาม บัญญัติว่า "ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ และข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น ให้ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป"

มาตรา ๒๖๒ วรรคสี่ บัญญัติว่า "ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้แต่มิใช่กรณีตามวรรคสาม ให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งนั้นเป็นอันตกไป และให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี ต่อไป"

- ๑๕ -

ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ....

มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ผู้ใดจะทำการผลิต เมื่อจะเริ่มทำการผลิต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มทำการผลิต"

มาตรา ๗ บัญญัติว่า "ในกรณีที่ผู้ทำการผลิตมีสถานที่ผลิตมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้ผู้ทำการผลิตแจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง สำหรับสถานที่ผลิตทุกแห่ง

การย้ายสถานที่ผลิตตามที่ระบุในใบรับแจ้งต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันที่ย้ายสถานที่ผลิต

การแจ้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า "ผู้ทำการผลิตมีหน้าที่ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า "ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต เว้นแต่เป็นผู้ทำการผลิตที่ได้แจ้งการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และได้รับเครื่องหมายรับรองการผลิตตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง

ห้ามผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือเป็นผู้ทำการผลิตที่รับจ้างทำการผลิตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ได้แจ้งการผลิตหรือว่าจ้างทำการผลิตตามมาตรา ๕ วรรคสอง และได้รับเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบตามมาตรา ๘ วรรคสอง"

มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า "ห้ามผู้ใดปลอม หรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองเช่นว่านั้น"

มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า "ผู้ใดได้มา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักรต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มา หรือมีไว้ในครอบครอง

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า "ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จำหน่าย จ่าย โอน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เครื่องจักรพ้นจากการครอบครองของผู้ครอบครองตามมาตรา ๑๖ ด้วยประการอื่นไม่ว่ากรณีใด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น"

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินว่า สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินว่า บุคคลผู้มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินย่อมมีสิทธิใช้สอยหรือจำหน่ายทรัพย์สินของตนและได้มาซึ่งดอกผลแห่งทรัพย์สินนั้น กับทั้งมีสิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิยึดถือไว้ และมีสิทธิขัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้าเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นหลักประกันสิทธิในทรัพย์สินขั้นพื้นฐานของประชาชน แต่รัฐธรรมนูญให้รัฐสภาตรากฎหมายเพื่อกำหนดขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินได้ โดยมีเงื่อนไขว่า การกำหนดขอบเขตการใช้สิทธิและการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ไม่ต้องรับโทษ

ทางอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และการลงโทษนั้นจะหนักกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิดนั้นมิได้ เป็นบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในทางอาญาตามหลักกฎหมายทั่วไป

สำหรับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติถึงเรื่องเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี กรณีไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อจะเริ่มทำการผลิต ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือกรณีไม่แจ้งสถานที่ผลิตและการย้ายสถานที่ผลิต ตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือกรณีไม่ทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ ตามมาตรา ๑๑ หรือกรณีการใช้เครื่องหมายรับรองการผลิตและเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ ตามมาตรา ๑๓ หรือกรณีการปลอมหรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ ตามมาตรา ๑๕ หรือกรณีการไม่แจ้งการได้มาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ตามมาตรา ๑๖ หรือกรณีการไม่แจ้งการจำหน่าย จ่าย โอนเครื่องจักร หรือเครื่องจักรที่พ้นการครอบครอง ตามมาตรา ๑๗ ให้ศาลมีคำสั่งริบเครื่องจักรได้ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับมาตรการป้องกันและปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ การริบทรัพย์สินเป็นโทษอย่างหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘ การริบทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญาแบ่งออกได้เป็น ๓ กรณี คือ กรณีที่หนึ่ง ทรัพย์สินที่ศาลจะต้องริบเสมอไม่ว่าจะเป็นของบุคคลใดก็ตาม ตามมาตรา ๓๒ กรณีที่สอง ทรัพย์สินที่ศาลจะต้องริบเสมอ เว้นแต่เป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ตามมาตรา ๓๔ กรณีที่สาม ทรัพย์สินที่อยู่ในดุลพินิจของศาลว่าจะริบทรัพย์ก็ได้ เว้นแต่เป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๓ เห็นว่าการริบทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญามีความมุ่งหมายที่ลงโทษกับผู้กระทำหรือมีทรัพย์สินนั้นไว้เป็นความผิด กรณีตามร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีไม่ได้เป็นทรัพย์สินที่ผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิด หรือเป็นทรัพย์สินซึ่งได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำ

ความผิด หรือทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้มาโดยได้กระทำความผิด เป็นเรื่องที่ไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อจะเริ่มทำการผลิต ไม่แจ้งสถานที่ผลิตและการย้ายสถานที่ผลิต ไม่ทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตและแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ ไม่ทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิต และแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ ไม่ใช้เครื่องหมายรับรองการผลิต ไม่แจ้งการได้มาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องจักร ไม่แจ้งการจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักรหรือเครื่องจักรที่พ้นการครอบครอง ก็ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น โดยศาลไม่มีดุลพินิจว่าจะริบเครื่องจักรหรือไม่ ไม่คำนึงว่าเจ้าของจะรู้เห็นเป็นใจด้วยหรือไม่ และไม่ให้โอกาสเจ้าของได้พิสูจน์ว่ารู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดด้วยหรือไม่ ซึ่งเป็นการริบโดยเด็ดขาด ไม่ได้พิจารณาถึงความผิดและความเหมาะสมในการลงโทษ เป็นการใช้มาตรการลงโทษที่รุนแรงแก่ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินถือว่าเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินเกินกว่าความจำเป็นและกระทบกระเทือนถึงสาระสำคัญแห่งสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมาก จำนวน ๙ คน คือ นายจิระ บุญพจนสุนทร นายจุมพล ณ สงขลา นายปรีชา เฉลิมวณิชย์ นายมงคล สระฏัน นายมานิต วิทยาเต็ม นายสุชี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโช นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ และนางเสาวนีย์ อัศวโรจน์ วินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า "ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น" ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ โดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๕ คน คือ นายจิระ บุญพจนสุนทร นายปรีชา เฉลิมวณิชย์ นายมงคล สระฏัน นายมานิต วิทยาเต็ม และนายสุวิทย์ ธีรพงษ์ เห็นว่า มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๔ คน คือ นายจุมพล ณ สงขลา นายสุชี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโช และนางเสาวนีย์ อัศวโรจน์ เห็นว่า มาตรา ๓๙

วรรคหนึ่ง เฉพาะข้อความที่บัญญัติว่า "มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗" ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘

สำหรับประเด็นว่า ร่างมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ที่มีข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้เป็นสาระสำคัญ อันเป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคสาม หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมาก วินิจฉัยว่า มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... ที่มีข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ไม่เป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ จึงไม่เป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคสาม แต่เป็นอันตกไปตามมาตรา ๒๖๒ วรรคสี่ และเมื่อวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติ ฯ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง เป็นอันตกไปแล้ว ข้อความตามร่างพระราชบัญญัติ ฯ มาตรา ๓๘ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า "เครื่องจักรที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด" เป็นข้อความที่เชื่อมโยงให้ดำเนินการต่อเครื่องจักรที่ศาลสั่งริบตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง อันมีผลให้ข้อความตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องตกไปด้วย

ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างน้อย จำนวน ๖ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายนพคล เสงเจริญ นายผัน จันทรปาน นายศักดิ์ เดชาชาญ นายอภัย จันทนจุลกะ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง วินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ เพราะไม่เป็นการก้าวล่วงไปในสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินกว่าเท่าที่จำเป็น และไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในทรัพย์สิน ทั้งไม่เป็นการใช้บังคับโทษทางอาญาแก่บุคคลเกินกว่าที่ศาลอาจใช้ดุลพินิจในการริบทรัพย์สินนั้นได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. .... เฉพาะมาตรา ๓๙ เป็นอันตกไป

(คำวินิจฉัยที่ ๓๐/๒๕๔๙)

(นายจิระ บุญพจนสุนทร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชุมพล ณ สงขลา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนพดล เฮงเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปรีชา เฉลิมวณิชย์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายผัน จันทรปาน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายมงคล สระฏัน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายมานิต วิทยาเต็ม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

พลตำรวจเอก

(นายศักดิ์ เดชาชาญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุธี สุทธิสมบูรณ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(สุวรรณ สุวรรณเวโช)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุวิทย์ ธีรพงษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นางเสาวนีย์ อัศวโรจน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอภัย จันทนจุลกะ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุระ หวังอ้อมกลาง)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บ 22058 ฉ.3

KS
104.C2
ส226ค

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. สำนักกฎหมาย.
ความเป็นมาพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ชีดี พ.ศ. 2548.

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร